

வெ
ஷ
கு
ரை

காவ்யா

படிகள்

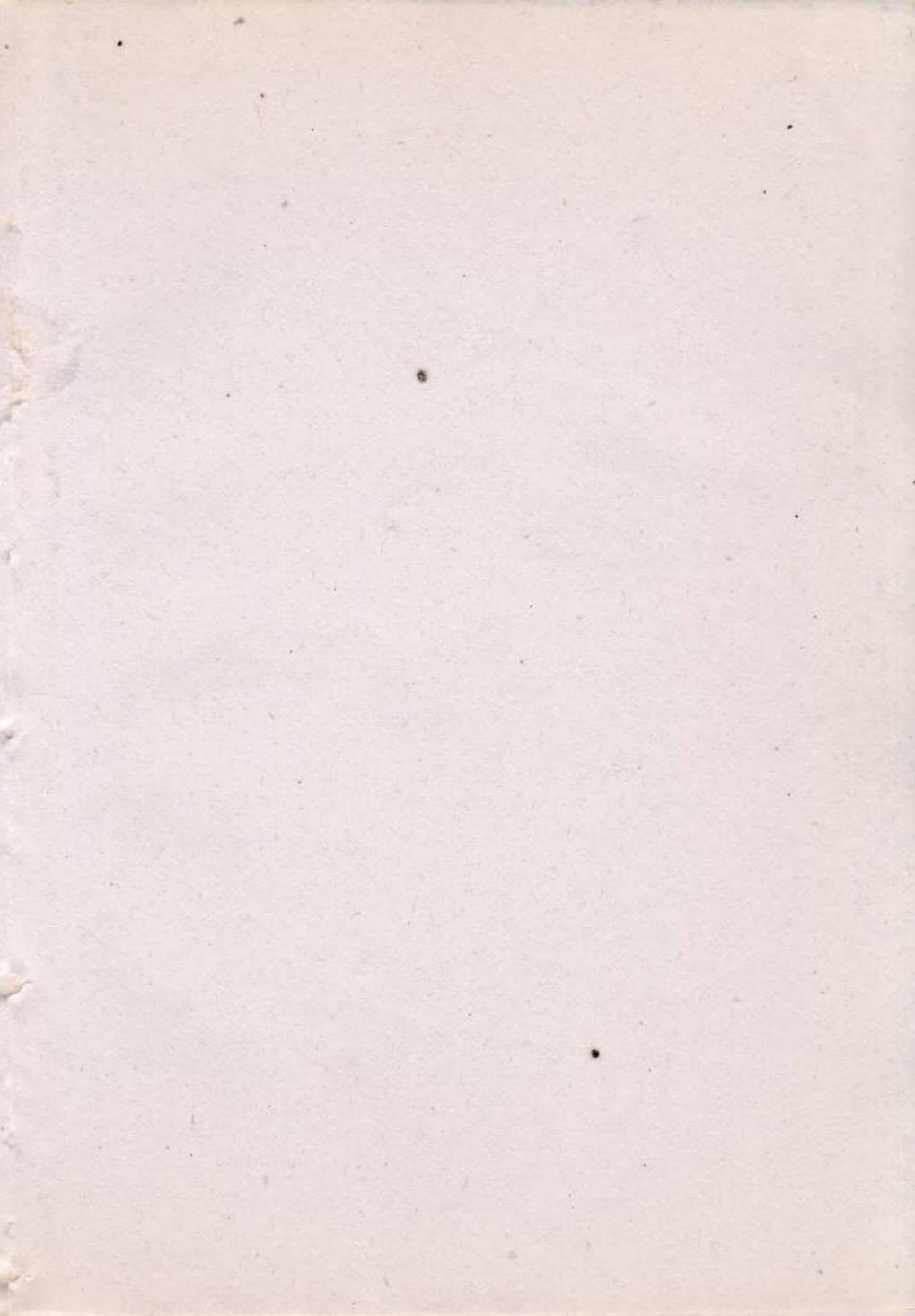
வெ
ஷ
கு
ரை
நூ
ல்
கிழ
கு

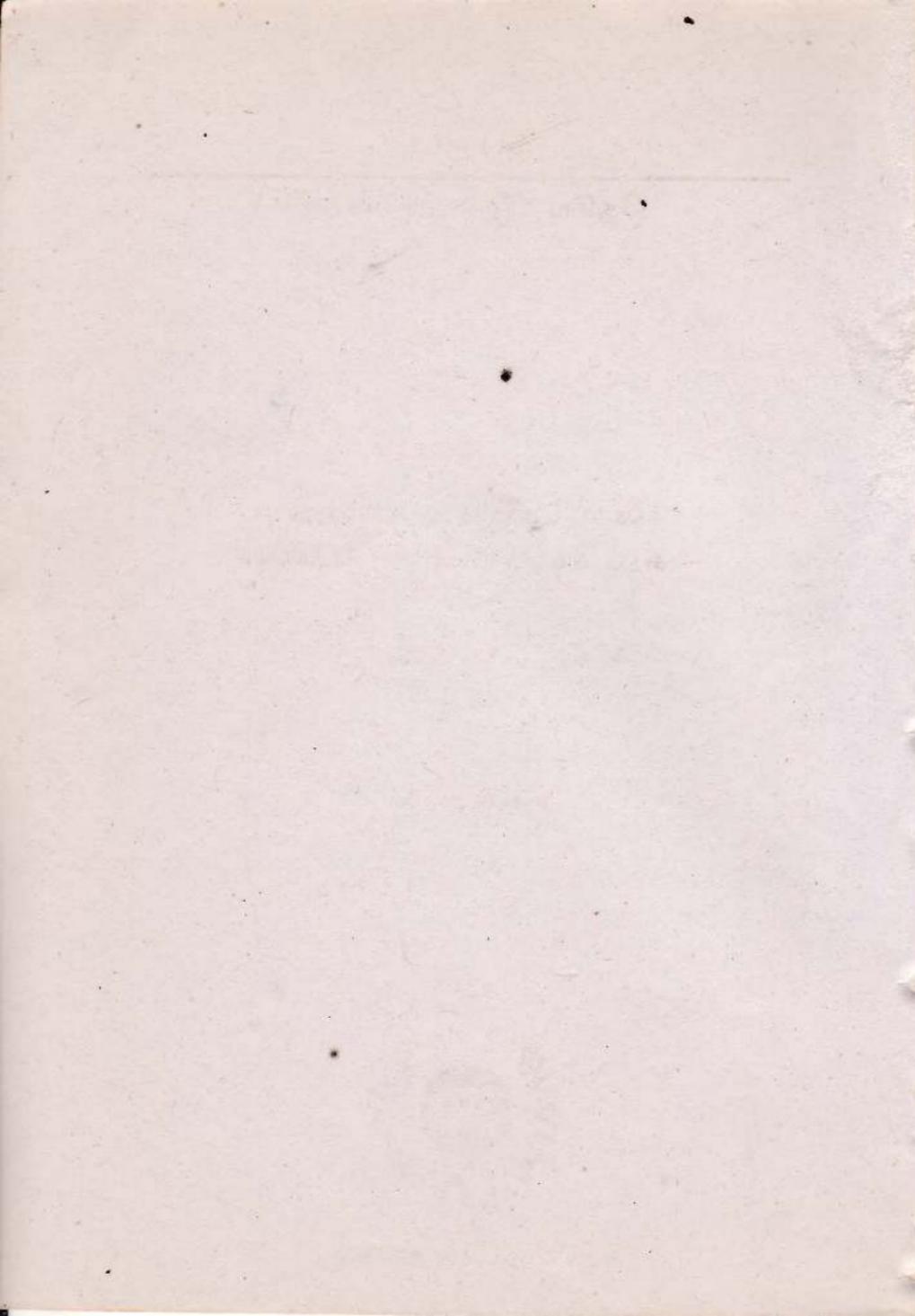
தமிழ்நாள்

ஸ்ரீ வெஷ்ணக
தேவி ஸ்ரீ வெஷ்ணக
பிரச்சனை

இலங்கை

தேசிய இனப்பிரச்சனை

LANKA DEBYA INAP PRACHANAI
The National Question of Sri Lanka

AUTHOR

கிங்கள் புருந்தேய இவாதம்
— அன் அப்படைகளும் மேற்றிக்கழும்

Second Edition November 1982

Published by KAVAYA,

8, Sivaji Nagar II Cross, Gandhi - P.O 038

Printed and Published

VANNIAI

— சுதாநிலை

Cover : Japan

Price : Rs. 8

Other Countries ₹ 4

ILANKAI DESIYA INAP PRACHANAI
The National Question of Sreelanka

© AUTHOR

First Edition 1983
Second Edition November 1985

Published by KAAVYA
8, Shastri Nagar, II Cross, Bangalore-560 038

Printing and Designing
VANNAM
Vaniyambadi

Cover : Iqbal

Price : Rs. 8
Other Countries \$ 4

ஷப்பினாலோ. சம்பாடுகளாகவும் கூறுவதும் மாண்பு ஆச்சிரிய காப்பயன்றும் பார். விளைவிட்டுப் படிவிடுவிடுவிடுவது மாண்பு சொடுக்கி

ஒரு நயங்கள் கருக்கின்ற ஏதிலையை பார்த்து இடு கால்கிராம பார்த்து விடு கருக்கின்ற ஏதிலையை கால்கிராம பார்த்து. மீதிர்கால்கிராம பார்த்துக்கூறு மாண்பு முடிவு பார்த்து விளைவிடு கால்கிராம பார்த்து முடிவு பார்த்து.

சமுத்திரன் என்கிற ஈழத்தமிழர் இலங்கை தேசிய இனப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி விரிவாக ஏழுதி. நூலாக்கும் நோக்குடன் எம்மை அனுகினுா். அவரைப் பற்றி நன்கு தெரிந்த படிகள் குழுவுடன் காவ்யாவும் சேர்ந்து இந்நுலை வெளியிட ஒப்புக் கொண்டது.

இந்நுலை இலங்கையில் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனைகளுக்கான காரணங்களை ஆதியோடந் தமாக விவரித்துள்ளார். இப்பிரச்சனைகளில் அக்கறையுள்ள ஒவ்வொரு தமிழனும் படித்துத்தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நூல் இது. இதில் ஆசிரியரின் நடை நலமிக்கது விவாதங்களை ஏத்துச்சொல்லும் முறை. விளக்கங்களையும் புள்ளி விபரங்களையும் தொகுத்துச் சொல்லும் பாணி ஆகியவை சிறப்பானவை.

இலங்கைத் தமிழர்கள் இழப்புகளுக்கிணட்டில் தலைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில். இந்தியத் தமிழர்கள் உண்ணமலிலேயே அவர்களின் பிரச்சனை

களைப் புரிந்து கொள்ள இயலாமல் வெறும் ஆறுதல்களையும் வெற்று ஆரவாரங்களையும் செய்து வருவதாகத் தோன்றுகிறபடியால், அவர்களின் பிரச்சனைகளை நாம் முழுமையாக அறிந்து கொள்ள இந்நாலீல் நாங்கள் வெளியிடுகிறோம்.

கன்னட மண்ணில் தமிழ் வளர்க்கும் காவ்யாசமும் பண்ணுமிகுச் செலுத்தும் காணிக்கை இது. இத்துடன் அழக்கவினார் சிவசேகரத்தின் 'நதிக்கரை மூங்கில்' எனும் கணிதத் தூலையும் வெளியிட்டுள்ளது.

இன்று, இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சனைகளை இலங்கைத் தமிழர்களே நன்கு அறிவர். இந்தியத் தமிழர்கள் அறிந்ததாகக் கூறுவதும் எழுதுவதும் ஒரளவுக்கே உண்மையாகும். இதனை இலங்கைப் பற்றி வெளிவித்திருக்கிற வந்து கொண்டிருக்கிற நூல்கள் உறுதிசெய்கின்றன. எனவே, இந்துவின் அவசியமும் முக்கியத்துவமும் எங்கட்டுப் புரிந்தது. இலங்கைத் தமிழர் ஒருவரே எழுதிய அவர்களது பிரச்சனை பற்றிய இந்துல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடுவதில் காவ்யா மகிழ்ச்சிரது.

ஏன்கோடு விடுவது கூறும் மக்குறவுது. கீழ்க்கண்ட இ
திட்டங்களில் தான் பொருள்களைப் பற்றி விரிவாக விவரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவே சிறந்து விடுவது கூறும் மக்குறவுது என்று அறியப்படுகிறது. எனவே சிறந்து விடுவது கூறும் மக்குறவுது என்று அறியப்படுகிறது.

“போன்ற செல்லுகள் மின் நடி ஒன்றும் காதுதிருக்கன்”
பாக்டி [பாஞ்சாலி சுதா]

தமிழ் சுஞ்சிகை ஒன்றினை மனதில் வைத்துச் சிறிய கட்டுரை ஒன்றினை ஏழுத ஆரம்பித்தேன் அது இப்படி நீண்டு தலிப்பிரகரமாகிவிட்டது சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதத்தின தோற்றும், வளர்ச்சி, தாத்கம் பற்றி ஒரு விவரங்கள் ஆய்வினைச் செய்ய ஒரு குழுவினைக் கூட்ட வேண்டுமென நானும் நன்பர்கள் சிலரும் நீண்ட காலமாகக் கருதியிருத்தோம். அனால் அதை நடைமுறைப் படுத்துமுன்பு யதார்த்த நிதழுவுகள் பயங்கரமாக முந்திக்கொண்டன. இத்தக் கட்டுரை ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையல்ல வரலாற்று ரீதியில் அரசியற் பொருளாகதாக அடிப்படையில் ஆழ அகல ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம் பற்றி அவசரத்தில், கடும் தாக்கத்துக்குள்ளான எவ்வள்ளுவுக் கூந்தலால், முன்றே நாட்களில் வேறு வேலைகளுக்கும் மத்தியில் சுருக்கமான இக்கட்டுரையை ஏழுதி முடித்தேன்.

அந்த அவசரத்திற்கு என்ன காரணம்? இதை எழுதும் உடனடி உந்தலாக அமைந்தலே; நமது நாட்டின் சமீபத்திய இனவாதக் கொடுலைக்களும் அநாகரிக்களும், இந்த இரத்தக்களரி நடைபெறும் போது இலங்கையின் ஜனதிபதியும் அவரது மந்திரி பிரதானிகளும் வெளியிட்ட கருத்துக்களும் என்றே சொல்ல வேண்டும், சில வருடங்களாக என் மனதிற்குள்ளேயும், வெளியே நண்பர்கள் யத்தியிலும் விவாதித்து வந்த சிந்தனைகளை மேலும் நிருபிப்பலையாக இவை அமைந்தன. ஆகவே சுருக்கமாகவும், இலகுவான விதத்திலும் என் கருத்துக்களை இப்போது நம் மக்கள் மத்தியில் முன்வைய்ப்பு பரவலாக நடைபெறும் விவாதங்களில் இடம் பிடிக்க உதவும் எனக் கருதினேன். பல்லாயிடும் எழுப்பக்களுக்கப்

பால் வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு நாட்டின் விவசாய மாற்றங்கள் பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்டிருந்த என்னைத் திடீரெனக் குபுகுபுவின் வந்த செய்திகள் பலமாகத் தாக்கினா. கொடுமையும் கோரமும் இலங்கையை உலுப்பிய அந்த ஏழு நாட்களும் உலகப் பத்திரிகைகளில், தொலைக் காட்சிகளில் இந்திய சமுத்திரத்தின் நம் தீவுக்கு முன் பக்க முக்கியத்துவத்தைத் தேடிக் கொடுத்தன. 'பூவுல கிண் சொர்க்கம்' என்று தன்னைத்தானே வெளிநாடுகளில் விளம்பரம் செய்து கொள்ளும் நம் தாய்நாட்டின் குரை, மனிதத்துவ மிழந்த யதார்த்தத்தைக் கண்டு உலகம் அதிர்ந்தது. ஆத்திரமடைந்தது பாதுகாப்பற்ற தமிழர்கள் புகலிடம் தேடி ஒடினர். மனிதத்துவத்தை இழக்காத சிங்களச் சகோதரர்கள் தலை குனிந்தனர்.

இந்தச் செய்திகளின் தாக்கம் இந்தக் கட்டுரைக்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது. இருந்த இருப்பில் போதியளவு ஆதார நூல்கள் இல்லாத நிலையில்தான் எழுதி னேன். இந்தக் குறைப்பாட்டினைப் பின்னர் நிவர்த்தி செய்வோம். ஒரு முக்கியமான விடயத்தை அழுத்திக்கூற வேண்டும். இங்கு தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்கள் சமீபத்திய தமிழர் எதிர்ப்புக் கொடுமைகளின் உணர்ச்சி வசத் தாக்கத்தின் வெளிப்பாடுகள் அல்ல. கடந்த சில வருடங்களாக நான் இந்தக் கருத்துக்களை ஆங்காங்கு முன் வைத்திருக்கிறேன். இவற்றிற்கு ஆதாவும் எதிர்ப்பும் சில சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படையாக என் சிங்கள நண்பர்களிடமிருந்து வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களின் விமர்சனங்களால் நான் பயன்டைந்திருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்களில் சிலர் தமது சிங்கள இன வாதச் சார்பினை மூடிமறைக்க மார்க்கிச், இடது சாரி ஸார்த்தைப் போர்வைகளைப் பயன்படுத்தி வருவதையும் நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். இந்த விமர்சனத்தை விரும்பாத சிலர் என்னை ஒரு 'தமிழ் தேசியவாதி' என்று 'குற்றம் சாட்ட' முற்பட்டனர். அவர்களின் கண்களுக்கு நான் எப்படிப் படுகிறேன் என்பதைப்பற்றி நான் சிறி தும் கவலைப்படவில்லை.

சமீப காலங்களில் ஒருசில இடதுஶாமி ஆய்வாளர்கள் யெருந்தேசிய இனங்காதம்பற்றி யரலாற்று ரீதிசிக அஜுக முற்பட்டுள்ளனர். கொழும்ஙில் இயங்கும்

இலங்கை சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தினர் இந்த வகையில் சில நவீ முயற்சிகளை எடுத்துள்ளனர். இந்தச் சங்கத்தின் அங்கத்தவனுயிருப்பதால் நானும் இதன் முயற்சிகளால் பயன் பெற்றுள்ளேன் இனவாதம் ஒரு கருத்தமைவு (Ideology) வடிவத்தைப்பெறும் பரிமைம் பற்றிய விவாதம் நமது நாட்டில் சமீபத்திலேயே ஆரம்பித்துள்ளது.

வர்க்கப் போராட்டத்திற்கும் இத்த கருத்தமைவுக்கு மிடையிலான உறவு, இனம்-வர்க்கம் பற்றிய உறவு, குறைவிருத்தி-இனவாதம் பற்றிய தொடர்புபோன்றவை இன்றைய விவாதங்களில் ஓரளவு இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. இவை பற்றிய எனது கருத்துக்கள் உருப்பெறவும் இவ்விவாதங்கள் உதவியுள்ளன.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களின் வரலாற்றைச் சினோவாக சிங்கப் பெருந்தேசிய இனவாதம் (Sinhala Great Nation Chauvinism) மிகவும் ஸ்தாபன மயமாக்கப்பட்டது மற்று கருத்தமைவாகவிட்டது என்பது எனது முடிவான கருத்து. இந்த ஸ்தாபன மயமாக்கல் சமூகத்தின் சகல மட்டங்களையும் உள்ளடக்கியதாய் வளர்ந்து விட்டதால் சிங்கப் பெருந்தேசிய இனவாதம் நமது இன்றைய அரசியல் அமைப்பில் ஓரளவு சுயாதீனத்தையும் (Autonomy) பெற்றுள்ளது என்பது எனது முடிவாகும். பொருளாதாரத்துக்கும் கருத்தமைவு மட்டங்களுக்கு மிடையிலான உறவு ஒற்றை வழியானதல்ல. அது இரு வழியானது பொருளாதாரக் காரணங்கள் அடிப்படையானவை என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் இவற்றிற்கு இன், மத அடிப்படையிலான வியாக்கியானங்கள் கொடுக்கப்பட்டு அவை கருத்தமைவு வடிவம் பெற்று வெளு ஜன சிந்தனைகளிலும் நம்பிக்கைகளிலும் ஒர் பல மான இடத்தைப் பெற்றுஞ்சும்போது இனவாதக் கருத்தமைவின் ஜன ரஞ்சக்மான ஆதிக்கத்திற்கு வேண்டிய சமூக உள்ளியல் ரீதியான அடித்தளம் உள்வாயிலிடுகிறது. இலங்கையின் இனவாத அரசியலுக்கும் குறைவிருத்திப் பொருளாதாரத்திற்கும் நேரடித் தொடர்புண்டு. நமது சமூகத்தில் முதலாளி வர்க்கம்-தொழிலாளி வர்க்கம் என்ற இருவர்க்கப் பிரிவை மட்டுமே காண்பவர்கள், இனவாதம் முதலாளி வர்க்கம் தொழிலாளி வர்க்கத்தைப் பிரிக்கப் பயன்படுத்தும் கருத்தமைவைக்

கூறுவர். இனவாதம் தொழிலாள் வர்க்கத்தைப் பிரிக்கி நது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அதே அளவு மறுக்க முடியாத இன்னெலூ உண்மையைச் சில இடதுசாரி நண்பர்கள் போதியளவு கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை இனவாதத்தின் வர்க்க அடிப்படை குடிச முதலாளி வர்க்கமும் அதன் ஓர் அங்கமரண நடுத்தர வர்க்கமுப் பண்பதைக் காணுதல் அவசியப்.

இதனால்தான் சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதம் ஓர் பரந்த வெகுஜன அடிசளத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இன்று சிறிய, மத்தியதா வர்த்தகங்கள், சிறிய பண்ட உற்பத்தியாளர்கள், மத்தியதா புதுதி ஜீவிகள் மாணவர்கள் மட்டுமன்றித் தொழிலாள் வர்க்கத்தின் பெரும்பகுதி யையும் சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதம் மிகவும் பல மாகப் பற்றியுள்ளது. இதற்கு உதாரணம் வேண்டு வோர் இலங்கையின் இன்றைய யதார்த்ததை அறியாதோர் மட்டுமே. இத்தகைய பரந்த அரசியல் ஆகாவை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இனவாதக் கருத்தனமைவு பெற்றிருப்பதால், தமிழ் மக்கள் மீதான ஒடுக்கலுக்குப் பயவான ஏதிர்ப்பு சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இதுவரை தோற்ற முடியவில்லை. இனவாதக் கருத்தமைவின் செலவாக்கை இலங்கையின் ஆனாலும் கட்சிகளின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளிலும் நன்காணகிக்கிறுப். இவை சிங்கள பெளத்தவாகஞாக்கு முதலிடம் கொடுப்பவென்ற ஜனாஞ்சக குலோகத்தினால் சிங்களமக்களைக்கவர்கின்றன

பொருளதாரம் அடித்தளமாகவும் மற்றவை (அரசியல், மதம், கலாசாரம், சட்டத்துறை, நீதிபரிபாலனம் போன்றவை) மேல்மட்ட அமைப்புகளாகவும் கருதப்படுவது சமூகத்தை விவரிக்கும் ஓர் பயனுள்ள முறை. இத்தகைய பகுப்பு, ஸ்தாபன தீர்மான தொழிற்பாட்டு வேறுபாடுகளை நன்கு புலப்படுத்த உதவுகிறது. இதையே மார்க்ஸ் செய்ய முற்பட்டார். ஆனால் இத்தகைய விவரணம் குறிப்பிட்ட ஓர் அமைப்பின் சமூக உறவுகளின் தன்மைன் கந்தர்ப்பங்கள், காலங்களாக்கேற்ற முக்கியத்துவ வேறுபாடுகள் பற்றிய விளக்கத்தின் பிரத்யோகாது. சமூக உறவுகளைப் பொதுவாக விளக்கும் சக்தியைப் பொறுளாதாரத்தால் மட்டும் விளக்க முற்படுவது மார்க்சின் முழுமையான அரசியல் பொருளாதார அனுங்கு முறையைக் கொக்கைப்படுத்துவதாகாதா? எல்லாவற்றையுமே

விளக்குவது பொருளாதாரம் என்றால் பொருளாதாரத்தில் விளக்குவது எது? பொருளாதார அடித்தளம் என்பது என்ன மனித உறவுகளைத் தவிர்த்த ஓர் கூய இயக்கம் கொண்ட ஒன்று? பொருளாதார அடித்தளத்தை உற்பத்தி சுக்திகள் பற்றிய அறிவியல் மல் விளக்கவோ அகிக் கவோ முடியாதென்றால், அதுசமூகஉணர்வுடன்பின்னிப் பின்னந்ததாகாதா? இப்படிப் பார்க்கும் போது பொருளாதாரத்திற்கும் ‘மற்றவை’ எனப்படுவனவற்றிற்கு மிடையே ஓர் சுவர் இருக்க முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. ஓர் குறிப்பி டசமுக் பொருளாதார அமைப்பு உருப்பெற்ற நிலையில் அதன் இயக்கத்தில் பொருளாதாரம் கருத்தமைவுமட்டங்களால் நேரடியாகப் பாதிக்கப் படும். பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அன்றை அரசியல் அதிகார நிர்வாகத்தை யொட்டிய தேர்தல்களை ஒட்டிய காரணங்கள் பெரிதும் நிர்ணயிக்கின்றன. இங்கு பண்சந்தரப்பங்களில் முதலாவித்துவ வர்க்க நலன்களுக்கும் குட்டி முதலாவித்துவ ஆதிகம் மிகுந்த அரசியல் தடை முறைக்குமிடையே முரண்பாடுகள் தேவன்றுவது இயல்பு.

சிங்களப்பெருத்தேசிய இனங்காதம் தனக்கென ஒருதேசிய ரீதியான, மத்ரீதியான, பொருளாதார ரீதியானதியாய் பாட்டினை வகுத்துக் கொண்டுள்ளது. இதற்கூடாக இது நமது சமூகத்தின் பொருளாதார. அரசியல், கலாச்சாரமட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது இந்தக் கருத்தமைவின் புற்றிலை பூர்வமான செயற்பாடுகள் நமது சமூகத்தின் வர்க்க முரண்பாடுகளை ஊட்டுவுட் சக்தி பெற்றவை. இந்த ஊட்டுவுலுக்கூடாக இவை வர்க்கப் பிரிவினையை மறைத்து இனப்பிரிவினையை நிதாங்கமாக்குவின்றன. சமூக உணர்வினை வர்க்க உறவு மட்டும் நிர்ணயிப்புதலை இந்துடன் இலம் மதம், சாதி நிறம், பால போன்ற புல காரணிகளும் உண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தினரின் சமூக உணர்வில் எந்த அபசம் அல்லது அவரு மேலோங்கி நிற்கிறது என்பதை அவர்களின் நடைமுறைக்கூடாக, சிந்தனை வெளிப்பாடுகளுக்கூடாகவே அவதானிக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களிடம் வர்க்க உணர்வு மட்டுமே ஏன்றால் யாசாவது கருதினால் அது மிகத்தவருள்ளது. தொழிலாள வர்க்கத்தின் சமூக

உணர்வில் அவர்களின் வர்க்க உணர்வுகளையும் நிடவேறு வர்க்கத்தின் உணர்வுகளோ; இன் மத, பிரதேச உணர்வுகளோ மேலோங்கி நிற்பது சுத்தியமான தென்பதை நடைமுறையில் நாம் காணகில்லையா? சமூக உணர்வு ஆதிக்கம் செலுத்தும் கருத்தமைவோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது.

தன் பூரணத்துவமான வர்க்க மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டக் கூடிய முதலாளித்துவ வர்க்கம் நமது நாட்டில் உருவாக்க முழுமை பெறவில்லை. இதைப் புரிந்து கொள்ள நமது குறை விருத்தியின் வரலாற்றிறைப் பார்த்தல் அவசியம். குறை விருத்தி எனப்பட்டுவரு அடிப்படையில் விரிவும் ஆழமும் தாவல்ல முதலாளித்துவ மாற்ற மின்மையைக் குறிக்கிறது. குறை விருத்தியின் இயக்க விதிகள் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் இயக்க விதிகளிடமிருந்து வேறுபட்டவை. குறைவிருத்தி அமைப்புக்குள் பண்ட மயமாக்கல் (Commodification) பரவும் போது சிறிய பண்ட உற்பத்தியாளர்களும், வர்த்தகர்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். இங்கு வர்த்தக மூலதனத்தின் தனியாதிகத்துக்கு உற்பத்தி கீழ்ப்படுத்தப் படுகிறது. இத்தகைய குறைவிருத்தி நிலைமையில் பாராஞ்மன்ற அசியலும் கோந்துவிட்டால் குடிம் முதலாளி வர்க்கத்தின்தும் அதன் புத்தி ஜீவிகளின்தும் பொப்பியூலிஸ்ட் (Populist) கருத்தமை விக்கு. சாதகமான நிலைமைகளும் உருவாகின்றன-இன், மத, பிரசேதசரி தியான் பொருளாதார. வரலாற்று வியாக்கியராணங்கள் இந்தக் கருத்தமைவுக்கு அடிப்படையாகின்றன.

பின்தங்கிய பொருளாதார அமைப்புக்குள் அதுவும் குறிப்பாகக் குறைவிருத்தி இயக்க விதிகளிலிருந்து விடுபடாத சமுகத்தில், குடிமூர்ஷ்வாதத்தன்மை மிகுந்த கற்பனுவாதம் பொப்பியூலிஸ்ட் சிந்தனைகள் ஆதிக்க நிலைபெறுவது இலங்கைக்கு மட்டும் உரியதல்ல. குடிமூர்ஷ்வா புத்திஜீவிகள் கலாச்சார தேசிய வாதத் திற்கு உருவரும் உள்ளடக்கமும் கொடுக்கிறார்கள். மறைந்த கால வரலாற்றினைத் தம் கற்பனை மிகுந்த பார்வையால் உருவாக்குகிறார்கள். அங்கே ஒரு பொற்காலமெனும் வள்ளுக்கோட்டையைக்கட்டி எழுப்புகிறார்கள். அங்கே அமைதி, சுபிட்சம், வீரம், பெருமை

மிகுந்த ஒரு சமூகத்தை சிருஷ்டக்கிழர்கள். இது ஒரு பின்நோக்கிய ஊர்வலம். இதில் வெகுஜனங்களைப் பங்குபற்ற வேண்டிய கவரச்சிகளை யெல்லாம் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். இந்தப் பின்நோக்கிய ஊர்வலம் மனித அந்தஸ்து இழந்து தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் உழலும் மக்களுக்கு ஒருவித நம்பிக்கையையும், தாகாலிகதமான கற்பனார்த்தன்மோசனத்தையும்கொடுக்கிறது ஏகாதிபத்தியத்தின் காலடியில் மிதிப்பட்டுக் கிடக்கும் மக்கள் மனிதத்துவப் பெருமையை வேண்டி திற்கிருங்கள் அவர்களுக்குக் கடந்த ஒரு பொற்காலத் துடன் தமிழை இனம்கண்டு கொள்வது ஒருவித விமோசனப் பிரமையைக் கொடுக்கிறது அவர்களின் ஆக்கச்தியில் ஒருவித நம்பிக்கையைக் கொடுக்கிறது.

ஆனால் ஊர்வலம் உண்மையில் விடுதலையை நோக்கிப் போகவில்லை. மனிதத்துவத்தின் மீட்சியை நோக்கி நாகரிகம் லை. முன்நோக்கிப் பேர்கும் சக்தி அதற்குக் கிடையாது. யதார்த்தத்தில் அதன் நகர்ச்சி பிரமைகளை மறுதலிக்கும் துள்ளியல் நாடகமாகவே இருக்கழுடியும். ஆனால் பிரமைகள் சில சந்தர்ப்பத்தில் கருத்தமைவுக்குள் அசாதாரண வழுவைப் பெறுகின்றன. குட்டிழர்ஷவர் வர்க்கத் தேவைகளுக்குள் அடைப்பட்டுக் கிடக்கும் கலாச்சார தேசியவாதம் இத்தகையதே சிங்கள பெளத்தவாதம் இத்தகைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் தோன்றி இவ்வாதமாகப் பரிணமித்தது சிங்கள பெளத்தத்தின் பெருமையில்லாம் கடந்த 2500 வருடங்கள் பற்றியது. அதன் பார்வை பெருமைகளைத் தேடிப் பின்னே பாய்கிறது ஆரிய சிங்கள பெளத்தத்தின் ‘துயமையான், அடியைக் கலப்பற்ற இரதத்தைத்’ நிலைநாட்ட அது ‘திராவிடப் படையெடுப்பாளர்களின்’ வழிவந்த தமிழர்களையும், வச்த்தகம் செய்யவந்து ‘அழையாவிருந்திராய்’ குடியேறிவிட்ட முஸ்லிம்களையும் வெளிவாரிப் படுத்துகிறது. ஆனால் இந்தப் பின்நோக்கிய தன்மை கொண்ட கருத்தமைவு முதலாளித்துவ வளர்ச்சி விதிகளுடன் முரண்படுகின்றது. விடுதலைபற்றி, சுபிடசம பற்றி. பெற்காலம் பற்றிக் கூச்சல்போடும் இந்தக் கருத்தமைவு உண்மையில் குறைவிருத்தியை மாற்றுது அதைத் தொடரவைக்கிறது. பாராஞ்சுமன்ற வாதத்தினுலும், குட்டிழர்ஷவாத் தேவைகளினுலும் தொடரும் இந்தப் பொப்பீழுவிசப் போக்குள்ள அரசியல், மூலதனத்

தின் வீரியம் கொண்ட வளர்ச்சிக்கும் குவியலுக்கும் பங்கம் விளைக்கிறது. இங்குதான் அபிவிருத்தியின் மூண்பாடு வெளிப்படுகிறது. மூலதனத்தின் தர்க்க நிதியான தேவைகள் இத்தகைய வளர்ச்சி விரோதக் கருத்தமைவை ஏற்கப்படுகிறது. ஆனால் இதை நடை முறைப்படுத்தும் பூண அரசியப் மேலாதிக்கத்தை முதலாளித்துவ வர்க்கமதனியாய்க்கொண்டிருக்கவில்லை.

முதலாளி வர்க்கம் குடிபூர்ஷ்வா கருத்தமைவின் உதவியின்றி அரசியல் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்ட முடியாத நிலையில் உள்ளது. நமது பாராணுமன்ற அமைப்பில் இதுதான் நடைமுறை சார்ந்த உண்மை. பெருமூலதனத்தின் உடைமையாளர்களின் இந்தச் சபாஶம் அவர்களின் வர்க்கநியான பூண மேலாதிக்கத்தை உறுதியாகக் முடியாத ஒரு நிலைக்கே வழிவகுக்கிறது. ஆனால் கட்சியின் இரட்டைநிலைத் தன்மைகள் இதை நன்கு காட்டுகின்றன. இன்றைய அரசாங்கம் ஒருங்கால சிங்கப்பூரையும், நவீனமயப்படும் மற்றைய நாடுகளையும் உதவாணம் காட்டும். மறுகால் துட்டு கெழுஞ்சின சாம்பரைக் கண்டுபிடித்து அதன் சிங்கள பெளத்த தூய்மைக்கு விழாவெடுத்து நாடெல்லாம் ஊர்வலம் நடத்தும் இந்தநாடு எல்லாப் பிரஜைகளுக்கும் சொந்தம் என்று ஒருநடவை சொல்லும். அதே முச்சில் சிங்கள பெளத்தத்திற்குப் பிரத்தியேக இடம் என்று பத்துமுறை பிரகடனப் படுத்தும், திறமை, தகைமை, சமசந்தர்ப்பம் என்ற பூர்ஷ்வா ஐன்நாயக விதிகளைப் பார்சாற்றும், மறுகணம் நாட்டின் சொந்தக்காரர்களான சிங்கள இனத்திற்கு — பூமி புத்திரர்களுக்கு — உரிய இடம் கொடுப்போம் என்ற புத்த பிக்குகளுக்கு முன்னால் மண்டியிட்டு ஆசீர்வாதம் பெறும். இந்த பூரண்பாடு நமது சமூகத்தின் அடிப்படையான வர்க்க மூரண்பாடுகளின் மழுங்கடிப்பினையும், இனவாதத்தின் மேலாதிக்க ஈயாதையைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

1977ல் டி. என். பி. அமோக வெற்றிபெற்று அரசாங்கம் அமைத்தது. அப்போது ஜே ஆர். ஐயவர்த்தனவின் ஆளுமை, முதலாளித்துவ வர்க்க உணர்வு மிகுந்த தலைமை பற்றியெல்லாம் சில அரசியல் அவதானிகள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர். இதன்படி

ஜெயவர்த்தனாலே இலங்கையின் முதலாவது அனுபவமுதிர்ச்சியும் பூர்ஷ்வா வர்க்கப் பார்வைத்திறனுக்கொண்ட தலைவர் இத்தகைய ஆளுமையைக்கொண்டவரைக் கருதப்பட்ட ஜே ஆர். அவருடைய வர்க்க உணர்வினால் மூலதனத்தின் குவியளையும் வளர்ச்சியையும் மனதில் கொண்டு இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு நடைமுறை சார்ந்த ஒரு தீர்வினைக்காணுவார் என்று பேசப்பட்டது. இதுவரை ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த பின்னைந்த குட்டி பூர்ஷ்வாக் கூட்டத் தின் இனவாத அரசியல், யு. என். பி. முன் வைத்துள்ள புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும், அது வளர்க்க விருப்பும் முதலாளித்துவ அமைப்புக்கும் பாதகமான தென்பதை உணர்ந்தே ஜே ஆர். தனு தேர்தல் கொள்கை பிரகடனத்திலும் தமிழ்மக்களின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு வழங்குவதாகக் கூறியுள்ளார் என்றும் வாதாடப்பட்டது. உலகவங்கியும், பல தேசக் கூட்டுத் தாபனங்களும் மற்றைய விதமான வெளி நாட்டு முதலீட்டாளரும் விருப்பும் அரசியல் ஸ்திரப் பாட்டினை ஏற்படுத்தத் தமிழர் பிரச்சனைக்கும் ஏதாவதொரு வழி பிறக்க வேண்டுமெனக் கில தமிழ் உயர்வர்க்கத்தினரும் அரசாங்க ஆதரவாளர்களும் அபிப்பிராயப்பட்டனர்.

மேலும் கில நியாயங்களும் வழங்கப்பட்டன. சிங்கப்பூரின் லீ குவான் டி நடத்தும் அடக்குமுறை மூலதனத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுத்து. அது இனவாதம், பொப்பியூலிசம் போன்ற வற்றைத் தூக்கிக்குப்பையில் வீசி விட்டு லாப நோக்குக்குப்பங்கம் விளைவிக்கும்எந்தவிதமான அரசியல் போக்குகளையுப் படுக்காது, ஐன்நாயக சுதந்திரங்களைக் கட்டுப் படுத்துவதன் மூலம் வர்க்கப் போராட்டத்தை நசுக்கும் ஒரு விதமான சர்வாதிகாரம் இந்தச்சர்வாதி காரம் இராணுவச் சர்வாதிகாரம் போல்லாது மூலதனத்தின் நலனைகளையே கண்ணுக்கொண்ட, ஊழல்கள் அற்ற நல்லை சர்வாதிகாரம் என்றும் இத்தகைய ஒரு ‘போதனை ஒளி’ மிகுந்த பாதையே ஜே. ஆரின் பாதை என்றும் கிலர் கூறினர். எனது தமிழ் நன்பரொருவர் ‘ஜே ஆர் இலங்கையின் முதலாவது பூர்ஷ்வா இராஜ தந்திரி’ எனக்கூறினார்.

ஜே. ஆர். இத்தகைய ஆளுமையைக்கொண்டிருந்தாரா என்பதையிட அவரின் 1977 பொருளாதாரக்

கொள்ளக்கை நடைமுறைப் படுத்த தித்தகைய தலைமை களைக் கொண்ட தலைமை ஒன்று முழு முதல் தேவை என்று கூறுவதே உண்மையில் பொருத்தமானது. ய.என். பி. ஆட்சிக்கு வந்து சில வாரங்களிலேயே ஜே. ஆர். பற்றிய இந்த மதிப்பீடு அளவுக்கதிகமானிதன் பதையும் அது இலக்கை அரசியலின் சில அடிப்படையான நடைமுறை விதிகளை, போக்குகளை நிராகரித்த மதிப்பீடு என்பதையும் பல சம்பவங்கள் நிருபித்தன. 1977 ஆகஸ்டில் ஏற்பட்ட தமிழர் எதிர்ப்பு வன்செயல்களை மேலும் மோசமாக்கும் வகையில் அமைந்தது ஐயவர்த் தலைவின் யுத்தமா, சமாதானமா என்ற வார்த்தையில் பேச்சு, அவரும் ஓர் சராசரிப் பாராளுமன்ற அரசியல் வாதிதான் என்பது தெளிவாகியது. அவருடைய கடந்த கால இனவாத அரசியலும் எல்லேருக்குப் பின்னைவு வந்தது.

சமீபத்திய அக்கிரமங்கள் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த போது ஐஞ்சித்திபதி ஐயவர்த்தனுவும் அவருடைய மந்திரி மாரும் பேசிய பேச்க்களும் இதையே மேலும் நிருபித்தன. வரலாற்று ரீதியில் இவர்களும் இவர்களின் ஆசனங்களில் முன்பு அமர்ந்திருந்தோரும் உருவாக்கிய இனவரதம் இப்போது இவர்களைப் பணிக்கும் அந்தஸ்தினைப் பெற்றுவிட்டது. சிங்கள பௌத்த மேலாதிக்கத்துக்குத் தலைவணங்காது, அதைத் திருப்திப் படுத்தாது ஆட்சியில் யாருமே இருக்க முடியாது என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டு விட்டதுபோல் தெரிகிறது. இந்த நிலை நான் குறிப்பிடுப் பின்கள் பெருந்தேசிய இனவாதத் தின் ஒரு வித சுயாதீனத்தின் ஓர் வெளிப்பாடாகும். ஐயவர்த்தனுவின் ஆருவது திருத்தமும் அதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள சுதந்திரக்கட்சியினர், புதிதாகப் பாராளுமன்றம் சென்ற மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி என்ற கட்சியின் தினேஷ் குணவர்த்தன போன்றேர் வழங்கிய ஆதரவும் இதைமேலும் விளக்குகிறது. ஆருவதுதிருத்தம் பற்றி ஐயவர்த்தனு என்ன கூறினார்? சிங்கள மக்களின் ‘இயற்கையான விருப்பினைத்’ திருப்திப் படுத்தவே பிரிவினைக் கோரிக்கையைத் தடை செய்யும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது எனக்கூறினார். ஆனால் கட்சியும் சிங்கள எதிர்க்கட்சினும் முதல் தடவை இப்படியாக ஒன்று பட்டுள்ளன. காரணம் ‘சிங்கள மக்களின் தீயற்கையான விருப்பு’.

சிங்கள மக்களின் இந்த ‘விருப்பு’ எப்படித்தான் இயற் கையானதோ? தமிழர் எதிர்ப்பு உணர்வுகளும் செயல் களும் எப்படி ‘இயற்கையானவை’ என்ற கேள்வி கேட்க முடியாத நிலையை அடைந்தன? சிந்தனைகள், விருப்புகள், வெறுப்புகள், வானத்திலிருந்து விழுப்புவை அல்ல, சமூக வாழ்விற்கூடாகவே தோன்றுகின்றன. இங்குதான் பிரசாரமும் கருத்துமையும் முக்கியத்துவம் அடைகின்றன ஜயவர்த்தனு சிங்களமக்களின் பிரிவினைக் கொந்திரான ‘இயற்கையான’ விருப்பினை மிகத்துரித மரகத் திருப்பதிப்படுத்த முனைந்தார். ஆனால் அதே ஜனத்திபதியினால் சிங்களமக்களின் மிகவும் அடிப்படையான பல ‘இயற்கை’ விருப்புக்களை ஏன் திருப்பதிப்படுத்த முடிய வில்லை? இந்த விருப்புகள் எவ்வளமே பொருளாதார ரீதியானவை, தொழில் வாய்ப்பு, சப்பள உயர்வு, விலை விறக்கம், வீட்டு வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி இப்படியே பல இந்த இயற்கையானதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்தே ஜயவர்த்தனு ஆட்சிக்கு வந்தார். 1977ல் சிங்களமக்கள் கேட்டவை இவைதான். இந்த இயற்கையான விருப்புகள் பெரும் பான்மையான இலங்கையர்களைப் பொறுத்தவரை நிறை வேற்றப்படவில்லை வாக்குறுதிகள் காற்றிலே பறந்து விட்டன. இதை முடிமறைறக்க ஜயவர்த்தனு சிங்கள மக்களின் வேலெருகு ‘விருப்பினை’க் கண்டு பிடித்தார். ஜனத்திபதியின் அரசியல் அகராதியில் சிறுபான்மையீ னருக்கு இயற்கையான விருப்புக்கள் கிடையா.

சமூகத்தைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும்கொண்டுள்ளினக்கம் அவரவர் பார்வையைப் பொறுத்தது இனவாதக் கருத்துமையின் ஆதிக்கத்துக்குள்ளானவர்கள் அந்தப் பட்டசத்துக் கூடாகவே சமூகத்தைப் பார்க்கிறார்கள். இன்று இனவாதப் பார்வை வர்க்கப்பார்வையை இடம் பெயர்த்துக்கீழே தள்ளிவிட்டுள்ளது தொழிலாளர்வர்க்கத்திடமும் இனவாதத்தின் செல்லாக்கே அதிகம் இனம், மதத்தையுமளிட மிஞ்சிய ஒர் உணர்வாக வர்க்க உணர்வு சமீபகாலங்களில் தொழிலாளர் அமைப்புக்களுக்கூடாக வெளிப்படவில்லை வர்க்க ரீதியில் தொழிலாளர்கள் ஒன்றே. ஆனால் அவர்கள் தமிழர்கள், சிங்களவர்கள், முஸ்லிம்கள் என்றும் ஆண் பெண் என்றும் பலவாறுகப் பிரித்துள்ளார்கள் இந்தப் பிரிவுகள் யதாச்சத் துருப்புமானவை இந்தப்பிரிவுகளில்,

குறிப்பாக இன்று இனப்பிரிவு களில் அவர்கள் மற்றைய வர்க்கத்தினருடன் இலம்பனமாய் (Vertical) இணைக்கப் படுகின்றனர். வர்க்க எல்லைகளையும் தூண்டிய ஒருங்கிணைப்பிளைக் கருத்துமைவு வழங்குகிறது. இதுவே சமூக உணர்வின் மேலோங்கிய ஆர்சமாகவும் விளங்குகிறது.

ஆரம்பத்தில் இனவாதம் தொழிலாள் வர்க்கஸ்தாபனங்களை இடதுசாரிகளினதும், அவர்களுக்குமுன் A. E. குணசிங்கா போன்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களினதும் சந்தர்ப்பவாத அரசியலுக்கூடாகப் பற்றிக் கொண்டது பின்னர் கலாச்சார். கல்விஸ்தாபனங்களுக்கூடாகப் பரவிய இனவாத சிந்தனைகள் தொழிலாளர்களின் சமூக உணர்வுகளையும் உருப்படுத்தத் தொடங்கின. 1958 ல் சிங்களத் தொழிலாளர்கள் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேலைத் தலங்களில் சம சமாஜ கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் உதவியுடன் விசேஷக் குழுக்கள் அமைத்தனர். ஆனால் 1983ல் ஆனால் கட்சியின் மந்திரியார் ஒருவர் தொழிற்சங்கங்களைத் தன் இனவாத அனுச்சாரங்களுக்குப் பயன்படுத்தி உள்ளார் என இலங்கையில் மட்டுமன்றி வெளிநாடுகளிலும் கருதப் படுகிறது. 25 வருடங்களுக்குள் எவ்வளவு மாற்றம் அன்று இடதுசாரி இயக்கத்தின் இனவாத எதிர்ப்புத் தலைமையின் செலவாக்கினால் வர்க்க உணர்வு இரு இனத் தொழிலாளர்களையும் பினைக்கும் சக்தியைக் கொண்டிருந்தது. இன்று இனவாதம் அவர்களைப் பிரித்து எதிரிகளாகக்கிவிட்டது.

இனவாதத்தைப் பயன்படுத்திய ஜயவர்த்தனாவின் வர்க்க உணர்வும் ஒரு விடயத்தில் பளிச்சிட்டது. சமீபத்திய வன்செயல்களுக்கு சில இடது சாரிகள்தான் காரணம் என்ற கூறிய அவர் 'சோஷலிச' நாடுகளையும் குற்றம் சாட்டினார் சோவியத் யூனியன், ஜேர்மன் ஜன நாயகக் குடியரசு போன்ற நாடுகள் பின்னணியில் என்ற பிரச்சாரம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. இது அர்த்தமற்றது என்பதை இலங்கை அரசியலை நன்கறிந்த வர்கள் நம்புவார். ஆனால் இந்தப் பிரச்சாரம் வாழ்விங்டனைத் திருப்திப்படுத்தும் நோக்குடன் நடத்தப் பட்டது என்பதே உண்மை. ஜனதீபதி அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை. வடபகுதி 'பயங்கரவாதிகளு'க்கும்

தென்பகுதித் தீவிர இடது சாரிகளுக்குமிடையே உறவு உண்டு என்றும் தெரிவத்தார். இது எவ்வளவு தாரம் உண்மையோ தெரியாது. ஆனால் இத்தகைய ஒரு வாக்க அடிப்படையிலான ஒருமைப்பாடு தாக்க ரீதியானது, சாத்தியமானது என்பது ஐயவர்த்தனாலின் வாக்க உணரவுகளுக்குப் புலப்படத் தவறவில்லை எதிர் காலத்தின் காட்சியை அவரால் உருவசிக்கமுடிகிறது.

ஆனால் சிங்கள இனவாதக் கருத்தமைவு அமைப்புக் களுக்கு எதிரான போராட்டம் சிங்கள ஜனநாயக வாதிகள், புரட்சிவாதிகள் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பலம் பெற்றுப் பரவாத வரை ஜனதிபதியின் அந்தப் பயங்கரக் கணவு தனவாகிப் பொதுமக்களுக்குப் பயனளிப்பது கஷ்டம் சிறுபான்மையினரை வேண்டாத வராய். நக்கப்பட வேண்டியவராகக் காட்டும் ஓர் கருத்தமைவின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடாதவரை சிங்கள மக்கள் சுதந்திரமடைந்த மனிதர்களாக உலவ முடியாது.

மற்றைய இவங்கை இனத்தவரின், அதாவது தமிழ், முஸ்லீம் மக்களின், உரிமை அந்தஸ்தினைத் தாழ்த்தி சிங்கள பொதுத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் பொய்யும் புரட்டும் மிகுந்த வரலாற்று முக்கியத்துவத்தின் நிராகரணத்தை உருவாக்க வேண்டும். வரலாறு திருப்பி உண்மைக்கமைந்த மக்கள் வாலாருக் எழுதப்பட வேண்டும். இது நடைபெற்றால் இன்று விமர்சனத்துக்கு அப்பாறப்பட புனிதக் கோபாங்களில் அமர்த்தப் பட டிருக்கும் தேசிய சீரர்கள் கீழே இறக்கப்படுவார்கள். மக்களால் மீள்மதிப்பீடு செய்யப்படுவார்கள் இத்தகைய ஓர் உண்மையின் தேடல் மிகுந்த காலம் பிறக்கக் கூடினமான உழைப்பு வேண்டும் சிங்கள இனத்தின் புரட்சிகா புத்திஜீவிகள் இத்தகைய உழைப்பாளர்களாக இயங்கவேண்டும். சிங்கள இனவாதத்தின் நிராகரணம் அந்த இனத்தின் மக்களிடமிருந்துகான தொன்ற வேண்டும். இதற்கான விடைகள் ஏற்கிணவே மன்னுக்குள் இருக்கின்றன அவற்றின் முகிழ்புக்கும் வளர்ச்சிக்குப் புரட்சிகா ஸ்தாபன ரீதியான, தொடர்ச்சி யான செயற்பாடுகள் வேண்டும்.

இங்கு நான் பெரும்பான்மை இனவாதம் பற்றிக் குறிப் பிட்ட சில கருத்துக்கள் சிறுபான்மையின் இனவாதத்

திர்கும் பொருந்தும். தமிழர்களும் தம் பிள்ளைகளையில் ஊர்வலங்களைப் பெருமையுடன் நடத்துகிறார்கள். இது தமிழ்மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தினைப் பாழடிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் நமது இளம் தலை முறைகள் மத்தியில்முன்நோக்கிய இலட்சியப்பார்வையை பலவேறுகிறது. அவர்களின் இந்த இலட்சியப்பார்வை வரவேற்கப்பட வேண்டியது. அதிர்கால விடுதலை நோக்குடன் நமக்கு ஓர் வரலாற்று ரீதியான ஜனநாயகமான தனித்துவமததை அவர்கள் தேடுகிறார்கள். இந்தத் தேடவின் நடைமுறையின் சில அம்சங்கள் சிங்களப் பகுதியில் இயங்கும் புதச்சிவாதிகளையும் ஆகர்வித்துள்ளது. இதுவே இலங்கை ஜனதிபதியின் சிம்ம சொப்பனம். இந்தச் சிம்ம சொப்பன் இயக்க பூவுமாக நிஜமாவது இலங்கை மக்களின் பூரண விடுதலைக்கு அவசியம். தமிழ் தேசியவாதம் இனவாதம் தமிழ்மக்களின் உரிமைப் போராட்டம் பற்றிப்பிற்கொரு கட்டுரையை ஏழுத எண்ணியுள்ளேன். இதனால் இவை பற்றி இங்கு தொடப்படவில்லை நமது நாவலர்களே, இராமாநாதன்களே, பொன்னம்பலங்களை செல்வதற்காகம் களை மீண் மதிப்பிடு செய்தல் அவசியம். இந்தப் போக்கு நம் இளம் தலைமுறை மத்தியில் ஏற்கெனவே ஆரம்பித்துவிட்டது. இதை நெறிப்படுத்தி வெருங்கள் இயக்கத்தொடு இனைப்பது இன்றைய தேவை. இவை பற்றிய கருத்துப் பரிமாறல்கள் ஜனநாயக ரீதியில் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் உரிமைப் போராட்டம் என்ற நடைமுறையின் நிர்ப்பந்தத்தால் ஏற்படும் இத்தகைய விரைசனாப் போக்கு நிச்சயம் பெரும்பான்மை இனத்தின் முற்போக்காளரையும் ஆகர்விக்கும். இவை பற்றிய அடுத்தகட்டுரையில் எனக்குப்படும் கருத்துக்களை முன்வைப்பேன.

இந்த முன்னுரையை முடிப்பதற்கு முன் இந்தக் கட்டுரையில் பாவித்துள்ள சொற்பிரயோகங்கள் சில பற்றி ஒரு குறிப்பு அவசியம். Ideology என்ற ஆங்கிலப் பதத்திற்குக் கருத்தமைவு எனும் சொல்கிணத் தமிழில் உருவாக்கி உள்ளேன் வழக்கிலிருக்கும் தமிழ்ப்பதங்களை விடதிலும் Ideology என்ற பிரயோகத்தின் நடைமுறைப் பயன்பாடு சார்ந்த கருத்தினைத் தருகிறது என்பது எனது அபிப்பிராயம். கோப்பாட்டு ரீதியில் கருத்தமைவு பெரும் சர்ச்சைக்குரிய விடயமாகவே தொடர்ந்து

தும் திருந்தலருகிறது. மார்க்ஸின்—ஏங்கவஸ் கருத்தமை வக்குக்கொடுத்த கோட்பாட்டுரீதியான விளக்கத்திற்கும் வெளின் கையாண்ட விளக்கத்திற்குமிடையே வேறுபாடுகள் உண்டு. மார்க்கூர்க்கும் ஏங்கல்கக்கு மிடையேயுள்ள சில வேறுபாடுகளையும் ஆய்வாளர்கள் ஈடுப்பாட்டியுள்ளார்கள். வெளின் கிராம்சி (Gramsci) அல்தூசர் (Althusser) போன்றேரின் விளக்கங்களையே இப்போது மார்க்சிச ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

மார்க்ஸ் கருத்தமைவை யதார்த்தத்தின் தப்பான விரதி பலிப்பென்ற கருத்திலேயே பயன்படுத்தி உள்ளார். வெளின் கருத்தமைவை அதன் வர்க்க நிலைப்பாட்டைப் பொறுத்து சரியானது-பிழையானது (புரட்சிகரமானது-பிற்போக்கானது) என வகுக்கக்கூடிய ஒரு முறையை அறிமுகம் செய்தார் இதுவே தொழிலாள வர்க்க இயக்கங்கள் இன்று பயன்படுத்தும் முறையாகும். கிராம்சி இதே முறையை மேலும் தன்னுடைய நிலைப்பாட்டிலிருந்து விரிவாக்கிப் புதுமைப் படுத்தினார். கிராம்சி கருத்தமைவுக்குச் சமூக மாற்றத்தில் ஒரு பிரதான பங்கினைக் கொடுத்தார். இந்த வகையில் அவர் வெளினுடைய கருத்தையே பின்பற்றினார்.

முதலாளித்துவக் கருத்தமைவு, மதக்கருத்தமைவு பிற்போக்கானைவை, பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகரக் கருத்தமைவு முற்போக்கானது. இதுவே வெளினுடைய நிலைப்பாடு. கிராம்சியின் எழுத்துக்களில் கருத்தமைவு மிகவும் விரிவாக, ஆழமாக ஆராயப்படுகிறது. தொழிலாள வர்க்க கட்சியின் கருத்தமைவு மேலாதிக்கம் (Hegemony) பெறத் தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சியின் புத்திஜீவிகள் தீவிரமாக உழைக்க வேண்டுமென கிராம்சி வாதாடினார். வெளினும், கிராம்சியும் கருத்தமைவு பற்றிய தெளிவான விளக்கங்களைக் கொண்டிருந்தனர். இவை மார்க்சின் கருத்திலிருந்து வேறுபட்டவை. அல்தூசர் கருத்தமைவு பற்றி மிகவும் தத்துவார்த்த ரீதியான விளக்கங்களைக் கொடுத்தார். ஆமினும் அவர் வெளினுடைய சுருத்தையும், மார்க்கூர்க்கடைய கருத்தையும் சேர்த்தே கையாண்டுள்ளார். இதனால் அல்தூசரின் கோட்பாட்டில் இரட்டைக் கருத்துத் தன்மை இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டப்

பட்டுள்ளது அல்தாசூரப் பின்பற்றுவோர் மத்தியில் கருத்தமைனின் மியாக்கியானப் பற்றி முரண்பாடுகள் இருப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

இந்தக் கட்டுரையில் இத்தகைய சர்ச்சைகளைத் தவிர்த்துள்ளேன். இங்கு சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதம் என்ற கருத்தமைவு பற்றி மட்டுமே பேசப்படுவதால் இதையதார்த்தத்தின் முழுமையை, குறிப்பாக வர்க்கவேர்களைப் பிரதிபலிக்காது. குறிப்பிட்ட அரசியல் நோக்குடன் இன்ரீதியான வியாக்கியானங்களை முன்வைத்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தமுவாகக் கொண்டுள்ளேன்.

இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இனவாதம் Chauvinism என்ற ஆங்கிலக் கருத்தைக் கொண்டுள்ளது Nation என்பதைத் தெரிய இனமாகவும், Ethnic Group என்பதை இனமாகவும் கருதியுள்ளேன் Race என்ற கருத்தப்படி ஒரிரு சந்தர்ப்பங்களில் இனம் என்ற சொல் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது அச்சந்தர்ப்பங்களில் இனம் (race) என அடைப்புக் குறிக்கும் ஆங்கிலச் சொல் இடம்பெறுகிறது.

இந்தக் கட்டுரை ஒரு ஆரம்ப முயற்சி. ஆகாங்கங்கைவசமில்லாமையால் சிலதிகதிஹஸை மிகவும்குறிப்பாகத் தரமுடியவில்லை. இது ஒரு குறைபாடு எனக்குத் தெரியாமல் ஏதாவது பிழைகளும் புதுந்திருக்கலாம். இவற்றிற்காக மன்னிப்புக் கேட்கிறேன். இந்தக் கட்டுரை இப்போது நமது மக்கள் மத்தியில் தீவிரமாக இடம்பெறும் சர்ச்சைகளுக்கு ஏதாவது வகையில் உதவவேண்டும் என்பதே என் தாழ்மையான சிறுப்பம்.

போக்கியேர்

ஆகஸ்டு

1983

சுமுத்திரன்

சமீபத்தில் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தமிழ்மக்கள் மீது கட்டளியுத்து விடப்பட்ட வன்செய்கள் ஒர் திடீர்க் குழுறல் அல்ல என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. அப்படி யென்றால் இந்த வன்செய்களுக்குப் பின்னால் ஒர் அரசியல் வரலாறு இருக்க வேண்டும். அவற்றிற்குச் சில சமூக பொருளாதார அடிப்படைகள் இருக்க வேண்டும். இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபின் இனவாத அரசியல் தொடர்ச்சியான ஆதிக்கம் செலுத்தவும் தொழிலாளவர்க்க இயக்கங்கள் வலுவிழுந்து போகவும் சில ஸ்தாபன ரீதியான காரணிகள் பலமடைந்திருக்க வேண்டும். இவை எப்படி நடைமுறையில் உருப்பெற்று வளர்ந்து சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதத் திற்கு மேலாதிக்க அந்தஸ்தை வழங்கின என்ற கேள்வியின் சில அப்சங்களை விளக்க முயல்வதே திக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இன்றைய இலங்கை அரசியல் அரங்கின் நடுத்தரத்தை ஆக்கிரமித்து நிற்கும் ஓர் முக்கியக் கருத்தமைவுச் சக்தியாக சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதம் இயங்குகிறது. இன்றைய கருத்தமைவு வடிவத்தில் நாம் காணும் சிங்கள பெளத்த இனவாதத்தின் ஆரம்பமும் விருத்தியும் பற்றிய கதை இலங்கை வரலாற்றின் கடந்த நூற்றுண்டுக் காலத்துடன் பின்னிப் பினைந்த கதையாகும். முதலில் இத்தகைய பெருந்தேசிய இனவாதத்திற்கும் இன அடிப்படையில் பொதுவாக எழும் தப்பெண்ணங்கள் (prejudices) அற்ப குரோதங்கள் போன்றவற்றுக்கு மிடையேயுள் வேறுபாட்டைக் குறிப்

பிடுதல் அவசியம் பெருந்தேசிய இனவாதம் ஸ்தாபன உருப் பெற்ற கருத்தமைவு இது இன அடிப்படையில் (மொழி, மதம், பிரதேசம்) அமைந்தது ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவரை மற்ற இனத்தவரையும் விட உயர்ந்தவர்களாக, அந்தப் பூமியின் உண்மையான, உரிமை மிகுந்த மைந்தர்களாகக் காட்டி அதன் அடிப்படையில் மற்ற இனத்தவரை ஒடுக்குதலை நியாயப்படுத்தும் கருத்தமைவு. இத்தகைய பெருந்தேசிய இனவாதம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஆட்சியில் வேறு இனத் தவர் நக்கக் படுவது, இம்சைக்குள்ளாவது அனைத்துமே வழுமையான சட்டங்களின் கண்களுக்குப் படுவதில்லை. அதற்கு மாருகப்பூமிப்புத்திரர்களின் உரிமைகள், அபிலாணங்கள், முன்னைய இழப்புக்களை நிவர்த்தி செய்து பெருப்பாள்ளமை இனத்திற்கு இதுவரை மறுக்கப்பட்ட நீதியை நிலைநாட்டல் என்ற போர்வையில் இனப்பாகுபாட்டினை நியாயப் படுத்தும் சட்டங்களும், புது வழக்குகளும் புதுத்தப்படும்.

இத்தகைய அரசியல் தன்மை கொண்ட இனவாதத்திற்கும் சாதாரண மக்கள் மதத்தியில் நிலவும் இனம், மதம், பிரதேசம் சார்ந்த தப்பெண்ணங்கள், சந்தேக உணர்வுகள், போன்ற வைக்குமிடையே முக்கியமான வேறுபாடுகள் இருப்பது வெளிப்படை சிங்கள். தமிழ்மக்களிடையே பல தப்பெண்ணங்கள் பரவலாகப் பல்லாண்டுக் காலமாக இருந்துவரலாம். ஆயினும் இவை இனவாதம் என்ற தன்மை பெறும் கருத்து நிலை பெற்றவையாக எப்போதும் இருக்கவில்லை. சிங்கள், தமிழ் இனவாதங்கள் வரலாற்று ரீதியில் சமீபத்திய வெளிப்பாடுகளே, ஆயினும் இனவாதத்தின் பயங்கரமான பரவலும் சிந்தனை ஆதிக்கமும் இல்லங்கையின் முழுவரலாற்றையுமே தொடர்ச்சியான சிங்களவர்-தமிழர் மோதல்களின் வரலாறுக்காட்டுவதில் பெரும் வெற்றி பெற்றுள்ளன.

சிங்கள இனவாதத்தின்

தோற்றமும் வேர்களும்

இலங்கை ஓர் பிளவுண்ட சமூகமாகக் காட்சியளிக்கிறது. இந்தப்பிளவு சிங்களவர்-தமிழர் என்ற அடிப்படையில் ஆழப் பதிந்துள்ளது. இரு மக்கள் மதத்தியிலும் வெளிப் படையாகத்

தெரிவது வெறும் இன உணர்வு மட்டுமன்றி மற்றய இனம் மீதான வெறுப்பும் கலந்த உணர்வாகும் இந்த உணர்வே அவர்களின் சமூக உணர்வின் ஆதிக்கம் கொண்ட அலகாக விளங்குகிறது. வர்க்க எல்லைகளையும் தாண்டி உணர்வாக இது இலங்கை அரசியலை சிங்கள - தமிழ் அரசியலாக மாற்றியுள்ளது இது வெறும் மாயை (Illusion) அல்ல. இந்த உணர்வு ஒர் போவி உணர்வென்று (false consciousness) கூறித் தப்பிவிடவும் முடியாது இது. யதார்த்தத்தின் வெளிப்படையான ஒர் அப்சப். நடைமுறையின் வெளிப்பாடு, வர்க்கம் என்பது எவ்வளவு யதார்த்தமே அதேபோல் இனம் என்பதும் யதார்த்தமே இவைஇரண்டுக்கு மிடையே உள்ள உறவின் மாறுபடும் இயங்கியல் தன்மையை இன்றைய இலங்கை அரசியலும் சமூக வாழ்வும் காட்டுகின்றன. இலங்கையின் மததில் இன உணர்வு மேலெழுந்து நிற்பது அவர்கள் யதார்த்தம் பற்றிக் கொண்டுள்ள திரிபுபட்டபார்வையினாலா (distorted perception) அல்லது யதார்த்தமே திரிபுபட்டுக் கிடப்பதாலா? அல்லது இது ஒரு இரட்டைத் திரிபா?

எனது அபிப்பிராயத்தில் இனவாதம் ஒரு கற்பனை உலகில் அமைந்த போவிவாதம் அல்ல. அது புற நிலையில் வேருள்ள உள்ளது அதற்கு வர்க்க நோக்கங்கள் உண்டு. அது புறஉலகைத் திரித்து வழி நடத்தும் சக்திகொண்டது. அதற்குப் பொருளாதாரக் காரணங்கள் உண்டு. ஸ்தாபனமயமானுஸ் பொருளாதாரத்தை ஆட்டிப் படைக்க வல்லது. சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதம் இத்தகைய ஒரு நடைமுறை சார்ந்த கருத்தமைவாகுப் போன்ற தோற்றுத்திற்கான பகைப் புலம் 19ம் நூற்றுண்டின் காலனித்துவ அரசியல் பொருளாதார அமைப்பு இதன் அடிப்படை சிங்களக் குட்டி முதலாளி வர்க்கமும் அதன் ஒரு அம்சமான நடுத்தர வர்க்க புத்தி ஜீவிகளும். குறைவிருத்தி வரலாற்றிலிருந்து விடுபடாத நமது நாட்டில் இந்த வர்க்க அடிப்படையே தொடர்ந்தும் பெருந்தேசிய இனவாதத்திற்கு மாபெரும் உந்து கோலாக இன்று வரை இருந்து வருகிறது.

வெஸ்ட் மினிஸ்டர் மாதிரி என்ற போர்வையில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் நமக்கு ஒரு அரசியல் அமைப்பினை விட்டுச் சென்றது. இனவாத அரசியல் தலை தூக்கி வளரச் சாதகமான

ஸ்தாபன அடிப்படைகள் பல இத்த அமைப்பின் உள்ளார்த்த அம்சங்களாய்ப் புகுத்தப்பட்டிருந்தன. இது ஒரு சதித்திட்டத் தின் விளைவு என்று சொல்ல முடியாது. இத்தகைய அரசியலுக்குச் சாதகமான முக்கிய அடிப்படைகள் இலங்கையின் குறை விருத்திப் பொருளாதார அமைப்பில் நிறைய இருந்தன. விரிவும் ஆழமும் பெற வல்லமையற்ற ஓர் குறுகிய பொருளாதார அடித்தளமும் அதன் இனம் பிரதேசம் சார்ந்த மாறுபட்ட தாக்கங்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன குறைவிருத்திப் பொருளாதாரத்துடன் பாராளுயன்ற அமைப்பும் இணையும் போது குட்டி முதலாளி வர்க்க அரசியல் முதன்மை பெற வாய்ப்புக்கள் பிறக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில் இனமத வேறுபாடுகளும் சேர்ந்து விட்டால் இனவாதம் தலை தூக்கும். இவற்றைச் சற்று விபரமாகப் பார்ப்போம்

1. காலனித்துவ எதிர்ப்பும்

சிங்கள பெளத்தவாதமும்.

காலனித்துவ எதிர்ப்பு பொதுமக்கள் மத்தியில் கலாச்சாரவிழிப் புணர்ச்சியாக முகிழிப்பதைப் பல நாடுகளின் வரலாறுகளும் காட்டுகின்றன. ஆயினும் கலாச்சார மட்டத்தில் தோன்றும் எதிர்ப்பு அரசியல் மட்டத்திற்கு வளர்ந்து சகல எதிர்ப்புச்சக்தி கணையும் உள்ளடக்கிய புரட்சிகாப் போராட்டமாக மாறுவதற்கு வேறு பல தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் எனப் பைதையும் தேசிய விடுதலை இயக்க வரலாறுகள் காட்டுகின்றன இலங்கையில் 19 ஆம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலும் இயங்கிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பும் போக்குகளில் முக்கியமானவை கலாச்சார மறு மலர்ச்சி வாதத்திற்குள் கட்டுப்பட்டிருந்தன. ஆரசுபத்தில் இனமத வேறுபாடுகளை முக்கியப் படுத்தாது முழுநாடும் சார்ந்த இயக்கத்தை அமைத்தவர்களும் காலப் போக்கில் சிங்கள பொளத்த வாதத்தின் தாக்கத்துக்குள்ளாயினர்.

சமீபத்திய கட்டுரையொன்றில் குமாரி ஜெவர்த்தன துறிப் பிடிடிருப்பதைப் போல் அடக்கப்பட்ட மக்களின் கலாச்சார

ஆனாமையை உறுதிப்படுத்தும் இயக்கமாக ஆரம்பித்த
இலங்கை ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு,

...‘முழுமையான தேசிய வாதமாகவோ அல்லது விடுதலை
இயக்கமாகவோ மலராது பெரும்பான்மை இனத்தினால்
கலாச்சரா மதக் கட்டுக் கோப்புக்குள் அடக்கப்பட்டது.
பின்னர் இது சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான வகுப்பு
வாதமாக (Compositionalism) சீரழிந்தது’¹

மேலும் குமாரி குறிப்பிடுவது போல் இந்த மாற்றப்
போக்கினைப் புரிந்து கொள்ளல், பின்னைய சிங்கள இனவாதத்
தினைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அவசியமாகும். ஏன் முழு
மக்களும் சார்ந்த இயக்கத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்த
பொன்னம்பலம் அருணசூலம் போன்றேர் தோல்வி கண்டனர்?
ஏன் பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு பெரும்பான்மை சிங்கள பெளத்த
வாதத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டுக் காலப் போக்கில் தமிழர்
எதிர்ப்பு இயக்கமாக மாறியது?

இவற்றிற்கு விளட்காணக் காலவித்துவ குறைவிருத்திப்
பொருளாதாரத்தின தன்மையையும் அதன் இனம், மதம்,
பிரதேசம் சார்ந்த தாக்கங்களையும் மட்டுமல்லது பிரிட்டிஷ்
காலவித்துவம் விட்டுச் சென்ற அரசியல் அமைப்பின்
உள்ளார்ந்த இயக்கப்பாடுகளையும் அறிந்து கொள்ளல்
அவசியம். இவை பற்றிய முழுமையான ஆய்வினை இங்கு
மேற்கொள்ள முடியாது. சில முக்கியமானவற்றைச் சுருக்கிக்
கூறமட்டுமே முடியும்.

- (i) பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இலங்கையை ஓர் பெருந்தோட்டப்
பொருளாதாரமாக மாற்றியமைத்ததால் சில சமூக
மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. முதலாவதாகப் பொருளாதார
ரீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தேவிலை, இரப்பர்
உற்பத்தியின் பெரும்பகுதி, பெருவர்த்தக நிலையங்களின்
பெரும்பகுதி, வங்கிகள் அனைத்தும் வெள்ளைக்காரர்களின்
கைகளில், கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. மேலதட்டு
இலங்கையர்களும் பெருந்தோட்டங்களின் உடைமை
யாளர்களாய் இருந்தனர். தென்னைப் பெருந்தோட்டங்கள்
உள் நாட்டவர் கைகளிலேயே இருந்தன. இந்தச்சிறிய
தொகையினரான இலங்கையின் வர்க்க நலன்கள்

ஆட்சியாளரின் நலன்களுடன் இணைந்திருந்தன. வெளி நாட்டு வர்த்தகத்தின் ஒரு பகுதியை பிரிட்டிஷ் காலனியில் வேறொன்றி இருந்த இந்தியப் பெருவர்த்தக நிறுவனங்கள் கட்டுப்படுத்தின. மொத்தத்தில்பொருளா தாரத்தின் முக்கியக் கேந்திரங்கள் வெள்ளோயர், ஒரு சில இந்தியர், ஒரு சில இலங்கையர் கைகளில் இருந்தன. இவர்கள் அணைவரும் வர்க்க நலன்களால் ஒன்றிணைந்திருந்தனர்.

(ii) பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தின் அமைப்பு, தொடர்ச்சியான பரவலான பொருளாதார வளர்ச்சிக் குரிய தூண்டுதல் விசைகளை வெளித்தா வில்லை அதன் ஆரம்பத் தாக்கங்கள் விரைவில் வழுவிழுந்து போயின. இந்த நிலையில் மேற்குறிப்பிட்ட கட்டுப்பாடுகளின் மத்தியில் இரண்டாந்தரமான, சிறிய அளவிலான பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளே உள்ளாட்டவர்களுக்கு மிஞ்சியிருந்தன, இவை பெருமளவிற்கு உள்ளாட்டு வர்த்தகம், சிறிய பண்ட உற்பத்தி சார்ந்தவைகளாக இருந்தன. இந்தத் துறைகளில் இலங்கையர்களின் மித மிஞ்சிய போட்டி ஆரம்பித்தது. இங்கு குறிப்பாக உள்ளாட்டுச் சிறுவியாபாரத் துறையில் தமிழர்களும் மூஸ்லீம் களும் பரவலாக ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களுக்கெதிராகச், சிங்கள வியாபாரிகள் போட்டியிட வேண்டியிருந்தது. மூஸ்லீம் வியாபாரிகள் கிராமப்புறங்களுக்கும் நகராத்துக்கு மிடையேயுள்ள வர்த்தகத்தில் குறிப்பிடத்தகுந்தது. பங்கினை வகித்தனர். இந்தியச் சிறிய வர்த்தகர்களும், செட்டியார் களும் வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்பதில் ஈடுபட்டிருந்ததையும் குறிப்பிடவேண்டும்.

(iii) காலனித்துவ அரச சேவையின் பல மட்டங்களிலும் குறிப்பாக விகிதர்கள், நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள், தொழில் நுட்பவியலாளர் — தமிழர்களோடு சிங்களவர் போட்டியிட வேண்டியிருந்தது. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலத்தின் கல்வி வளர்ச்சிகிறிஸ்த்துவ மதஜியக்கங்களின் வேலைகளோடும் அவற்றை எதிர்த்த சைவ, பெளத்த மறு மலர்ச்சி இயக்கங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. கிறிஸ்துவ மிஷனரியாளின் கல்விக்கூடாக மதமாற்றும் செய்யும் நடவடிக்கைகள் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில்

வலுவடைந்திருந்தன. இத்தகைய பகுதிகள் சிலவற்றில் எதிர்ப்பு இயக்கங்களும் வலுவடைந்திருந்தன. எதிர்ப்பு இயக்கத்தினரும் கல்வி ஸ்தாபனங்களை உருவாக்கினர். இதனால் இந்தப் பிரதேசங்களில் கல்வி வளர்ச்சி அதிகமாயிருந்தது. யாழ்ப்பாணம் கொழும்பு, காலி இவற்றில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன கல்விக்கூடாக வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுவதில் சில உள்ளார்ந்த பிரதேசக் காரணிகளால் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். அரசு உத்தியோகத் துறையில் மேல் குறிப்பிட்ட மூன்று பகுதிகளிலும் இருந்தே அதிகமானேர் சேர்ந்திருந்தனர். யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்கள் சில அரசாங்கத் துறைகளில் மற்றவர்களையும் விடக்கூடுதலாக இருந்தனர். அரசாங்க உத்தியோகங்களுக்குக் கிங்களவர் தமிழர் போட்டி வளர்ந்த போதும் தொழில் வாய்ப்புக் கள் குறுகியே வந்தன இதே கல்வியமைப்புக்கூடாக ஓர் உள்நாட்டுப் புத்தி ஜீவிகள் கூட்டமும் உருவாகியது. இவர்கள் மத்தியிலிருந்து பலவிதமான சமூக அரசியல் கருத்துக்கள் தோன்ற ஆரம்பமாயின.

(iv) பெருந்தொகையான சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் சிறிய பண்ணை விவசாயிகளாய் குத்தகையாளர்களாய் கஷ்டப் பட்டனர். நகர்ப்புறத்தில் குறிப்பாகக் கொழும்பல் கிடைக்கக் கூடிய குறுகிய வேலைவாய்ப்புக்களுக்காக இலங்கையருடனும் (சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம்கள்) தென் இந்தியாவிலிருந்து வந்த தமிழர், மலையாளத் தொழிலாளர்களும் போட்டியிட்டனர் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகப் பெருந்தொகையான இந்தியர்கள் வரவழைக்கப்பட்டதற்கு அடிப்படைக் காரணம் உள்நாட்டில் தொடர்ச்சியாகத் தொழிலாளர் கிடையாமையே ஆயினும் காலப்போக்கில் சிங்களக் கிராமங்களில் வேலையின்னமயும் பொருளாதார நெருக்கடியும் ஏழுந்தபோ தெல்லாம் சிங்கள பெளத்தவாதிகள் இதற்கும் தபபான வியாக்கியானம் கொடுத்தனர்.

இங்கு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ள சில பற்றிய விரிவான தகவல்களை மேலே குறிப்பிட்டுள்ள குமாரி ஜூயவர்த்தனாவின் கட்டுரையில் காணலாம். இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியது இதுதான். முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்குரிய

இயக்க சக்திகள் குன்றிய பொருளாதாரம் பெருந்தொகையானேருக்குச் சிறிய வாய்ப்புக்களை மட்டும் கொடுத்தது. சிறிய பண்ட உற்பத்தி. பரவலாகும் பண்ட மயமாக்கல் (commodification) இவையோடு சம்மந்தப்பட்ட குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தின் பரிணமப் படிகளைத் தடைப்படுத்திய சுழற்சி. வனிக மூலதனத்தின் ஆதிக்கம். இவற்றின் தெட்டம் தெட்டமான தாக்கங்கள்—இவையே காலனித்துவ எதிர்ப்பின் ஏற்றிலை சார்ந்த தளம். இந்தப் புறநிலையோடு ஒர் அங்கமா யிருந்தது கிறிஸ்துவ மயமாக்கல் இயக்கம். இவற்றுடன் இலங்கைச் சமூகத்தின் இன, மத வேறுபாடுகளையும் சேர்த்துத் தன் இயக்க ரீதியான பரிணமத்தைச் சிங்கள பொத்த தேசியவாதம் உருவாக்கியது.

காலனித்துவத்தின் அனுசரணையுடன் கிறிஸ்துவ மயமாக்கலில் ஈடுபட்டிருந்த மிஷனரிமாருக்கு எதிராக ஆரம்பித்த பொத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம் விரைவில் நடைமுறையிலும் பிரச்சாரத்திலும் தமிழர், முஸ்லீம்களை எதிர்க்கும் இயக்கமாகவும் உருவெடுத்தது. கவரச்சாரத் தேசியவாதமே ஒரு குறுகிய அடிதளத்தைக் கொண்ட கருத்தமைவு. இலங்கை போன்ற பலமதங்களும் இனங்களும் கொண்ட நாட்டில் சிங்கள பொத்தம் என்ற அடிப்படை மற்றுய இன, மத இலங்கையர்களான தமிழர்களையும் முஸ்லீம்களையும் வெளிவாரிப் படுத்தியது மட்டுமல்லாது எதிர்க்கப்பட வேண்டியவர்களாகவும் காட்டியது. சிங்கள பொத்த மறுமலர்ச்சியின் பெரும் தலைவராக விளங்கியவரான அநாகரிக தர்மபாலர் (1864–1933) பொத்த புநித நகரான அனுராத புரவியிலிருந்து கிறிஸ்துவக் கோவில்களை மட்டுமல்லாது மதுக்கடைகளையும் முஸ்லீப் களின் கசாப்புக் கடைகளையும் அகற்ற வேண்டுமென்று பிரச்சாரம் செய்தார். அவரது பேச்சிலும் எழுத்திலும் சிங்கள பொத்தர்கள் அல்லாதோர் குறிப்பாகத் தமிழர், முஸ்லீப் கள், மலையாளத்தார், எல்லோரும் வந்தேறு குடிகள். வெளியார், அகற்றப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற கருத்தே வலுப்பெற்றிருந்தது தமிழர்களைத் தென்னிந்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் வழித்தோன் றல்களாக, சிங்கள புத்த நாகரிகத்தை அழிக்க முயன்ற எதிரிகளின் பரம்பரையினராகக் கண்ட தர்மபாலர் முஸ்லீப்களை வியாபாரம் செய்ய வந்து அழையா விருந்தினர்களாய்ச் சிங்களத்தில் தங்கிவிட்டவர்களாகக் குறிப்பிட்டார்.²

இலங்கையின் உண்மையான உரிமையாளர்கள் சிங்கள பெளத்தவர்களாயிருக்கும்போது அவர்களுக்குரிய இடங்களைத் தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் பெற்றிருப்பது அந்யாயம் என்று செய்தியை ஜனரஞ்சகப் படுத்துவதற்கு உதவியாக தர்மபாலா போன்றேர் சில புராணங்களைகளின் உதவியை நாடினர். முதலில் இந்த நாடு சிங்கள பெளத்தர்களின் நாடு மட்டுமே என்ற உணர்வினை மக்கள் மத்தியில் பரப்புவது அவசியமாயிற்று. சிங்கள பெளத்தர்களின் உரிமைப்பாட்டினையும் ‘உயர்வான’ இரத்தத்தையும் நிருபிக்க முன்று புராணங்களைப் பயன்படுத்தினர்.³ முதலாவது கட்டுக்கலை; ஷீயன் ஒரு வடத்திய இளவரசன், ஒரு ஆரியன்; அவனும் அவனுடைய உயரவாசச் சகாக்கள் எழுதாறு (700) ஆண்களும், தர்மபாலாவினால் 1902ம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் வெளியிடப்பட்டபிரசாமொன்றினபடி இரண்டாயிரத்து நான்மூற்றி நாற்பத்தாறு⁴ வருடங்களுக்கு முன் இலங்கை மண்ணில் வந்திருங்கினர்.⁵ இலங்கைத்தீவின் பூர்வீகக் குடிகளை அடிமைகளாக்கிய விஜயன் இன்னெஞ்சு ஆரிய⁶ மன்னானும் மதுரைப் பாணாடியனின் சகாக்களுக்கும் 699 உயர்வர்க்கக்கணிகளை மணம் செய்ய அனுப்பிவததானும்⁶ ஆகவே ‘இரண்டு ஆரியக் குடும்பங்களின் சேர்க்கையினால் எழுந்தது சிங்கள இனம்’.⁶

இந்தக் கட்டுக்கலை இரண்டாவது கட்டுக்கலைத்தகு வழி வகுத்தது. அதுவே சிங்களவர் பரிசுத்தமான ஆரை இரத்தத்தைக் கொண்ட உயர்பிறப்புக்கள் என்பதாகும். தர்மபாலாவின் காலத்தில் ஆரியர் மற்றைய இனங்களை (races) வெற்றிகொண்ட உயர் இளத்தவர் (race) என்ற கருத்துக்கள் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. இதற்கெற்பக்கர்ண பரம்பரைப் புராணக் கதைகளுக்குப் புதுதுயிரும் புதுஉருவும் கொடுப்பதில் வெற்றி கண்டார்கள் தர்மபாலா போன்றேர். சிங்கள இரத்தத்தின் தூய்மை பற்றிப் பெருமைப் பட்ட தர்மபாலா தம் இளத்தவர்களிடம் ‘அடிமை இரத்தம்’ இல்லை என்றும், அவர்களைப் புறம்தத்தினரான தமிழராலோ அல்லது ஈலாச்சாரச் சின்னங்களை அழித்தொழிக்கும் ஜோப்பியர்களாலோ ஒருபோதும் வெற்றி கொள்ள முடிய வில்லை என்றும் கூறினார்.⁷ ஆரிய மனப்பாங்கினைப் பாப்பி சிங்களவர் மற்ற இலங்கையர்களையும் விட விசேடமான உயர்

இனத்தவர் (race) என்ற சிந்தனையை ஆழமாக்கி, சிங்களவர்களின் தனித்துவத்திற்கு ஒருவித தார்மீக ஆளுமையையும் கொடுக்கும் தொக்குடன் மூன்றாவது புராணக் கதையையும் பயன்படுத்தினார். அதுவே புத்த பகவானின் இலங்கை விஜயமாகும். புத்த பகவானே நேரில் வந்து ஆசீர்வதித்து அருள்பாலித்த விசேடமான சிங்கள பெளத்தர்களின் நாடு இலங்கை என்பது ஐங்காஞ்சக வரலாறுமிற்று.

இந்தப் பிரச்சாரத்தின் நடைமுறை சிங்களக் குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினதும் காலனித்துவக் கல்விக்கட்டாகவளர்ந்து வரும் நடுத்தர வாக்க புத்திஜீவிகளினதும் வாழ்நிலைப் பிரச்சனைகளோடு ஒட்டியிருந்தது. சிங்கள பெளத்தர்களின் நாட்டில் 'வந்தேறு குடிகளான்' தமிழர், முஸ்லீம்கள் அரசாங்கப் பதவிகளையும் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தையும் பிடித்துக் கொண்டனர்; இவர்களை அகற்றி அணைத்தையும் சிங்கள பெளத்தமயப் படுத்தல் வேண்டும்—இதுவே மேற்குறிப்பிட்ட வர்க்கங்களின் முக்கிய நோக்காயிருந்து இலங்கையரல்லாத இந்திய வர்த்தகர்களின் (செட்டிமார்கள் உட்பட) ஆதிக்கமும் இந்த எதிர்ப்புக்குள் அடங்கும்.

தர்மபாலாவின் தந்தையர் ஓர் பிரபல தளபாடக்கடை உரிமையாளர், பொன்கரேவிலிஸ் என்று பெயர். மற்றைய சிங்கள பெளத்தவாதிகள் சிலரும் இத்தகைய சமூகப் பிள்ளைகளைக் கொண்டோரே. டிரு உலகின் பொருளாசையையும் சுகபோகங் களையும் நிராகரித்து ஞானமார்க்கத்தில் சென்று உண்மையைத் தழுவி நிர்வாணத்தையடையும் புத்த தத்துவத்தின் பெயரால் குட்டி முதலாளிகளின் போட்டி கழுத்தறுக்கும் போட்டியாக மாறுவது நியாயப் படுத்தப்படும் முரண்பாட்டினைப் புரிந்து கொள்ள மதத்தின் சமூகப் பணியினையும் அது வரலாற்றில் புற உலகு சர்ந்த இயக்கங்களின் கருவியாகவே இருந்திருப்பதை யும் நினைவுக்குறுதல் உதவியாயிருக்கும். பெளத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்துக்குச் சில பிரபல சிங்கள வர்த்தகர்கள் பணங்களை வழங்கினார்கள். கீழ்நாட்டுச் சிங்கள வர்த்தகர்கள் இந்த இயக்கத்தின் முக்கிய சக்திகளில் ஒன்றுக் கிளங்கினர்.

சிங்கள வர்த்தகர்களின் பணங்களினை இயங்கிய பெளத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம் அவர்களின் வியாபார வேலைகளுக்கு ஆதரவு வழங்கியது. ‘சிங்கள பெளத்த’ என்ற பெயரில்

தர்மபாலா வெளியிட்ட பத்திரிகை சிங்கள வர்த்தகர்களை தேசுபக்தர்கள் என்றும், 'நியாயமான வழியில் பணம் சம்பாதிப்போர்' என்றும் புகழ்ந்தது. அதே தர்மபாலா பம்பாய், தென்னிந்தியா போன்ற இடங்களில் இருந்து வந்த வியாபாரிகளையும் மூஸ்லீம்களையும் அநியாயமாகப் பணம் சம்பாதிப்போர் என்க்காட்டனர். புத்தமதப் சார்ந்த பத்திரிகைகள், வெளியிடுகள் மூஸ்லீம் கடைகளைப் பகிஷ்கரிக்கும்படி சிங்களவர்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்தன⁸ இத்தகைய பிரச்சாரங்களின் தாக்கத்தை 1915ல் காணமுடிந்தது. இது பற்றிப் பின்பார்ப்போம்.

இந்தக் கலாச்சார தேசிய வாதத்தின் வெளிப்பாடுகளைக் கவிதைகள், நூல்கள், நாடகங்களில் நன்கு காணக்கூடியதாக விருந்தது, சிங்கள பொத்தர்களைப் பெருமைக்குரிய வீர மிகுந்த பூமிபுத்திரர்களாகக் காட்டிய சில படைப்புகள் மற்றும் இனங்களைக் கேவலப்படுத்தின. போராசிரியர் சரத் சந்திராவினால் சிங்கள நாவலின் தந்தை எனக் கூறப்படும் பியதாச சிரி சேன 'சிங்கள ஜாதிய' என்ற பத்திரிகையை நடத்தினார். இதில் இவர் மேலீத்தேசக் கலாச்சாரத்திற்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்த அதே வேளையில் சிங்கள பொத்தர்கள் அல்லாதோரையும் தாக்கினார். இவருடைய கணமுடித் தனமான ஐரோப்பியக் கலாச்சார எதிர்ப்பு முழுக்க முழுக்கப் பின்நோக்கிய சிங்கள பொத்த வாதமாகவே அமைந்தது. இவருடைய கடைசிக் காலத்தில் இதே பிற்போக்குக் காரணங்களுக்காக மார்க்கிசத்தையும் எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்தார். இந்தக் காலக்கட்டத்தின் மற்றுமைப்படைப் பாளிகளும் ஐரோப்பிய, கிறிஸ்துவ எதிர்ப்பை இதே அடிப் படையில் தான் காட்டினார்கள்.

சிங்கள பொத்தர்களின் தனித்துவத்தை இனவாதப் போக்கில் வலுப்பெறாக கெய்த. குறுகிய பின்நோக்கிய கற்பனைகளில் ஊறிப்போன கலாச்சார மறுமலர்ச்சி வாதம் காலனித்துவ இலங்கைச் சமூகத்தின் ஓர் முழுமைத்துவமற்ற குழப்பம் நிறைந்த பிரதிபலிப்பாகவே இருந்தது. இந்தக் கருத்தமைவு சிங்கள இனத்தின் தனித்துவப் பாரமபரிய உரிமைப்பாட்டினை நிலைநாட்ட ஆயிரக்கணக்கான வருடங்கள் பின்நோக்கிய தேடல்களில் ஈடுபட்டது. ஆனால் அது இயங்கும் சமகால யதார்த்தத்தைப் பற்றி மிகவும் மேலமுந்த வாரியரன்

தோற்றங்களை மட்டுமே பார்த்தது. பழையிடமிருந்து இந்தக் கருத்தைவு பல வீரரிகுந்த வரலாற்று' நாயகர்களைக் கண்டுபிடித்தது. தனக்கென ஒரு வரலாற்று நியாயப்படுத் தலையும் வருத்துக் கொண்டது. ஆனால் இதனிடம் புதுமை இருக்கவில்லை. இதன் ஏழுச்சியும் இயக்கமும் சமகாலத்து நிலைமைகளைத் திரித்துப் பிரதிபலிப்பதில் தங்கியிருந்தது. இதுதான் குறுகிய கலாச்சார வாதத்தின் துண்பியல்.

இந்தக் கருத்தைவு வழிவந்த சமூக ஆய்வு ஏகாதிபத்தியத் திற்கும் இலங்கை மக்களுக்குமிடையேயுள்ள முரண்பாட்டினை இலங்கையருக்கிடையே சிறுபான்மை—பெரும்பான்மைகளுக்கிடையே உள்ள முரண்பாடாகவும் காட்ட முற்பட்டது. இதனால் கருத்தைவுக்கும் வெளித்தோற்றங்களுக்கப்பால் அமைந்த யதார்த்தத்துக்குமிடையே இடைவெளி இருந்தது. காலப்போக்கில் இது வளர்ந்தது மட்டுமன்றி சிங்கள பெளத்தர்—மற்றையோர் என்ற உள்ளாட்டு முரண்பாடே முக்கியத்துவம் பெற்றது. இதை நன்கு புலப்படுத்துவதுபோல சிங்கள பெளத்தவாதிகளின் அரசியலும், சுதந்திரம் பற்றிய கொள்கைகளும் அமைந்தன. இவர்களும் உயர் நடுத்தர வர்க்கத்து யாப்பியல் வாதிகள் (Constitutionalists) போலவே பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் என்ற கட்டுக்கோபுக்கள் பிரிட்டிஷ் அரசின் பாதுகாப்புடனுள் சுயாட்சியே வேண்டி நின்றனர். 1914ம் ஆண்டு தர்மபாலா சட்டமா அதிபருக்கெழுதிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

'நான் பதவியாளர்களை என் கட்டுரைகளில் விமர்சிப்பது உண்மை. ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எனது விசுவாசம் கல் போன்று உறுதியானது. அரசர் மீதுள்ள விசுவாச உஸர்வுகளை நான் தவரூது வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன். ஆனால் நான் எனது மதத்தையும் சிங்கள இனத்தையும் நேரிக்கிறேன். எனது சந்தோசம் அவர்களின் நலன் களிலேயே தங்கியுள்ளது' ⁹.

இத்தகைய விசுவாசத்தை ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர் மீது காட்டிய தர்மபாலா பிரிட்டிஷ் பாதுகாப்பின் கீழ் சுயாட்சி பெறுவதே சிங்களவர்களின் அரசியக நோக்கமாயிருக்க வேண்டுமெனப் பலதடவைக்குறிப்பிட்டார். பிரிட்டிஷ் போலீஸ் அவரைக் கைது செய்த சந்தர்ப்பங்களில் தன் விசுவாசம்

பற்றியும், தான் பிரிட்டிஷ் யுத்தத்திக்குப் பணம் வழங்கியது பற்றியும் குறிப்பிட்டுத் தன்மீது கருணை காட்டுப்படி மறுச் செய்தார்.¹⁰ கிறிஸ்துவ மத ஊடுருவலை வெறுத்த அளவிற்கு அவர் ஏகாதிபத்தியத்தின் முழுத் தாக்கத்தையும் வெறுக்க வில்லை. அவருடைய நோக்கங்களுக்கு அது அவசியமுமில்லை. அவருடைய கணவெல்லாம் உள்நாட்டு நிர்வாகம் பெளத்தர கள் வசமாகவேண்டும் என்பதே இதை அவர் தெளிவாகவே வெளிப்படுத்தினார்.

*எனக்கு வேண்டியது இன்றைய முழு அரசாங்கமுமே பெளத்த அரசாங்கமாய் இருக்க வேண்டும் தேசாதிபதி பெளத்தராயிருக்க வேண்டும். காலனித்துவ செயலாளர் மற்றும் கலவையர் பதவியாளர்கள் எல்லோரும் பெளத்தர்களாயிருக்க வேண்டும்*¹¹

இதுவே அவர் வேண்டி நின்றது. இதைச் சட்டரீதியான முறைகளில் அடையவேண்டும் எனக் கூறினார். ஆகவே ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பினைப் பொறுத்தவரை உண்மையில் கலாச்சார தேசியவாதிகள் மிதவாதிகளே. உள்நாட்டில் மற்றும் மதத்தினரை, இனத்தினரை எதிர்ப்பதில் தீவிரவாதி களையிருந்தார்கள். இலங்கையில் வெள்ளையர்கள் பெருமளவில் குடியேறவில்லை உயர்மட்டப் பதவிகளில் அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். இலங்கையர்களைக் கொண்டே ஆயுதப்படை பொலிஸ் மற்றும் அரசு அலுவலகங்களை நிரப்பியிருந்தனர். இந்த நிறுவனங்களில் ‘பூமிபுத்திரர்கள்’ தவிர்ந்தோர் சட்டமையாற்றுவதை சிங்களபெளத்த வாதிகள் எதிர்த்தனர். காலனித்துவத்தை அகற்றும் நோக்குடன் நடைபெறும் போராட்டம் காலனித்துவ சமூக பொருளாதார அமைப்பினையே மாற்றியமைக்கும் போராட்டமாக அமையும். ஆனால் கலாச்சார தேசியவாதத்திற்குள் அடைபட்ட இந்தப் போராட்டம் அத்தகையதல்ல கலாச்சார சிங்கள பெளத்த வாதத்தின் இன்னொரு வாக்கத் தொடர்பையும் கவனித்துவ அவசியம். இலங்கையின் கீழ் நடுத்தர மட்டங்களிலே காலுங்கி நின்ற இந்தக் குறுகிய வாதம் இருபதாம் தூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஓர் இயக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது இரு காலகட்டங்களில் (1903-5; 1911-14) உச்சநிலையை அடைந்த மதுவிலக்கு இயக்கத்திற் கூடாகக் கீழ்

நடுத்தர மட்டத்து புத்தி ஜிவிகளுக்கும் 'புதிய' செல்வந்த வர்க்கத்துக்குமிடையே உறவு பிறந்தது. இந்தப் புதிய செல்வந்தர்கள் 'பழைய' உள்நாட்டுச் செல்வந்தர்களின் அரசியல் செல்வாக்கில் தமக்கும் பங்குபெறும் வழிகளைத் தேடிய சந்தர்ப்பம் அது. பழைய செல்வந்தர்கள் பெருமளவில் கிறிஸ்துவர்களாகவும், மேலெத்தேய வழிக் கங்களில் மிகவும் ஆழ்ந்திருப்போராயும் இருந்தனர். புத்தமத மறுமலர்ச்சியோடினாந்த பரவலான மதுவிலக்கு இயக்கத்தை இவர்களைத் தாக்கும் ஓர் கருவியாகப் பயன்படுத்த முயன்றனர் சிங்கள பொத்த செல்வந்தர்கள், உ.தாரணமாக இலங்கையின் காலனித்துவ கடைசிக் காலங்களின் முக்கிய மந்திரிகளில் ஒருவராகவும் 1948ல் பிரதமராயும் விளங்கிய டி.எஸ். சேனுநாயக்கவின் தந்தையார் மதுவிலக்கு இயக்கத்திற்கு முழுமூச்சான ஆதாவினை வழங்கினார். இந்த ஈடுபாடே சேனுநாயக்க குடும்பத்தின் அரசியல் செல்வாக்கு வளர்ச்சியின் மிதிகல்லெனக் கருதப்படுகிறது.¹²

அயினும் அதேநேரத்தில் மதுவிலக்கு இயக்கத்தோடு தொடர்புகொண்ட சிலரின் அரசியல் பார்வை குறுகிய கலாச்சார தேசியவாதத்திற்கும் அப்பால் சென்றது. இவர்களே 1942-15 காலத்திய தொழில்கள் இயக்கப் போர்ட்டங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர்¹³

சிங்கள பொத்த இயக்கத்திற்கும் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கு மிடையே இப்படியாக ஆரம்பித்த உறவின் வரலாற்றினை வேரெரு சந்தர்ப்பத்தில் பார்ப்போம். இங்கு மனங்கொள்ள வேண்டியது இதுவே: பெரும்பான்மை இனத்தின் நடுத்தர கீழ்மட்ட மக்களின் உணர்வுகளைத் தட்டிஅவர்களை நெருங்கிய சிங்கள பொத்த தேசிய வாதத்தின் சில செயற்பாடுகள் கிலசந்தர்ப்பங்களின் பரந்த ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் தன்மை கொண்டதாய் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த தேசியவாதம் இனம். மது என்ற அடிப்படையில் தனக்குத்தானே வருத்துக் கொண்ட வரையறைகளே அதன் தடைகளாயின் ஏகாதி பத்தியத்தை எதிர்க்கும் தமிழர்களோ அல்லது முஸ்லீம்களோ தங்களை இத்தகைய ஓர் இயக்கத்தோடு இனங்காண முடியாதவர்களாய் இருந்தார்கள் பல இனத்தவர்களையும் இலங்கையர் மட்டுமன்றி இந்தியர்களையும் கொண்டிருந்த

இலங்கைத் தொழிலாள் வர்க்கமும் இதே நிலையிலேயே இருந்தது.

இலங்கையின் வரலாற்றிலேயே இரு இலங்கைச் சமூகங்களிடையே ஏற்பட்ட முதலாவது கலவரம் 1915ம் ஆண்டின் சிங்கள - முஸ்லீம் கலவரமாகும். இந்தக் கலவரத்தின் சம்பவங்கள் நன்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ளபோதும் இது பற்றிய ஒர் பூரணமான ஆய்வு இதுவரை வெளிவரவில்லை என்றே சொல்லவேண்டும் முஸ்லீம்கள் மீது - குறிப்பாக இந்திய வம்சாவழியினரான உள்நாட்டுச் சிறு வர்த்தக முஸ்லீம்கள் மீது தாக்குதல்களை காலனித்துவ அரசு கையாண்டவிதமும், இந்தக்கலவரம் பற்றிய வியாக்கியானங்களைப் பாதித்துள்ளது. சிங்கள தேசியவாதப் போக்குள்ள ஆய்வாளர்களும், சில இடதுசாரிகளும் இன் அடிப்படையிலும் 'வர்க்க' 'ஏகாதி பத்திய எதிர்ப்பு' அடிப்படையிலும் முஸ்லீம்கள் மீதான தாக்குதல்களை நேரடியாகவும் மறைப்புக்காகவும் நியாயப் படுத்தி உள்ளனர். சிங்கள பெளத்தர்கள் அல்லாதவர்கள் என்ற காரணத்தினால் முஸ்லீம் கடைக்காரர்கள் தாக்கப் பட்டனர். அவர்கள் சொத்துக்கள் பாதிக்கப் பட்டன. இதற்குப் பின்னால் பல சிங்கள வியாபாரிகள் தீவிர மாயிருந்தனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் கீழ்நாட்டுச் சிங்கள வர்களாயிருந்தனர். இந்தச் சிங்களக் குடிச முதலாளிகள் சிங்கள பெளத்த இயக்கத்திற்குப் பண்டுதலியும் சேறு உதவிகளும் மழங்குவோராயிருந்ததால் சில சிங்கள பெளத்த வாதிகள் முஸ்லீம் கடைகள் மீதான தாக்குதல்களுக்கு ஒருவித தேசியவாத நியாயப்பாட்டினை வழங்கினர்.¹⁴

இந்தக்கலவரத்தின்போது தர்மபாலாவின் இரு சகோதரர்கள், F. R. சேனுநாயக்க, D. S சேனுநாயக்க போன்றேர் கைது செய்யப்பட்டனர் இவர்களை அரசியல் கைத்திகளாக்கியது அரசு. இவர்கள் அரசுக்கெதிராகச் சதிசெய்தனர் என்ற குற்றம் சாட்டியது. ஆனால் உண்மையில் 1915ம் ஆண்டின் கலவரங்கள் சிங்கள பெளத்த இயக்கத்தின் உள்நாட்டு இனவாதத்தின் ஒர் பயங்கரமான வெளிப்பாடு மட்டுமே என்பதில் சந்தேகமில்லை இதுவே சிங்கள பெளத்த இனவாதத்தின் இத்தகைய முதலாவது வெளிப்பாடும் ஆகும். முன்பு குறிப்பிட்டதைப்போல் இந்த இனவாதம் உள்நாட்டில் மற்ற சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதான

எதிர்ப்பினைத் தீவிரமாகவும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பினை மிதமாகவும் காட்டும் பண்புடையது என்பதற்கு 1915ம் ஆண்டு ஓர் நல்லுதாரணம். கைது செய்யப்பட்ட சிங்களத்தலைவர்களின் விடுதலையைக் கோரிப் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் பிரிட்டிஷ் அரசிடம் வாதிட்டார். சட்டீதியான முறைகள் மூலம் இந்தத் தலைவர்கள் விடுதலைபெறச் செய்வதில் அவர்மும்முரமாக ஈடுபட்டார். அவரோ அல்லது சிங்களத்தலைவர்களின் விடுதலையை வேண்டிநிற்ற சிங்களவர்களோ எதுவித வெகுஜனப் போராட்டத்தையும் நடத்த முயல வில்லை.¹⁵ கலாச்சார தேசியவாதிகளும் அப்படியே இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் வெகுஜனப் போராட்டம் நேரடியாகவே பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்த்து முகம்கொடுக்க வேண்டியதாக அமையும். அத்தகைய ஓர் நேரடியான பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு வெகுஜனப் போராட்டத்தை நடத்தக கலாச்சார தேசியவாதிகள் தயாராக இருக்கவில்லை. 1915ன் இத்தகைய மற்றும் முன்கூறிய தன்மைகளை நன்கு அறிந்திருத்தல் சிங்கள பொதுத் தீவாதத்தின் வளர்ச்சியை வரலாற்று நீதியில் புரிந்துகொள்ள மிகவும் அவசியமாகிறது.

2. காலனித்துவ அரசியல் அமைப்பும் இனப்பருபாடும்

காலனித்துவ ஆட்சி புகுத்திய சட்டசபையில் பிரதி நிதித்துவப் பிரச்சனைகள் எழுந்தன. இருபதாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் சட்டசபை நியமனங்கள் இன், மத, சாதிப் பிரதேசப் பிரச்சனைகளைக் கிளரியது. பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளின் சாணக்கியம் இந்தப் பிரிவினைகளை வளர்ப்பதிலேயே கண்ணு மிருந்தது. கண்டிய சிங்களவர், கீழ்நாட்டுச் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம், பறங்கியர் எனச் சமூகம் பிரிப்பிடிருந்தது. இன், பிரதேசப் பிரிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சட்டசபை நியமனம் என்னும் எலும்பிற்காகப் பல பிரிவுகளையும் சேந்த உயர் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் போட்டி போட்டனர். இத்தனைக்கும் இது மக்களின் பங்குபற்றங்களை வில்லாத பிரதிநிதித்துவம். இந்தக் கட்டத்தில் காலனித்துவத்தின் பிரித்தானும் தந்திரத்திற்கு மிகவும் சாதகமாய்

அமைந்தவை குறுகிய கலாச்சார தேசியவாதமும் பிரதேச வாதமுமாகும்.

1915க்குப்பின் தோன்றிய இலங்கை தேசிய காங்கிரஸில் சிங்கள, தமிழ் உயர் நடுத்தர வர்க்க புத்திஜீவிகள் அங்கம் வகித்தனர். இதன் முதல் தலைவராகப் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் தெரிவானார் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர் செல்வாக்குள் ஒர் பரந்த தேசியவாதியாக விளங்கியபோதும் மிகவும் குறுகிய காலத்தில் சிங்களவர் - தமிழர் மூன்பாடு சட்டசபை நியமனங்கள்பற்றி வலுத்துத்தலைமைப் பதவி யிலிருந்துவிலகிக் கொண்டார். தேசியகாங்கிரஸ் பிளவுண்டது காலனித்துவ தேசாதிபதி மானிங் என்பவரின் பிரித்தானும் தந்திரம் சுலபமாகவே வெற்றிகண்டது. 1921ல் தமிழ்மகாஜன சபை என்ற ஸ்தாபனம் உருவாகியது சட்டசபை அரசியல் இன் அடிப்படையிலமைந்த அரசியலையிற்று

இதுவரை சட்டசபை அரசியல் ‘படித்த இலங்கையர்’ மட்டுமே பங்கு பற்றும் அரசியலாக இருந்தது. இது ஒரு உயர் நடுத்தர வர்க்கத்து அச்சியல். இதன் முக்கியஸ்தர் கள் பலர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினால் பல பட்டங்கள் வழங்கப் பட்டுக் கொரவிக்கப்பட்டனர். 1948க்குப்பின் இவர்களில் பலர் தேசிய வீரர்களாயினர். இந்தப் பட்டியல் இன்றும் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. காலனித்துவ ஆட்சியினால் கொரவிக்கப்பட்ட சில சிங்களவரும் தமிழரும் சுதந்திரத்தின் தலைவர்களாகவும் கொரவிக்கப்படும் முரண்பாட்டின் ஆராய்வதற்கு இது சுதந்தரப்பமல்ல. ஆயினும் இது ஒரு முக்கியமான கேள்வி.

1931ல் சர்வஜனவாக்குரிமை வழங்கப்பட்டபோது ஏற்கெனவே சட்டசபை அரசியல் சிங்கள - தமிழ், கண்ணடியர் - கீழ் நாட்டவர், மற்றும் சாதிப்பிரிவுகள் பேன்ற பிரிவினைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. இந்தப் பின்னணியிலேயே இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கம் தேர்தல் அரசியலில் இறங்குகிறது. 1935ம் ஆண்டில் இலங்கையின் முதலாவது இடது சாரிக்கட்சியான சம சமாஜங்கட்சி இன ஜக்கியரி பூரண் சுதந்திரம் மொழிச்சமத்துவம் என்ற அடிப்படையில் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இயக்கம் நடத்தியது இனவாத அரசியலை ஸ்தாபன ரீதியாக எதிர்த்த

இந்தக்கட்சி, கலாச்சார தேசியவாதத்திற்கும் அப்பால் அரசியல்தளத்தில் போராட்டத்தை ஆரம்பித்த பெருமையைக் கொண்டது. 1940களில் சமசமாஜக்கட்சியிலிருந்து ஒரு குழுவினர் பிரிந்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை அமைத்தனர். கம்யூனிஸ்டுகளும் இனவாத எதிர்ப்பு அரசியற் கொள்கை களைப் பின்பற்றினர் இடது சாரிகளின் ஸ்தாபன ரீதியான வேலைகள் நகர்ப்புறத்தில் தொழிற் சங்கங்களை அமைப்பதி வேயே செறிந்திருந்தன. இங்கு அவர்கள் ஏற்கெனவே இனவாதச் சேற்றுக்குள் விழுந்துவிட்ட A. E. குணசிங்காவோடு மோதினர்.

இளமைக்காலத்தில் தீவிர பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பாளராயும் சிறந்த தொழிற்சங்க வாதியாகவும் ஆரம்பித்த A. E. குணசிங்கா தேர்தலை மனதிற்கொண்டு இனவாதப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டார். தமிழ் மலையாளத் தொழிலாளர்களுக்கெதிராக இனவெறுப்பைக் கிளரினார். தேர்தல் அரசியல் இனவாத அரசியலாக நாடெங்கும் பரவி உருவெடுத்தது. சர்வஜனவாக்குரிமை; கிராமப்புறத்தில் செல்வராக்குக் கொண்டிருந்த மத குருக்கள், ஆசிரியர்கள் உள்நாட்டு வைத்தியர்கள் போன்றேரின் முக்கியத்துவத்தையும் படிப்படியாக உணர்த்தியது பாராளுமன்ற அரசியல் பெரும்பான்மை இனவாதத்திற்குச் சாதகமாய் அமைந்தது. மலைநாட்டில் ‘இந்திய வயசாவழித்’ தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கெதிரான சிங்கள் பெளத்தப் பிரச்சாரங்களும் புத்துயிர் பெற்ற தொடங்கின. இடது சாரிகள் எதிர்ந்தசல் போட முற்பட்டனர். வெற்றி பெற்றுக்களா?

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் இறுதித் தசாப்தங்கள் சர்வஜனவாக்குரிமை அரசியலில் சிங்கள தமிழ் வகுப்பு வாத (Communalist) சக்திகளின் வளர்ச்சியைக் கண்டன. பல சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ் அரசியலவாதிகள் அர்த்தமில்லாத ஜம்பதுக்கு ஜப்பது போன்ற கோரிக்கைகளை வைத்துத் தமிழ் அரசியலை வகுப்புவாதக் குட்டைக்குள் இழுத்துச் சென்றனர். இந்தக் காலக்கட்டத்தின் தமிழ்க்கலாச்சாரமறுமலர்ச்சி. அரசியல் பற்றிப் பிறிதொரு கட்டுரையில் ஆராயப்படும். இங்கு சுருக்கமாக ஒன்றைக் குறிப்பிடுதல் பயன்தரும். சிங்கள் பெளத்தவாதத்தின் செல்வாக்கு அரசியலில் வளர்ந்த அதே கட்டத்தில் அதற்கெதிரான தமிழ்

வகுப்புவாதமும் தோன்றியது. தமிழ் சட்டசபை அரசியல் தலைவர்கள் சிங்கள வகுப்புவாதம் தமிழனத்தவர்களின் பொருளாதார சமூக நலன்களைத் தாக்குவதை எதிர்த்த வழி வகைகள் வகுப்புவாதப் போக்குள்ளவையாய் மட்டுமல்லாது சிலசந்தர்ப்பங்களில் காலனித்துவ ஆட்சிக்குச் சாதகமானவையாயுமிருந்தன கண்டிய சிங்களவர், கீழ்நாட்டுச் சிங்களவர், தமிழர், சோனகர் எனப்பிரித்தாண்ட காலனித்துவ அரசியலில் இந்தப் பிரிவுகள் எல்லாவற்றிலும் வெள்ளையாட்சியின் விகவாசிகள்பல்வேறு நோக்கங்களுடன் இருந்தனர். ஆயினும் 1931 சர்வஜனவாக்குரிமை குறிப்பாகச் சிறுபான்மையினருக்கென உதயும் வழங்கவில்லை. சிங்கள - தமிழ் - முஸ்லீம் வலதுசாரிகள் (பொன். இராமநாதன், T. B. ஜாயா உட்பட) எதிர்ப்பின் மத்தியில் அமூலான சர்வஜன வாக்குரிமை பொப்பியூலிஸ்ட் (Populist) போக்கினைக் கொண்ட இனவாத அரசியலுக்கும்களம் அமைக்க உதவியது தொழிலாளவர்க்கக் கட்சிகள் இந்த உரிமையை இடதுசாரி இயக்கத்தை வளர்க்க உதவும் கருவியாகப் பயன்படுத்த விஷயநிதன.

1931—1948 இடைக் காலத்தில் இலங்கை தேசிய காங்கிரசுக்குள் S. W. R. D. Bandaranaikeன தலைமையில் இயங்கிய சிங்கள மகாசபை தர்மபாலா காலத்தில் வலுப்பெற்ற சிங்கள பெளத்த வாதத்தினைத் தன் கருத்தமை வாக்கிப் பிரச்சாரம் செய்தது முதலில் சிங்களவர்களை ஒன்றுதிரட்டி அவர்களின் தனித்துவத்தைப் பலப்படுத்திய பின்னரே இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையைப் பெற முடியும் என்று தனக்கே உரியபாணியில் பண்டார நாயக்கா வாதாடினர். இப்படிக் கூறுவது இன அடிப்படையிலான தனித்தனி அரசியல் ஸ்தாபனங்களை நியாயப்படுத்துவதாகும். உண்மையில் பண்டார நாயக்க அத்தகைய கருத்தினை 1939ல் ஆதரித்தார்.¹⁶ அவருடைய இன அடிப்படை ஒற்றுமைக்கொள்கை என்பது நடை முறையில் பெரும்பான்மையின் இனவாத ஒருமைப் பாட்டிற் கூடாகப் பாராளுமன்ற ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் ஓர் மார்க்கம் என்பதையும் பின்னைய சம்பவங்கள் காட்டின

1931—48 கால வெளியில் இடம்பெற்ற ஓர் முக்கிய அரசியல் நிகழ்வு 1948ல் லட்சக்கணக்கான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் D. S. சேனு நாயக்க அரசாங்கத்தினால் நாடற்றவர்

களாக்கப் பட்டதாகும். 'சுதந்திர ஜனதாயக' இலங்கையின் ஆரம்பவிழாவின் பேரிகையின் ஒரை ஒருபுறம், மலையகத் தமிழரின் அடிப்படை உரிமை இழப்பின் ஒலம் மறுபுறம். 1947ல் நடைபெற்ற இலங்கைத் தேர்தலின்போது வாக்குரிமை பெற்றிருந்த தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் எழுவரைப் பாரானுமன்றத்துக்கு அனுப்பினர். மற்றும் 14 தொகுதிகளில் D. S. சேனு நாயக்கவின் யு. என். பிக்கு எதிராகத் தம் வாக்குகளை வழங்கி முற்போக்காளரை வெற்றி பெறச் செய்தனர் இந்தத் தேர்தலின்பின் இடம்பெற்ற கண்டித் தேர்தலில் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாக்குகளின் உதவியோடு அப்போது சோஷலிசவாதியா யிருந்த T. B. இலங்கரத்தினு வெற்றிபெற்றூர் வழமையாக கண்டிய சிங்கள பெளத்த நிலவுடமையாளர்கள் அரசியல் அதிகாரம் செலுத்திய பிரதேசங்களில் இத்தகைய தமிழ் செல்வாக்கும் யு. என். பி எதிர்ப்பும் வளர்வதைக் கண்டிய சிங்கள உயர் வர்க்கமும் D. S. சேனு நாயக்கவும் விரும்ப வில்லை. ஆகவே 1948ல் சுதந்திர இலங்கையின் பிரதமரான சேனு நாயக்க மலையகத் தமிழர்களை ஒரு அற்ப சட்டத்தின் மூலம் நாடற்றவர்கள் ஆக்கிவிட்டார். சிங்கள இனவாத அரசியலின் வளர்ச்சியில் 1915ம் ஆண்டையும்விட 1948ன் இந்த இரத்தம் சிந்தாத வெற்றி மிகவும் முக்கியம் பெறுகிறது.¹⁷

தோட்டத் தொழிலாளர்களை வாக்குரிமையற்றவர்களாய் நாடற்றவர்களாய் யு. என். பி அரசாங்கம் பிரகடனப் படுத்திய போது அதற்கு மிகவும் அனுசரணையாக இருந்த தமிழ்த் தலைவர்களை வரலாறு மன்னிக்கப்போவதில்லை G. G பொன் னம்பலம், C சுந்தரவிங்கம் மற்றும் பல தமிழ் காங்கிரஸ் அங்கத்தவர்கள் சேனு நாயக்கவின் திட்டத்திற்கு ஆதரவு வழங்கினர். வடக்கிழக்குத் தமிழ்த்தலைவர்களைப் பயன்படுத்தி மலையகத் தொழிலாளர்களின் உரிமையை யு. என். பி அரசு பறித்தது தமிழ் காங்கிரஸ் தலைமையோடு ஒத்துப்போகாத S. J. V. செல்வாவும் விவரியேறினர். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உரிமை பறிக்கப் பட்டதை இடதுசாரிகள் தீவிரமாகப் பாரானுமன்றத்தில் எதிர்த்தனர் ஆயினும் 'இந்த ஜனதாயக விரோதச் சட்டத்திற்குப் பாந்த எதிர்ப்பினை நாட்டில் காட்ட ஒரு இயக்கமும் தயாராக இருக்கவில்லை.

இந்தியப் பத்திரிகையாளர் பிராங்க் மொருயஸ் என்பவர் தனது நூலென்றில் தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சனை பற்றி S. W. R. D. பண்டார நாயக்க கூறியவற்றை வெளியிட்டுள்ளார்.

‘இலங்கையிலுள்ள இந்தியர்கள் தெற்கைத் தவிர்ந்த வேறு எந்தப் பகுதியிலிருந்து வந்திருந்தாலும் நாம் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைத்திருப்போம்’¹⁸

இவ்வாறு பண்டார நாயக்க கூறியிருப்பது சேன நாயக்க போன்ற சிங்களத்தலைவர்களின் சிந்தனையையும் விளக்க வில்லையா. சிங்கள இனவாதம் நூறுவருடங்களாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் இயக்க சக்தியாய் விளங்கிய தோட்டத் தொழிலாளர் மீது நடத்திய இரத்தம் சிந்தாத பாராளுமன்ற ‘பயங்கரவாதத்’ குடன் சுதந்திர இலங்கையின் அரசியல் வாழ்வு ஆரம்பித்தது.

கண்டிய சிங்கள பிரதேச வாதிகள் தமிழ் தொழிலாளர்களை சிங்கள மஜ்ஜில வாழ்ந்து சிங்கள விவசாயிகளின் வேலை வசதிகளைப் பறித்துக் கொண்டனர் என்ற பிரச்சாரத்தையும் ஆரம்பித்தனர் இத்தகைய பிரசாரத்தின் வெளிப்பாடுகளை 1951ல் வெளிவந்த கண்டிய விவசாயிகள் ஆணைக் குழுவின் அறிக்கையிலும் காணலாம். இந்த உயர்மட்ட அரசாங்க ஆணைக்குழுவின் கருத்தில்.

‘நவீனகால இந்தியப் படையெடுப்பு — இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளரின் படையெடுப்பானது — பண்டைக் காலத்தில் தமிழர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து நடத்திய படையெடுப்பு 13ம் நூற்றுண்டில் யாற்பொன இராச்சியத்தை ஸ்தாபிக்கும் உச்சநிலையை அடைந்தது தீவின் வரலாற்றில் பெற்ற முக்கியத்துவத்தையுமிடக் குறைந்த முக்கியத்துவம் கொண்டதல்ல’¹⁹

ஆணையாளர்களின் இந்தக் கருத்து தமிழர்களை எப்போதுமே ஆக்கிரமிப்புடனும், படையெடுப்புடனும் தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கும் சிங்கள பெளத்த வாதத்தின் பார்வையின் விளைவே என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நாடற்றவர்களாகக் கூட பட்டதற்கு இத்தகைய உயர்

மட்ட அரசு நிறுவனங்களின் கருத்துக்கள் வலிந்து நியாயம் வழங்குவது மட்டுமல்லாது அவர்கள் உண்மையிலேயே அப்புறப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற ஒரு மறைமுக நியாயப் பாட்டிணையும் தருகின்றன.

தோட்டத் தொழிலாளர் இன் அடிப்படையில், அரசியல் ரீதியில் வேண்டாதவர்களாயிருந்த அதே நேரத்தில் அவர்களின் உழைப்பு இலங்கையின் சுரண்டல் அமைப்புக்கு வேண்டியிருந்தது உழைப்பு இயந்திரங்களாக அவர்களைப் பயன்படுத்தினர். 1948ன் உரிமையிழப்பு அவர்களின் சுரண்டலை மேலும் அதிகரிக்க உதவியது பிரிட்டிஷ் காலத்திய சுமைகளுடன் இப்போது அரசியல் அந்தஸ்து அற்றவர்கள் என்ற கூடுதலான சுமையும், அவர்களை அழுத்தியது. முன்பைவிட உரிமைகள் மேலும் பறிபோயின. முன்பைவிட சுரண்டலும் மேலும் மிருகத்தனமாகியது இன் அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்டு வர்க்க அடிப்படையில் சுரண்டப் பட்டு மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட ஒரு கூட்டமதான் தோட்டத் தொழிலாளர்கள்.

சுதந்திரத்துக்குப் பின் பெருந்தேசிய இனவாதத்தின் ஸ்தாபன மயமாக்கல்

மனிதர்களே வரலாற்றினை உருவாக்குகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்ட மார்க்ஸ், மனிதர்கள் தாமே தேர்ந்தெடுத்த சூழ்நிலைகளில் இதைச்சாதிப்பதுசாத்தியமில்லை என்றும் கூறினார். ஏற்கெனவே வரலாறு கையளித்த நிலைமைக்குள்ளேயே அரசியல் போக்குவரை இயங்குகின்றன. இலங்கையின் 1948 சுதந்திரத்திற்குப் பின்பான வரலாறு பொறுத்தவரை மிகவும் ஏமாற்றம் தருவதாய் அமைந்துவிட்டது சிறுபான்மை மக்களையும் இடதுசாரி இயக்கத்தையும் பொறுத்தவரை கடந்த முன்று தசாப்தங்களின் மொத்தவிலைவு துக்கராமானது. இந்தக்கால கட்டத்தில்தான் சிங்கள பெளத்த தேசியவாதம் சிங்களப்

பெருந்தேசிய இனவாதமாகப் பூரணமான ஸ்தாபன ரீதியான வளர்ச்சியையும் ஆட்சிச் செல்வாக்கையும் பெறுகிறது.

1956ம் ஆண்டு சில முக்கியக் காரணங்களினால் 1948ஜூலைகியத்துவமிழக்கச் செய்தது. ஒருபுறம் இது நீண்டகால சிங்கள இனவாதக் களவுகளை நனவாக்கும் காலத்தின் தொடர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தியது. மறுபுறம் இது சகல மக்களையும் தழுவிய சில ஜனதாயக உரிமைகளின் முகிழ்பு பிளையும் அறிவித்தது 1956 எனும்போது S. W. R. D. பண்டரர் நாயக்காவின் முரண்பாடும், சந்தர்ப்பவாதமும், ஈடாட்டமும் மிகுந்த அதே நேரத்தில் வெகுஜனக் கவர்ச்சியும் அரசியல் அறிவும் மிகுந்த ஆளுமையே அரசியல் அரங்கின் மையத்தே தெர்கிறது. இந்த ஆளுமையே ஒரு யுகத்தின் சிக்கவின் பிரதிபலிப்பு. இங்கே ஒரு சாரார் புதுமையைக் கண்டனர். மற்றொரு சாரார் புதுமையைத் தடை செய்யும் கற்பணி மிகுந்த பயங்கரமான பழுமையின் பலப்படுத்தவின் அறிகுறிகளைக் கண்டனர். 1956க்குப்பின் வரலாறு எப்படி நகர்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அனுபவிக்கிறோம் இதைப்பற்றிப் பார்க்குமுன் 1956க்கு முந்திய சில சம்பவங்களைச் சர்று நினைவு கூருதல் பயன்தரும்.

1951ல் பண்டார நாயக்க யு. என். பியிலிருந்து வெளியேறி சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை அமைத்தார் இவரின் வெளியேற்றத்திற்குக் கொள்கை வேறுபாடுகளையும் விடத் தனிப்பட்ட அரசியல் நோக்குகளே காரணம் என இவரது சமகால யு. என். பி முக்கியஸ்தர்கள் கூறியுள்ளார்கள். தனக்குப் பிரதமராகும் வாய்ப்புக்கள் சேன நாயக்க குடும்பத்தின் ஆதிககம் மிகுந்த அந்தக் கட்சியிலிருக்கும் வரை குறைவு என பண்டார நாயக்க உணர்ந்திருக்கலாம். D. S. சேன நாயக்க அவருடைய மகனை ட்டிலியைப் பிரதமராக்கப்பல ஆயத்தங்களையும் செய்து கொண்டிருந்தார். புதிய கட்சி - சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி (ச. க.) அமைத்த போது யு. என். பியிடமிருந்து வேறுபட்ட சில கொள்கைகளையும் கையாண்டார். இவற்றை இவர் தேர்ந்த விதமும் அவற்றிற்கு வடிவம் கொடுத்த முறையையும் அவருடைய அரசியல் உணர்வுத்திற்களையும் தர்திரத்தையும் காட்டின. பொதுமக்களுக்கு நெருங்கிய அர்த்தமுள்ள ஓர் அரசியல் பிரச்சாரத்தை இவர் மேற்கொண்டார்.

1951ல் சு.க ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்ட அதன் கொள்கைப் பிரகடனத்தைப்பற்றி இங்குக் குறிப்பிடுவது அவசியம். சிங்கள தமிழ்மொழிகளுக்குச் சமத்துவ உரிமை, வெள்ளையர் உடைமைகள், தளங்கள் தேசிய மயமாக்கல், விவசாயம் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி, தேசிய கலாச்சார விருத்தி இவை போன்ற ஐனநாயகக் கொள்கைகளை சு.க முதலில் வெளியிட்டது. கட்சியின் ஆரம்பகாரத்தாக்களில் தமிழர்களும் இருந்தனர். உபதலவராக ஒரு தலைவர் தெரியப்பட்டார். ஆனால் இரண்டே வருடங்களுக்குள் - 1953ல் பண்டார நாயக்காவின் மொழிக் கொள்கை முழு மாற்றம் பெற்றது. 1956 பாராளுமன்றத் தேர்தலை மனதில்கொண்டு இயங்கிய அவரது கட்சி ஆட்சியமைக்கக் கூடிய பெரும்பான்மை ஆசனங்களைப் பெறும் மார்க்கத்தைப் பற்றியே கண்ணு மிருந்தது. சிங்கள பெளத்தர்களே பெரும்பான்மையினர். இவர்களில் பெரும்பான்மையினர் கிராமப் புறங்களில் வாழ்ந்தனர். சிங்களப் பொதுமக்களின் ஆதரவைப்பெற அவர்கள் மீது ஆழந்த செல்வாக்கினைக் கொண்டிருந்த மரபு ரீதியான நிறுவனங்களின் உதவியை அவர் நாடினார். புத்தமத குருக்கள், கிராமத்துப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், உள்நாட்டு வைருட்தியர்கள், செல்லவாக்குக் கொண்ட விவசாயிகள் இவருடைய அரசியல் கருவியானார்கள் அதே நேரத்தில் அவரும் இந்நிறுவனங்களுக்குள் அதிசெல்வாக்குமிகுந்த பிக்கு பொழுன் (பிக்குகள் முன்னணி) வின் கருவியானார். 1953ல் சிங்களம் மட்டும் அரச கரும மொழியாதலே தன் முதல் இலட்சியமென சுதந்திரக்கட்சி பிரகடனப் படுத்தியது. கிறிஸ்துவ—ஆங்கில ஆதிக்கம் ஒழிய, ஆங்கிலத்துக் கூடாக சிங்களவரல்லாதோர் செலுத்தும் ஆதிக்கம் ஒழிய, சிங்களப் பொதுமகன் தன் உரிமையான மண்ணில் சுதந்திர யடைய இதுவே வழியெனப் பிரச்சாரம் ஆரம்பித்தது.

பிறப்பால் நிலப்பிரபுத்துவ, வெள்ளையாட்சியின் நெருங்கிய சகாவான கிறிஸ்துவக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் பண்டார நாயக்க. இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்து கல்விகற்றி ஐரோப்பிய மயப்படுத்தப் பட்டவர். இவர் சிங்கள பெளத்தாளர் சிங்கள தேசிய உடையை அணிந்தார். அவருடைய புகழ் வாய்த நாவள்மையால் சிங்கள இனவாதப் பிரச்சாரத்தை ஆரம்பித்தார். அவருடைய பிரச்சாரம் வெறும் கலோகங்களால், சிங்களப் பொதுமகனின் சகாப்தத்தைத் தோற்று

விக்க, மொழிக்கும் மதத்திற்கும் முதலிடம் கொடுத்து ஓர் சிங்கள பெளத்த ‘சோஷலிச் ஜனநாயகத்தை’ ஏற்படுத்தப் போவதாக அவர் பிரச்சாரம் செய்தார் கல்வி, தொழில். கலாச்சாரம் போன்ற சுகல துறைகளிலும் சிங்கள பெளத்தர் கணக்கு ‘உரியஜிடம்’ என்ற அஸரது உறுதிமொழி அநகாரிக தர்மபாலாவின் கணவுகளை நினைவுடிட்டன. தர்மபாலா சமகால மயப்படுத்தப் பட்டார்.

இலங்கையை அதன் ‘உரிமையாளர்களான’ சிங்கள பெளத்தர்களுக்கு மீட்டுக் கொடுப்பது என்ற கோஷத்தைப் பரந்த மட்டத்தில் சிங்களப் பொதுமக்களுக்கு நெருங்கிய மரபு ரீதியான நிறுவனங்களுக்க் கூடாக முன்வைத்ததன் மூலம் பண்டார நாயக்க யு.என்.வியைவிடப் பலபடிகள் முந்திக் கொண்டார். அத்துடன் தரகு முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களைப் பிரதிபலித்த யு.என்.வி செய்யத் துணியாத சிலவற்றையும் பண்டார நாயக்க செய்வதாக உறுதிப் படுத்தினார் பிரிட்டிஷ்தளங்களை அகற்றல், தேசியமயமாக்கல், தொழிற்சங்க உரிமைகளை மேலும் ஜனநாயகமயப்படுத்தல், கூட்டுச்சேராவெளிநாட்டுக் கொள்கை போன்றவை யு.என்.வி சிறில் எண்ணிப்பார்க்க முடியாத கொள்கைகளையிருந்தன. பண்டார நாயக்க தர்மபாலாவின் ஆத்மாவைப் பின்பற்றிய அதே நேரத்தில் ஓர் நவீன சிங்கள பெளத்தவாதியாயு மிருந்தார். மேல்நாட்டுக் கல்விக்கூடாகப் பெற்ற பூர்ஷ்டவை விபரல் கருத்துக்களை அவர் தன் அரசியல் கொள்கைகளை வகுக்க நன்கு பயன்படுத்தினார். தர்மபாலாவின் தோள்களில் அமர்ந்திருந்த பண்டார நாயக்க தன் சமகாலத்து சமூகத்தின் அரசியல் தேவைகளைப் பற்றிய கணிசமான கிரகிப்பைப் கொண்டிருந்ததால் அவரால் சிங்கள பெளத்தவாதத்திற்கு மேலும் வலுவளிக்க முடிந்தது. இதுவே அவரின் சந்தரப்ப வாதம், இதுவே அவரின் பலம். இதுதான் அவரின் கொலைக்கும் வழிவகுத்த பயங்கரப் பலவீனமும் என்றால் மிகையாகாது.

முழுக்க முழுக்க சிங்கள பெளத்தத் தோற்றுத்துடன் பண்டார நாயக்காவின் தலைமையிலமைந்த புதிய கூட்டான மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி 1956ல் தேர்தல் களத்தில் இறங்கியது. இந்தக்கூட்டில் இலங்கையின் மார்க்சிச இயக்கத்தின் தந்தை என வர்ணிக்கப்படும் பிலிப் குணவர்த்தனுவின்

புரட்சிகர சமசமாஜக்கட்சி அங்கம் வகித்தது. தமிழர்களைக் காலிமுகத் திடலில் போட்டுத் தோலுரிப்பேன் என்று சுபதம் செய்த K. N. P. ராஜாத்தினுவின் குழுவும் இதில் சேர்ந் திருந்தது. சிங்கள பொத்தத்தை 2500 வருடங்கள் பேணிக் காத்தவாகள் என்ற புனிதப் பெருமைக்குள்ளான புத்த சங்கத்தின் பிக்கு பெரமுனவே பிரச்சாரத்தின் முக்கிய சக்தியாய் விளங்கியது.

1953 ஆகஸ்ட் 12ம் திகதி யு. என். பி அரசுக்கெதிராக இடதுசாரிகள் மாபெரும் ஹர்த்தாலீஸ் வெற்றிகரமாக நடத்தினர் இந்தப் போராட்டத்தில் தொழிலாளர்களும் பொதுமக்களும் பெருமளவில் கலந்து கொண்டனர். ஏழு பேருக்குமேல் உயிர் துறந்த இந்த ஒருநாள் போராட்டத்தின் எழுச்சி டட்டிசேனு நாயக்கவை பிரதமர் பதவியிலிருந்து இராஜ்ஞாமாச் செய்யவைத்தது. அரிசினிலை யேற்றமே ஹர்த்தாலுக்குக் காரணமாயிருந்தது. கம்யூனிஸ்ட், சமசமாஜகட்சிகள் முன்னின்று தலைமைதாங்கிய இந்த ஹர்த்தாலில் பண்டார நாயக்க குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பங்கினையும் வகிக்க வில்லை. ஆனால் யு. என். பி எதிர்ப்பினை உயர் மட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல உதவிய இந்தப் போராட்டத்தின் பரிசை அவரே 1956ல் தடிடிக் கொண்டு போய்விட்டார். பிலிப் குணவர்த்தனு போன்ற பிரபல இடதுசாரித்தலைவர் ஒருவரும் அவருடைய அணியில் 1956ல் இருந்ததுயை அவருக்கு மிகவும் சாதகமாயிருந்தது. சிங்கள பொத்தமும் சோஷலிசமும் இணைந்ததுபோல் அந்தக்காட்சி பொதுமக்கள் கண்களுக்குப் பட்டது போலும். இந்த இணைவு குறியீட்டு முக்கியம் வாய்ந்தது.

1956 தேர்தலில் சமசமாஜிகளும் கம்யூனிஸ்டுகளும் சிங்களத் துக்கும் தமிழக்கும் சமாஜிமை என்ற கொள்கையை முன் வைத்தனர். பண்டார நாயக்கவின் இருபத்திநாலுமனித் தியாலங்களில் சிங்களம் மட்டும் என்ற கர்ஜனை 1953க்குப் பின் எழுந்தபோது யு. என். பியும் தனது கொள்கையும் சிங்களம் மட்டுமே என்று கூற ஆரம்பித்தது. ஆனால் இன்னும் அதற்கிருந்த தமிழ்ப் பகுதித் தொடர்புகளும் அதன் கிறிஸ்துவ ஆங்கில வெளித்தோற்றங்களும் யு. என். பிக்கு உண்மையான சிங்கள பொத்தத் தோற்றுத்தைக் கொடுக்க வில்லை. மக்கள் ஜக்கிய முன்னணியோடு ஒப்பிடுக்கொது

யு. என். பி ஓர் பரிசுத்தமற்ற, கவர்ச்சியற்ற தோற்றுத்தையே கொண்டிருந்தது யு. என். பித் தலைவர்களில் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனமட்டுமே தேவிய உடையில் காட்சியளித்தார். ஆனால் ஜெயவர்த்தனு வெகு ஜூன்க் கவர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை பண்டார நாயக்க வுடன் ஒப்பிடக்கூடியவருமல்ல. முன்பு குறிப்பிட்டது போல பல காரணங்களால் 1956ன் அரசியல் திருப்பத்தைச் சாதிக்கக்கூடிய நிலையில் யு. என். பி இருக்கவில்லை. எல்லா நிலைமைகளுமே பண்டார நாயக்காவின் தலைமைக்குச் சாதகமாயிருந்தன.

மக்கள் ஜூக்கிய முன்னணி வெற்றி பெற்றது. சிங்கள பெளத்த பொதுமக்கள் ‘அப்பே ஆண்டுவே’ (நமது அரசாங்கம்) எனக்கோஷமிட்டு வீதிதோறும் வலம்வந்து தம் ஆர்ப்பரிப்பைக் காட்டினர். பண்டார நாயக்காவின் வெற்றி இந்தமக்களைப் பொறுத்தவரை ஓர் நூற்றுண்டின் கனவு நன்வாயியது. போல. இதுவரை எதுவித அந்தஸ்துமின்றி ஆங்கில கிறிஸ்துவ ஆதிக்கத்தின் கீழ் வீழ்ந்து கிடந்த தம் மொழியும் மதமுப் ஆட்சிபீடம் ஏறிவிட்டன என்ற எக்காளம் மிஞ்சிவழிந்தது. இத்தகைய ஓர் மனேநிலை வெகுஜூன மட்டத்தில் வெளிப்படையானது. மக்கள் ஜூக்கியமுன்னணியின் பிரச்சாரத்தின் தாக்கத்தையும் நன்கு புலப்படுத்தியது. தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டங்களே பொதுமக்களின் அரசியல் பள்ளிக்கூடங்களோ என்று கருதும் வகையில் அவர்கள் உணர்வுட்டப் பட்டிருந்தனர். சிங்களப் பொதுமக்களின் ‘அப்பே ஆண்டுவே’ ஆர்ப்பரிப்பில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உணர்வுகள் பளிச்சிட்டன. ஆனால் ‘சிங்களம் மட்டுக்’ கோட்டும் தமிழ்மக்களையும் இதில் பங்குபற்ற முடியாத நிலைக்குத் தன்னிவிட்டது.

இடதுசாரிகள் தமிழுக்கும் சமஉரிமை என்ற கொள்கையை முன்வைத்த போதும் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் அவர்களால் ஒரே ஒரு ஆசனத்தை மட்டுமே பெற்றுடிந்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொன்.கந்தையா பருத்தித்துறையில் வெற்றிபெற்ற இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் இடதுசாரி எம்.பி. யானுர். சமண்டிக்கட்சியும் (தமிழரசுக்கட்சி) தமிழ்காங்கிரசம் தமிழ்ப் பகுதியில் வெற்றிபெற்றன. தமிழரசுக் கட்சியினரின் தேர்தல் பிரச்சாரங்களில் மக்கள்ஜூக்கிய முன்னணியின் பெரும்பான்மை

இனவாதத்திற்குப் பதில் கொடுப்பது போல் தமிழ் இனவாதம் நிறைந்திருந்தது.

1956 ஜூன் மாதம் ‘சிங்களம் மட்டும்’ சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. மிகவும் சுருக்கமாக ஒருசில வரிகளில் எழுதப்பட்டிருந்தது இந்தச் சட்டம். இடதுசாரிகளும் தமிழ் அங்கத்தவர்களும் சட்டத்தை எதிர்த்து வரதாடி வாக்களித்தனர். தமிழ் அங்கத்தவர்கள் பாராளுமன்றத்துக்கு முன்னே காலி முகத்திடவில் சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர். அரசாங்க ஆதரவாளர்களான சிங்களக் குண்டர்களால்தாக்கப் பட்டனர். அன்று சிறிய அளவில் நடந்த இந்தத்தாக்குதல்வரப் போகும் இரத்தக்களியையும் சாம்பலையும் அறிவிப்பதுபோல் அமைந்துவிட்டது மறுபுறம் சிங்களம் மட்டும் சட்டம் ஓர்புதிய சகாப்தத்தின் ஆரம்பத்தை அறிவித்தது. குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தினதும் பெரும் சொத்துடைமைகளன்ற சிங்கள பெளத்தவாதப் புத்திஜீவிகளினதும் அரசியல் எதிர்காலத்தை ஸ்திரப்படுத்தும் ஓர் திருப்புமுனையாகிறது அந்தச் சட்டம். இதுவரை எழுந்து நிற்கத் திராணியற்றிருந்த ஓர்தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களையும் புதிய அரசு பிரதிபலித்தது ஆனால் அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை அதற்குள் அரசியல் பலம் கொண்டிருந்த குட்டி முதலாளித் துவ வர்க்கத்தினதும் அதன் புத்தி ஜீவிகளினதும் நலன்களையே கூடுதலாகப் பிரதிபலித்தது.

தேசிய மயமாக்கல் மூலமும் வெளிநாட்டு உதவியுடனும் புதிய அரசு பொருளாதாரத்துறை யொன்றினை விருத்தி செய்வதில் பண்டார நாயக்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியது. இதன்மூலம் இரண்டு உடனடி நோக்கங்களையக்கள் ஜக்கிய முன்னணி அரசு நிறைவேற்ற விழைந்தது. ஒன்று தரகு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பொருளாதாரப் பலத்தைக் கட்டுப்படுத்தல். மற்றது வளரும் புதிய அரசு கூட்டுத் தாபனங்களில் முடிந்தவரை அரசாங்கத்துக்குச் சார்பான சிங்கள பெளத்த புத்தி ஜீவிகளுக்கும் கீழ்மட்ட ஆதரவாளர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்புகள் வழங்குதல். அரசு கூட்டுத்தாபனங்களே புதிய சிங்கள பெளத்த உணர்வுள்ள முகாமையாளர்களை உருவாக்கும் கூடங்களாயின. இத்தகைய அரசு முதலாளித்துவம் தோன்றச் சில புற நிலைக்காரணிகள் இருந்தன. சில முக்கிய உற்பத்தித்துறைகளுக்கு வேண்டிய

மூலதனக் குவியலும் ஈடுபாடும் தனியார் துறையில் இருக்க வில்லை. அரசின் நோடி உதவியுடன் தனியார் துறை இந்தத் துறைகளுக்குள் செல்லக்கூடிய கொள்கை ரீதியான சாத்தியப் பாடுகள் இருந்தன. ஆயினும் பண்டார நாயக்க அரசு அந்த வழியைப் பின்பற்றவில்லை. அரசு மூலதனம் மட்டுமே இருந்த முதலீட்டுச் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தியது. இந்த நடவடிக்கை தரது முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்ப்பதாக, கட்டுப்படுத்துவதாக அமைந்தபோதும் அதன் தன்மையை மாற்றுவதாக அமையவில்லை. ஆயினும் மக்கள் ஜக்கிய முன்னணியின் ஜனரஞ்சக அரசியலுக்கு இது தற்காலிக மாகப் பயன்பட்டது. அரசு முதலாளித்துவத் துறையின் வளர்ச்சி குட்டி முதலாளி வர்க்க புத்தி ஜீவிகளின் அபிலாணங்களைத் திருப்திப் படுத்துவதாக அமைந்தது. இவர்கள் இந்தப் பொருளாதாரப் போக்கினை ‘சோஷலிசம்’ என்றும், 1956ல் ஓர் இரத்தம் சிந்தாத புரட்சி ஏற்பட்ட தன்றும் பிரச்சாரம் செய்தார்கள்.

பண்டார நாயக்க அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இலங்கையின் குறைவிருத்தியைப் போக்க வழிவகுக்கவில்லை என்பதை அனுபவரித்தியாக நாம் அறிந்துள்ளோம். ஆனால் இலங்கையின் பாராளுமன்ற அரசியல் கட்டுக்கோப்புக்குள் ய. என். பி செய்யத் தயாராயில்லாத ஒன்றை ம.ஜ.மு. 1956ல் செய்யத் தயாராயிருந்தது. இந்த வேறுபாட்டினை நிலைவு கூருதல் அவசியம். தேர்தல் அரசியலுக்கு உதவக்கூடிய ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கை அளவு ரீதியிலும் செல்வாக்கிலும் முக்கியத்துவம் பெறும் குட்டி முதலாளிவர்க்கத்துக்கும், அதன் புதிய புத்தி ஜீவிகளுக்கும் உடனடியான நன்மை தருவதாக இருக்க வேண்டும். தரது முதலாளி வர்க்கத்தின் தலைகளைக் குறிப்பிடத் தகுந்தளவு தியாகம் செய்தே இதை அன்றைய நிலையில் அடையமுடியும். யு. என். பியின் வர்க்கப் பினைப்புக்கள் தேசிய மயமாக்கலையும் அரசு கூட்டுத் தாபனங்களை அமைத்தலையும் ஏற்க முடியாக கொள்கைகளாக்கின. 1956ல் யு. என். பியின் அரசியல் பாங்கு இலங்கை நிலைமைகளில் சற்றுப் பின்னடைந்த தாயிருந்தது. இதைப் பின்னர் அதன் தலைவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். அதற்கமைய ஆவர்கள் தமது கட்சிக்குப் புதிய தோற்றுத்தையும் கொடுத்தனர்.

பண்டார நாயக்க அரசாங்கங்களின் வளர்தாட்டுக் கொள்கை

சோஷலிச் நாடுகளின் ஆதரவைப் பெற்றது. 1956க்குப் பின்புதான் இலங்கை சோஷலிச் நாடுகளுடன் இராஜ தந்திரத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இதன் விளைவாக சோஷலிச் நாடுகளின் பொருளாதார உதவிகள் வரத்தொடங்கின. இவை அரசு கூட்டுத்தாபளங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவின. ஆயினும் அரசு முதலாளித்துவத் துறை பெரும் பொருளாதாரத் தாக்கத்தை, ஏற்படுத்தத் தவறியது. இந்தக் கூட்டுத் தாபளங்களின் செயற்பாடுகள் பொருளாதார அமைப்பின் தன்மைகளையும் இயக்கத்தையும் மாற்றத்தவறின 1970களில் இந்த நிலைமை நன்கு தெளிவாகியது. இதுவே, 1977ல் வந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை நியாயப் படுத்தியது.

சிங்கள் பெளத்த வாதமும் பொருளாதாரக் கொள்கையும் இனிந்த இன்னொரு முக்கிய பகுதி விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டங்களாகும். வறண்ட பிரதேசத்தில் காடுகள் வெட்டப் பட்டு, நிலம் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு நீர்ப்பாசன வசதி களுடன் அரசு செலவில் நிலமற்ற விவசாயிகளைக் குடியேற்றும் கொள்கை சுதந்திரத்திற்கு முன்பிருந்தே ஆரம்பித்திருந்தது. 1938ம் ஆண்டில்தான் இந்தக்கொள்கை அப்பொழுது விவசாய அமைச்சராயிருந்த D. S. சேனை நாயக்கவினால் முழு உருப்பெற்றது. சுதந்திரத்திற்குப் பின் சுலப அரசாங்கங்களும் இந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றின சிங்களப் பிரதேசங்களில் உள்ள பெருநிலச் சொந்தக்காரர்களின் உடைமை உறவுகளை மாற்றுவதைத் தவிர்க்கும் ஓர் வழியாகவும் இந்தக் கொள்கை அமைந்தது. நிலமற்ற சிங்கள விவசாயிகளை அரசு செலவில் அரசு காணிகளில் குடியேற்றும் திட்டங்கள் பல சுந்தரப்பங்களில் வேண்டுமென்றேதலிழ்ப்பிரதேசங்களில்ஸ்தாயிக்கப்பட்டன. இவற்றிற் கூடாகக் கீழ் மாகாணத்தில் பெருமளவு புனியியல் ரீதியான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் புனியியல் ரீதியான தொடர்பினைப் பல இடங்களில் இழந்துள்ளன.

இந்தக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் சிங்கள பெளத்தர்கள் தங்களின் பழைய நாகரீக ஸ்தாபனங்களுக்குத் திரும்பும் ஓர் சரித்திரக்கையியமாக ஆளும் கட்சிகளினால் கருதப் படுகின்றது. தமிழர்கள் மத்தியில் குடியேற்றப்படும் சிங்கள விவசாயிகளுக்கு இன ஜக்கியம், சகோதரத்துவம் பற்றிய

சிந்தனைகளை ஊட்டுவதற்கு மாறுகச் சிங்களப் பெருந்தேசிய
 இனவாதச் சிந்தனைகளையே ஊட்டியுள்ளனர் பல சிங்கள¹
 பெளத்த ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்தோர். பல சந்தர்ப்பங்களில்
 அரச அதிகாரிகளும் இத்தகைய பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடு
 வதுண்டு. விவசாயிகள் மீது கணிசமான செல்வாக்கினை
 மரபு ரீதியாகக் கொண்டுள்ள புத்த சிக்குகளில் பெரும்
 பாலானேர் இனம் மதம்—நாடு என்ற இனவாதப் போதனை
 வையே செய்வார்கள். புதிய குடியேற்றத் திட்டங்களில்
 வாழும் சிங்கள மக்களுக்கும் அயல்பகுதிகளின் தமிழ் மக்களுக்கு
 மூலம் முற்றிலும் நல்ல உறவு இல்லை என்றும் சொல்வதற்கிணில்.
 அவர்களிடையே ஏற்படும் இயற்கையான நட்பு
 பறவைப் பலப்படுத்துவதையும் விடப் பலவீனமாக்குவதாயும்,
 குரோதத்தை வளர்ப்பதாயுமே பிரச்சாரங்கள் உள்ளன.
 குடியேற்றத் திட்டங்களினால் தமிழ்ப்பகுதிகளில் ஏற்பட்ட
 சிங்கள—தமிழ் குரோத உணர்வுகள் பரம்பரையாகப்
 பல்லாண்டுகள் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வந்த சிங்கள
 மக்களுடனே உறவுகளையும் பாதித்துள்ளன. நீண்டகாலம்
 சகோதரத்துவ உணர்வுகளுடன் வாழ்ந்த சிங்கள—தமிழ்ச்
 சமூகங்களிடையே புதிய பிரச்சாரங்கள் புகத்தொடங்கியிலேன்
 உறவுகளும் மாறிப் போயினா.

தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையான
 பிரதேச ஒருமைப்பாட்டினை முறியடிப்பதே அவர்களின்
 சுயாட்சி, சமஷ்டி, பிரிவினைக் கோரிக்கைகளை, முறியடிக்க
 மிகவும் உறுதியான வழி என்பதைச் சிங்கள இனவாத
 அரசாங்கங்கள் நன்கு உணர்ந்து செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்த நீண்டகால அரசியல் சதியில் நிலமற்ற
 வரிய சிங்கள விவசாயிகள் பகடைக் காய்களாகவும் பயன்
 படுகிறார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாகத் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில்
 குடியேற்றப் பட்டுள்ள சிங்கள விவசாயிகளை “பாதுகாப்பு”
 என்ற காரணத்தினால் பொலிசாரும் ஆயுதப்படையினரும்
 தம் வசமாக்கியுள்ளனர். இன்னதுக்களின்கருவிகளான இவ்விரு
 படைகளும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சிங்கள விவாயிகளைத்
 தமிழர்களுக்கெதிராகத் தூண்டி விட்டுள்ளன—தொடர்ந்தும்
 இதைச் செய்து வருகின்றன ஒருபுறம் ‘இனம்-மதம்-நாடு’
 என்ற சிங்கள பெளத்தப் பிரச்சாரம் மறுபுறம் ஆயுதப்படை
 களின் துண்டுதல் இவற்றிற்கிடையே அகப்பட்டுள்ள சிங்கள
 மக்கள் தமிழர்களை எதிர்களாகக் கருதுவது இயற்றக்கூடியே.

இனவாதக் கருத்தமைவின் தாக்கம் நண்பர்களை எதிரி களாகவும் எதிரிகளை நண்பர்களாகவும் மாற்றிவிட்டது.

இனவாதமும் கலாச்சார அமைப்புக்களும்

1956விருந்து இன்றுவரையிலான வரலாற்றில் சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதத்தின் மிகவும் ஒழுங்கான தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியைக் கலாச்சாரத் துறைகளிலே காணலாம். சிங்களம் அரசுகரும் மொழியானதைத் தொடர்ந்து சிங்கள, தமிழ் மொழிகள் பாடசாலைகளில் போதன மொழிகள் ஆயின. பாலர் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக்கழகப் புகுழுசம்வரை பாடப் புத்தகங்கள் சுயமொழிகளில் ஆக்கப்படும் பணியினைக் கல்வி அமைச்ச மேற்கொண்டது. பாடநூல்களில் வகுப்புவாதம் சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகள் சில சமீபகாலத்தில் நடை பெற்றுள்ளன. இவை முன்பிருந்தே பொதுவாக நம்பப்பட்ட பல உண்மைகளை மிகவும் ஆதார பூர்வமாக வெளிப்படுத்தி யுள்ளன. இது தொடர்பான ஓர் அறிக்கையையும் சில கட்டுரைகளையும் ஓர் குறிப்பிட்டதுய்வுக் குழுவின் தலைவரான நெஜி சிறிவர்த்தனை வெளியிட்டுள்ளார்.²⁰

இந்த ஆய்வுகளின்படி சிங்களக் குழந்தைகள் தொடர்ச்சியான ஓர் சிங்கள இனவாதச் சிந்தனை மாற்றத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். சிங்கள பெளத்த வாதத்தின், ஆரியவாதம் ஊட்டப்பட்டு, அடிப்படையிலான வரலாற்று வியாக்கியான மும் சமூகச் கல்வியும் இளம் தலைமுறைக்கு ஊட்டப்பட்டு வருகின்றது. அதே நேரத்தில் தமிழ்ப்பாடநூல்களில் தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றி அழுத்திக் கூறப்படுகிறது. நெஜி சிறிவர்த்தனையின் ஆய்வுக் குழுவின் கருத்துப்படி,

***தமிழ்ப் புத்தகங்கள் தமிழர்ல்லாத, இந்துக்கள் அல்லாத மொழி மதப் பிரிவுகளின் வாழ்முறை, கலாச்சாரம் பற்றிய விளைக்கத்தையும், அதன்மீது மதிப்பினையும் ஏற்படுத்த விழைகின்றன. அவை ஒரு பொது தேசிய ஒருமைப் பாட்டுணர்வை முன்வைக்கின்றன. சிங்கள நூல்கள் பிரத்தி**

யேகமாக ஒற்றைக் கலாச்சார (monocultural) உள்ளடக்கத்தையே கொண்டுள்ளன—அதாவது அவைகாட்டும் வாழ்முறை முழுக்க முழுக்கச் சிங்களவரினது மட்டுமென்றி சிங்கள பெளத்தர்களினது. மற்றும் சமூகங்களின் வாழ்முறை, கலாச்சாரம் பற்றிய விளக்கத்தையும் அனுதாபத் தையும் வளர்க்க முயற்சி எடுக்கப்படாதது மட்டுமென்றி இந்த நூல்கள் பூராவிலும் தமிழர்கள் மரபு, ரீதியான எதிரியாகவே இனம் காட்டப் பட்டுள்ளனர்.²¹

புதிதாக ஏழுதப்பட்டுள்ள பாடநூல்களிலும் இதே தன்மை தொடர்வதையும் தெஜிசிறிவர்த்தனை சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஒரு சிங்கள நூலில் தீபாவளி பற்றி ஒருபாடம் இடம் பெற்றுள்ளது. இதுபற்றி சிறிவர்த்தனை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறோம்.

‘ஒரு புத்தகத்தில் தீபாவளி பற்றி ஒரு பாடம் இருக்கிறது. முதற்பாடவையில் இது தமிழ் இந்துக் கலாச்சாரத்தைச் சிங்களக் குழந்தைகளுக்கு அறிமுகம் செய்யும் ஓர் வரவேந்கக்கூடிய புது உத்தி என்றே படுகிறது. ஆயினும் இந்தப் பாடத்தை வாசிக்கும் போது இதிலிருக்கும் ஒரு ஷ்டயத்தினால் இந்த நோக்கம் திசை திருப்பப்படுகிறது. தீபாவளி இந்தியாவிலிருந்து வந்த தமிழர்களின் சந்ததியினரான இலங்கையில் வாழும் மக்களால் கொண்டாடப்படுவது என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த வசனத்தில் ஒரே அடியில் தமிழர்கள் இந்த நாட்டைச்சேரா ஒரு வெளியார் பிரிவு என்று சிங்களக் குழந்தைக்கு அறிமுகப் படுத்தப் படுகின்றனர்’²²

சிங்களப் பாடநூல்களின் இந்த ஒற்றைக் கலாச்சார இவைதம் சார்ந்த போக்கின் விளைவுகளை மேலும் உரப்படுத்துப் பவையாக மற்றும் கலாச்சாரச் சாதனங்கள் அமைந்துள்ளன. 1956க்குப்பின் சிங்களக் கலை இலக்கியத்துக்கு விசேஷ ஊக்குவிப்பு வழங்கப்படுகிறது. இதன் ஓர் நல்ல அம்சம் சிங்கள நாடகம், இசை, நடனம் போன்றவை நன்கு வளர்ந்துள்ளன. சிங்கள அரங்கியலின் வளர்ச்சி குறிப்பாக உத்திகள், தமிழ் அரங்கியல் வளர்ச்சிக்கும் உதவியுள்ளது என்பதும் உண்மை.

அதே நோத்தில் இந்தச் சிங்களக் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியின் முதலாய செல்லாக்கு மிகுந்தபோக்கு சிங்கள பொத்த இன வாதத்தின் கருவியாகவே அமைந்துள்ளது. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமும் பல ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிலைக்களும் இனவாதப் பிரச்சாரச் சாதனங்களாக இயங்குகின்றன. இந்தப் பிரச்சாரத்தில் ஆரியசிங்கள பொத்தத்தின் தனித்துவப் பெருமை மட்டும் கூறப்படவில்லை. தமிழர், இந்தியர் விரோதங்களும் வளர்க்கப்படுகின்றன. பிரபல சிங்களப்பாடகி நந்தாமாவினிபல ஆண்டுகளுக்குமுன்பு மிகவும் நன்றாகப் பாடியுள்ள ‘இது எங்கள் சிங்கள நாடு’ என்ற பாடல் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தினால் தினமும் ஒலிபரப்பட்டு ஜனரஞ்சகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதே நந்தாமாவினி 1977ம் ஆண்டுக்குப்பின் சிங்கள இளைஞர்களுக்குச் சிங்கத்தினவீரத்தை நினைவுட்டும் இனவாதப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். நந்தாமாவினி ஒரு உதாரணம் மட்டுமே. அவர் போன்று பலர் உள்ளார்கள்.

இன்றைய சிங்கள நாடகங்களில் தமிழர் நாட்டைப் பிளக்க முயலும் துரோகிளன் என்ற கருத்தும் ஆங்காங்கே வெளிப் படுகின்றன. இடதுசாரிகள், முற்போக்காளர் என்று பிரபலமான சில இளம் கலைஞர்கள்கூட இத்தகைய பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுதல் வருந்தத்தக்கது. அதுமட்டுமல்ல நாடகங்களில் சிரிப்புக்கிடமான கோமாளிப் பாததிரங்களைத் தமிழர்களாக்கும் ஓர் மலிந்த உத்திரையும் பலர் கையாளுகிறார்கள். இன்றைய சூழ்நிலைகளில் இந்தசெயல் இன வெறுப்புக்கு மேலும் உதவுவதாகவே இருக்கிறது ஏற்கனவே மற்றும் பிரச்சாரசாதனங்களால் ஆழந்த வினவாத உளவியலைக் கொண்டுள்ள இரசிகர்களின் கீழ்மட்ட ரசனைக்குத் தீவிர போட்டுப் புகழும் பணமும் தேடும் குறுக்குவழியைப் பல சிங்களக் கலைஞர்கள் பின்பற்றுகிறார்கள். அரசு உடையைகளான தொடர்பு சாதனங்களை இவர்கள் நன்கு பயன்படுத்துகிறார்கள். கலைஞர்களின் இந்தக் குறுக்குவழிப் போக்கு அரசியல்வாதிகளின் போக்கிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல.

1960களில் நான் போதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவனுயிருந்தேன். அப்பொழுது சிங்கள தமிழ் மாணவர் மத்தியில் நட்புறவே குரோத உணர்வையும்விட மிஞ்சி யிருந்தது. இன்று அதே போதனை வளர்க்கத்தில் பல சிங்கள

மாணவர்கள் தமிழ் மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் தாக்கி அவமதிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். இந்த மாற்றம் கலாச்சார சாதனங்களுக்கூடான பிரச்சாரத்தின் ஒர் நேரடி விளைவு என்றே சொல்லவேண்டும். பாலர் வகுப்பிலிருந்து பூச்சி பழுக்களையே கொல்வது பாவம் என்ற புத்த போதனை யைப் பெறும் அதே நேரத்தில் 'இனம்-மதம்-நாடு' என்ற புனிதத்துவமான மூன்று ஐக்கியத்தினையும் பற்றிய போதனை தமிழர்களைத் தாக்குவதை. அவமதிப்பதை நியாயப்படுத்துவதாகவும் தூண்டுவதாகவும் இருக்கிறது. கொழுப்பு மருத்துவபிடீச் சிங்கள மாணவர்கள் தம்முடன் ஒரே விடுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் மாணவர்களைத் மோசமாகத் தாக்கி விரட்டிய சம்பவம் பல இலங்கையர்களைத் தலைகுனிய வைத்தது. இவர்கள்தான் எதிர்கால வைத்தியர்கள், உயிர்காக்கும் மனித தெய்வங்கள். அவர்களின் இந்த நடத்தையை நாம் அதன் அரசியல் — கலாச்சார — உளவியல் பின்னணியில் வைத்தே பர்க்கவேண்டும். அப்போதுதான் மனிதர்களின் மிருகத்தனமான நடத்தையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும் 1983ன் வன் செயல்களில் கொழுப்பில் 14—15 வயது சிங்கள இளைஞர்களும் பெருமளவில் ஈடுபட்டிருந்தனர் எனக்கூறப்படுகிறது. கொழும்பின் பிரபலமான பெளத்தப் பாடசாலையொன்றின் மாணவர்களின் காடைத்தனம் பற்றி மிகவும் விசனத்துடன் சிலர் பேசினார்கள். இந்த மாணவர்களின் நடத்தைக்கு உடனடிக் காரணம் யாழிப்பாணத்தில் கொல்லப்பட்ட 13 இராணுவ வீரர்களில் ஒருவர் அவர்களின் பாடசாலைப் பழைய மாணவர் என்ற செய்தி எனக்கூறப் படுகிறது. இப்படி அநாகரீகமாக, அவமானத்துக்குரிய முறையில் நடந்துகொள்ளும் ஒர் இனவாதம் மிகுந்த இளம் சந்ததி எப்படி உருவானது? இதை உருவாக்கிய சக்திகள் எவ்வளவு? இன்று அவமானத்தால் தலைகுனியும் மனிதத்துவம் கொண்ட இலங்கையர்கள் இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டும். அப்போதுதான் கடந்த 30வருடங்களாகச் சிங்களப் பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும் பெருமளவில் உடன்தையாகிருந்த கலாச்சார 'மறுமலர்ச்சி' பற்றி அவர்கள் மீன் பரிசீலனையைச் செய்துடியும்.

கல்வி கலாச்சார சாதனங்களுக்கூடாகப் புகுத்தப்படும் இன வாத உணர்வு சமூக மட்டத்தில் ஆழப்பதிந்து அரசியலின் உதவியுடன் ஒருநித சுயாதீன இயக்கப்பாட்டினைப் பற்றிருப்

பௌத அவதாரிக்கலாம். இன்றைய முக்கிய அரசியல் கட்சிகள்—அதாவது பாராளுமன்ற அரசியலில்—சிங்கள பொளத்த தனித்துவம் என்ற அடிப்படையை மீறி ஆனால் கட்சிகளாவது கலபமான காரியமில்லை. சிங்கள சமூக உணர்வின் தலையாய அம்சமாக இத்தகைய ஓர் வெறி மிகுந்த தனித்துவம் அரசோக்கம் வரை வர்க்கப் போராட்டம் மழுங் கடிக்கப்படும். இன்றைய இலங்கை அரசியலில் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கங்களின் வீழ்ச்சியின் ஒர் முக்கிய காரணம் வர்க்க உணர்வுகளை மழுங்கடிக்கும் இனவாதத்தின் ஆதிக்கமே. இங்கு விவரிக்கப்பட்டதுபோல் இந்த ஆதிக்கம் வெறும் மேடைப் பேச்சு மட்டத்தில் மட்டுமல்ல—இளக் சந்ததிகளின் அன்றூட சமூக வாழ்வில் அவர்களின் சமூக நோக்கில் அவர்களின் தமிழைப்பற்றிய மற்றும் இனத்தவர் பற்றிய கணிப்பீடுகளில் எல்லாம் பரந்த முற்போக்கான வர்க்கப் பார்வைக்கு இடமில்லாத வகையில் இனவாதக் கருத்தமைவு மேலாதிக்கம் செய்கிறது.

இந்த மேலாதிக்கத்தை ஒர் இயற்கை நிலைமையாக ஏற்றுக் கொண்டு சில மனிதாபியான இயக்கங்கள் வேலை செய்கின் றன். இதனால் மறைமுகமாக இவை இந்த மேலாதிக்கத்தை மேலும் ஸ்திரப்படுத்துகின்றன. மற்றும் நாடுகளில் ‘சர்வோதயம்’ போதித்துப் பரிசுபெறும் ‘மக்கள்மட்ட’ சிந்தனையாளர்களும் இலங்கைக்குள் இந்த மேலாதிக்கத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களே. 1983ன் கொடுமைகளுக்குப்பின் ஒரு நிகழ்ச்சியில் உரையாற்றிய இலங்கை ஜனதிபதி ஜயவர்த்தன நாட்டில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள், தத்துவம் பற்றிய, நாகரீகம் பற்றிய ஓர் பிரச்சனை என்ற மாபெரும் கருத்தினை வெளியிட்டுள்ளார். ஜனதிபதி அவர்களே தனது கருத்தினைச் சுற்று ஆழமாக ‘அலசிப்பார்த்தல் அவசியம். நாகரீகத்தையும், அநாகரீகத்தையும் தோற்றுவிப்பவர்கள் மனிதர்களே. ஜனதிபதி பெருமைப்படும் 2500 வருடால் சிங்கள பொளத்த நாகரீகம் ஏன் ஒருவருடைய தலைமையின் கீழ் இப்படி ஆகிவிட்டது? தமிழர்கள் மீது கொடுமைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட உச்சக்கட்டத்தில் ஜனதிபதி அவர்களே ‘சிங்கள மக்களின் இயற்கையான ஆவலைத் திருப்திப்படுத்த’ ஆருவது ஆப்பியல் திருத்தத்தைக்கொண்டு வரவேண்டி இருந்தது. இயற்கையான ஆவல் விருப்பம் என்றால் என்ன? அத்தகைய ஆவல்கள் விருப்பங்கள் சிங்களவர்

கனுக்கு மட்டும் தானே உண்டு? 77 வயதினரான மிகவும் படித்த ஜனதிபதி அவர்கள் 'சிங்கள மக்களை' திருப்திப் படுத்த விழந்தாரே ஒழிய இம்செச்குள்ளான தமிழர்களுக்காக ஒரு 2500 அனுதாப வார்த்தையைக் கூட வெளியிடவில்லை. வருடங்கள் மட்டுமல்ல, பல்லாயிரம் வருடங்கள் நீண்ட மனித நாகரிகத்தின் அடிப்படை அலகானமனிதாபிமானம் ஏன் ஒரு நாட்டின் ஜனதிபதிக்கே வரவில்லை. கழகையின் உருவான புத்தபகவானே நேரில் வந்து ஆசீர்வதித்தவர்களாகக் கருதப்படும் இலங்கை சிங்கள பெளத்தர்களின் தலைவர் நடந்துகொண்டவிதம் அவர் எழுப்பியுள்ள அதே கேள்விக்கு நம்மை மீண்டும் கொண்டு செல்லவில்லையா? ஜனதிபதி தனிப் பட்ட முறையில் இனவாதியா இல்லையா என்பதுல்ல முக்கியம். அவருடைய அரசியல், அவருடைய தலைமையில் உள்ள கட்சியின் அரசியல் இதுதான் முக்கியம். அப்படிப் பார்க்கும்போது ஜனதிபதியும் அவருடைய அகங்காரம் கொண்ட மந்திரிகளும் அவர் குறிப்பிட்ட நாகரிகம் பற்றிய பிரச்சனையின் அங்கங்களேயொழியியத் தீர்வின் பக்கத்தினர் அல்ல.

சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதத்தின் இத்தகைய பரவலான ஆழமான ஸ்தாபனமாக்கல் குட்டிழுர்ஷ்வா அரசியலின் பொப்பியூவிஸ்ட்டன்மையினையும் தெளிவாகக்காட்டியது. அநாகரிகமுதல் பண்டார நாயக்கவரை 'மக்கள்மட்டத்திற்கு' ஜனரஞ்சகுப் படுத்தப்பட்டது. என். பி. யின் தலைவர்கள் வரை பழையதொரு சிங்கள பெளத்த பொற்காலம் பற்றிய பின் நோக்கிய கற்பனார்த்த வாதம் மேடைப் பிரச்சாரத்துக்கு நன்கு உதவியது. ஆனால் இத்தகைய குட்டி பூர்ஷ்வாக் கருத்த மைவு ஜூயவிர்த்தனையின் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும் அது சார்ந்து நிற்கும் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கும் உண்மையில் ஒத்துவராதது. இந்த முரண்பாடு ஒருபுறம் லீலங்கையின் பாராளுமன்ற அரசியலுக்கு அவசியமான ஜனரஞ்சக சந்தர்ப்பவாதத்திற்கும் மறுபுறம் மூலதனக் குவிய லுக்கும், வளர்ச்சியின் தேவைக்குமிடையிலான முரண்பாடெனக் கூறினால் அது மிகையாகாது.

இனவாதமும் இடதுசாரி இயக்கமும்

இனவாதம் என்ற பேய்க் காற்றுல் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரவாதத்தில் எதிர்நீச்சல் போட முற்பட்ட இடது சாரிகள்

வெற்றி பெற்றனரா என்ற கேள்வியை ஏற்கெனவே எழுப்பி யிருந்தேன். இப்போது அதைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறுவது பொருத்தும் 1958ல் இனக்கலவராம்—அதுதான் நமது 2500 வருடங்களுக்கும் மேலான சிங்கள தமிழ் உறவின் வரலாற்றில் முதலாவது சிங்கள - தமிழ் இனக்கலவரம்—தோன்றிய போது சமசமாஜிகளும் கம்யூனிஸ்டுகளும் துணிவுடன் தமிழ்மக்களைப் பாதுகாத்தனர். வேலைத் தளங்களில்விசேட குழுக்கள் அமைத்துத் தமிழ்ர் தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றினர். கொழுப்பில் தெருக்களிலும், சந்திகளிலும் சிங்களக் குண்டர்களுக்கு முகம்கொடுத்தனர். கோவிந்தன்கள், தங்கவேலுகள், கந்தசாமிகள் சிங்களத் தோழர்களுடன் ஒன்றிணைந்து வர்க்கப் போராட்டத்தில் உயிரைத்தியாகம் செய்து கட்டிவளர்த்த இயக்கத்தின் இடது சாரிகள் தமிழ்மக்களைப் பாதுகாத்தனர். இது தொழிலாளர்க்கத்துக்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்தது ஆனால் இதுவே இடதுசாரிகளின் எதிர் நீச்சவின் கடைசிக் காட்சி யாகவும் அமைந்தது.

1957இன் பிற்பகுதியில் பண்டார நாயக்க—சௌல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தியிப் பட்டது. இதன்படி பிரதேச சபைகள் மூலம் தமிழ் மக்களுக்குச் சில அடிப்படை உரிமைகள்—குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் நிர்வாக மொழி தமிழாகவும், குடியேற்றக் கொள்கை தமிழ் மக்களின் தனித்துவத்தைப் பாதிக்காத வகையிலும்-கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்த ஒப்பந்தத்தின் மை காய்வதற்கு முன் அதைப் பண்டார நாயக்கவேலித்தெறிய நிஃப்பந்திக்கப் பட்டார். இன்றைய ஜனுநிபதி ஜயவர்த்தன அன்று எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவர். இந்த ஒப்பந்தம் சிங்கள மக்களின் உரிமைகளையும்பிரதேசங்களையும் தமிழ்மக்களுக்குப் பேரம்பேசி விற்றுவிட்டது என்று கூறி அவர் கண்டியாத்திரை ஆரம்பித்தார். இது முடிவுபெறுத யாத்திரை ஆகிய போதும் இதன் மூலம் யு. என். பி சிங்கள பொதுத்தத் தன்மையில் ஆளும் கட்சியையும் விட மேலானது என்பதை ஜயவர்த்தனு எடுத்துக்காட்டிவிட்டார். தக்க சுந்தரப்பத்தை உரிய முறையில் பயன்படுத்துவதில் தந்திரமிக்க ஓர் அரசியல் நரி என்ற அவரைப் பற்றிய பரவலான கருத்தினை அவர் ஊர்ஜிதம் செய்துவிட்டார்.²⁴ ஆயினும் சிங்கள இனவாதத்தில் பண்டார நாயக்கவுக்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய நிலையில் யு. என். பி

இருந்தபோதும் அவருடைய ஜனாஞ்சகமான சில ஏகாதி பத்திய எதிர்ப்புக் கொள்கைகளை இந்தக்கட்சி பின்பற்றத் தயாராகவில்லை. அதே போல் நெற்காணி மசோதா போன்ற உள்நாட்டுச் சீர்திருத்தங்களையும் யு. என் பி முற்குக எதிர்த் தது. இந்த வகையில் செலவநாயகத்தின் சமஷ்டிக்கட்சி யு. என் பியின் நெருங்கிய ஆதரவாளருக் கிளங்கியது.

பண்டார நாயக்க அரசாங்கம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்வு கொண்ட தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் அரசாங்கம் என்ற கொள்கை அடிப்படையில் அதன் முற்போக்குக் கொள்கைகளை மட்டும் ஆதரிப்பதெனக் கம்யூனிஸ்ட்கட்சி 1958ல் முடிவு கட்டியது. சமசமாஜக் கட்சியும் கம்யூனிஸ்ட்கட்சியும் தமது மொழிக்கொள்கை பாராஞ்சமன்ற அரசியலுக்கு ஒத்துவராது என்ற ஓர் எண்ணத்துக்குள்ளாயின. இவ்விரு கட்சிகளுக்குள்ளேயும் உண்மையில் ஆரம்பத்திலிருந்தே சிங்கள தேசிய வராதிகள் சம அந்தஸ்துக் கொள்கை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் விலைபோகாத ஒன்று எனவாதிட்டு வந்திருக்கின்றனர் என்பது உண்மை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை எதிர்த்து வாக்களிப்பது தந்திரோபாயமற்ற செயல் என்ற கருத்துடையோர் 1956ல் இருந்தனர். ஆயினும் கட்சியின் மத்திய குழுவில் பெரும்பான்மையினர் இச்சட்டத்தை எதிர்ப்பது கம்யூனிஸ்ட் என்று தன்னைக் கூறிக்கொள்ளும் கட்சியின் கடமை எனக்கருதினர்.

சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை எதிர்த்துக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கொழும்பு ந்தாமண்டலத்தில் நடத்திய முதலாவது கூட்டத் தில் அரசாங்கக் கட்சி ஆதரவாளர்கள் சில பிக்குள் உட்பட பலாத்காரமாகக் கட்டியின் பேச்சாளர்களையும் சில அங்கத்தவர்களையும் தாக்கினார்கள். இந்த பலாத்காரத்தில் முதலில் அடிவாங்கியவர்களில் ஒருவரான பிரேமலால் குமாரசிறி சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை எதிர்த்துப் பேசிய முக்கியமான பேச்சாளர். ஆனால் உண்மையில் பிரேமலால் கட்சியின் மொழிக்கொள்கை எழுந்துவரும் சிங்கள தேசியவாதப் பேரலையை மதிக்காத தப்பான செயல் என்ற கருத்தினைத் தனிப்பட்ட முறையில் கொண்டிருந்தார் என்பதைப் பின்னர் தான் அறிய முடிந்தது இரு இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்குள்ளும் வகுப்புவாத உணர்வுகள் பல மட்டங்களிலும் 1956 காலகட்டத்திலிருந்து தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டது. ஆயினும் இதற்கு எதிரான சக்திகள்

1960களின் ஆரம்பம் வரை ஓரளவு பலம் கொண்டிருந்தன. அதன்பின் இவை விரைவாகப் பலமிழுந்துபோயின. 1962—63ல் உருவாகிய இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு சமசமாஜிகள், கம்யூனிஸ்டுகள், பிலிப் குணவர்த்தனைவின் குழுவினர் எல்லோரையும் ஒரு கூடாரத்துக் குள் மீண்டும் கொண்டுவந்தது. ஆனால் இந்த ஐக்கியம் நீண்ட நாட்கள் நிலைபெறவில்லை. சமசமாஜிகளும், கம்யூனிஸ்டுகளும் தனித்தனியாகப் போய் திருமதி பண்டாரநாயக்களின் தலைமையிலான சுதந்திராக் கட்சியுடன் சேர்ந்து ஐக்கிய முன்னணி அமைத்தனர். பிலிப் குணவர்த்தனைவோயு. என். பி. யூடன் ஐக்கியமானார்! சமசமாஜிகளும் கப்பு னிஸ்டுகளும் சு. க. வுடன் கூட்டணி அமைத்தபோது தேசிய இனப் பிரச்சனை பற்றிய பேச்சையே எடுக்கவில்லை சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பாராளுமன்றத்தேர்தலுக்கான ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டனர்.

இதே காலகட்டத்தில் இவ்விரு கட்சிக்குள்ளேயும் (சமசமாஜி கம்யூனிஸ்ட்) பிளவுகள் ஏற்பட்டன. இந்தப் பிளவு சர்வதேச சோஷலிச இயக்கத்துக்குள் சோவியத், சீனக் கப்புஸ்ட் கட்சிகளுக்கிடையே ஏற்பட்டபிளவை ஒட்டி இருந்தது. 1963க்குப் பின் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் ஏற்பட்ட மாஸ்கோ—பீக்கிங் பிரிவுகள் நமது நாட்டின் இடதுசாரி இயக்கத்தின் சமீபகால வரலாற்றில் பிரசித்தி வாய்ந்தது. இந்தச் சர்வதேச ரீதியான பிரிவிலும் வகுப்புவாதம் தலைதூக்கத் தவறவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிளவினபோது நான் போதனையில் மாணவனுயிருந்தேன். அந்தக்கட்சியின் சார்பான பல்கலைக் கழக ஸ்தாபனாமான சோஷலிச மாணவர் சங்கத்தில் நானும் அங்கத்தவனுயிருந்தேன். கட்சியின் பிளவு இந்த மாணவர் சங்கத்தையும் நேரடியாகத் தாக்கியது! நா. சண்முகதாசனின் தலைமையில் பிரிந்துபோன பீக்கிங் கோஷ்டிக்கே பல்கலைக் கழகத்தில் ஆதாவு கூடுதலாக இருந்தது. சண்முகதாசன் ‘மா.ஒ.’ வின் புரட்சிப் போக்கின் தலைவராயிருந்தார், நானும் இதேபோக்கின் ஆதாவாளனுயினேன். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சில மாஸ்கோ சார்புக் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த சிங்களத் தோழர்கள் மற்றுமுகமாகவும், நேரடியாகவும் சண்முகதாசனை இன அடிப்படையில் தாக்கியதை நான் நன்கறிவேன். அப்போது தான் முதல் தடவையாகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள்ளேயும் சிங்கள-தமிழ் பிரச்சனை எழுந்துவிட்டது என்பதை நம்மில்பலர்

தெரிந்துகொண்டோம். முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசத்தைக் கடைப் பிடிப்பதாகக் கூறிக்கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள்ளேயும் தாட்டின் பாரானுமன்ற ஜனரஞ்சக் அரசியலின் அடிப்படையாக வந்துவிட்ட சிங்கள பெளத்தவாதம் புகுந்துகொண்டது எப்பதாகும். தேசியவாதம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்ற போர்வைக்குள் பல சிங்கள இனவாதிகள் இடதுசாரி இயக்கத் துக்குள் இயங்கினர்.

சமசமாஜ கம்யூனிஸ்டுகளின் அரசியல் சீரழின்னைப் பறை சாற்றுவதுபோல அமைந்தது அவர்களின் 1965க்குப் பிந்திய நடத்தைகள், யு.என்.பி யுடன் சேர்ந்து அரசாங்கம் அமைத்த சமஷ்டிக் கட்சியினர் யு.என்.பி. தலைவருடன் ஒரு 'இரகசிய' ஒப்பந்தம் செய்திருந்தனராம். இது சிங்கள மக்களுக்கு விரோதமானதென சுதந்திர, சமசமாஜ, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஊர்வலம் நடத்தின. இந்த ஊவலத்தில் இடதுசாரிக் கட்சியினர் தமிழர்களை அவமதிக்கும் சலோகங்களைக் கத்தினார்கள். சமசமாஜ—கம்யூனிஸ்ட் (மாஸ்கோ) தலைவர்களும் சிங்கள பெளத்தர்கள் ஆனார்கள்.

இடதுசாரிகளின் சுந்தரப்பவாத அரசியல் சிங்கள இனவாதத் திற்குச் சாதகமாயிருந்ததன் விளைவுகள் தொழிலாள வர்க்க ஸ்தாபனங்களைத் தாக்க ஆரம்பித்தன. தொழிற்சங்கங்கள் படிப்படியாக ஆளும் கட்சிகள் வசமாயின. தொழிலாளர்கள் தங்கள் தலைவர்களின் சுந்தரப்பவாதத்தைப் பின்பற்றி மேலும் ஒருஷ்டி சென்று ஆளும் கட்சியின தொழிற்சங்கங்களில் கேர்ந்து கொள்ளும் ஓர் புது மரபுக்கு வழிவகுத்தனர். தொழிலாள வர்க்க நிலைப்பாட்டுற்குத் தாம் இழைத்த துரோகத்தின் விளைவுகளை இடதுசாரித் தலைவர்கள் 1975க்குப்பின் அனுபவித்தார்கள். அவர்களின் வர்க்க சமரச சந்தர்ப்பவாத அரசியல் ஒருசில வருடங்கள் ஆளும் பதவிகளைக் கொடுத்தது. ஆனால் இறுதியில் மீளமுடியாத பயங்கர வீழ்ச்சியை இயக்கத் திற்குத் தந்தது. ஏற்கெனவே இந்தக் கட்டுரையில் விவரிக்கப் பட்டதுபோல் கலாச்சாரத்துறைகளுக்க் கூடாகப் பரவி வந்த இனவாதச் சிந்தனைகளுக்குத் தொழிலாள வர்க்கமும் பலியகங்கீக் கெண்டிருந்தது. இதை எதிர்க்கும் நடவடிக்கைகளை இடதுசாரி இயக்கம் எடுக்கத்தவறியது மட்டுமல்ல அதற்குச் சாதகமான அரசியலைக் கடைப்பிடிக்கவீச்

செய்தது. விளைவு; வர்க்கப் போராட்டத்தின் மழுங்கடிப்பும், வர்க்க உணர்வின் சீரழிவும், இனவாதத்தின் ஆற்றந்த மேலாதிக்கமும். இன்று புதிய இடதுசாரிகள் மத்தியில் இனவாத எதிர்ப்பு உணர்வு தொன்றியுள்ளது. இவர்கள் ஸ்தாபன பலம் மிகக்குன்றிய புத்தி ஜீவிகள். எதிர்காலத்தில் இவர்கள் பலம் எப்படி அழையும் என்று இப்போது கூறுவது கடினம். ஈடப்பகுதியில் தோன்றி வளர்ந்துவரும் புரட்சிகாத் தன்மை கொண்ட தமிழ் தேசிய வரதத்தினாலும் புதிய இடதுசாரிச் சிங்கள் புத்தி ஜீவிகள் பலர் கவாப்பட்டுள்ளனர். பொது எதிரியான பிற்போக்கு அரசுக்கெதிராக இரு இனத்தின் ஜனநாயக, புரட்சிகா சக்திகளின் திணைப்புக்களை இவர்கள் ஆதாரிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஸ்தாபன ரீதியாக வெற்றிபெறச் சிங்களப் பெருந் தேசிய இனவாதக் கருத்தமைவுக்கு எதிராகத் தொடர்ந்து தணிவுடன் போராடுவது முழுமுதற் தேவையாகிறது. இதில் இவர்கள் முன்னேற்றவரை சிங்கள மக்களினதும், தமிழ் மக்களினதும் விடுதலை பின்தள்ளப்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கம்யூனிஸ்ட்கட்சி (மாஸ்கோ) இப்போது தன் கடந்த காலத் தவறுகளை ஓரளவு உணர்ந்திருப்பது போல் சில சந்தர்ப்பங்களில் படித்தது. ஆயினும் இதுவும் சமசமாஜக கட்சியும் இப்போது அரசியல் முக்கியத்துவமிழ்ந்த அற்ப ஸ்தாபனங்களாகிவிட்டன. இந்தக் கட்சிகளின் சீரழிவின் பாடங்களை மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜனதா வழக்கி பெரமுன) படித்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இடதுசாரி இயக்கத் தோப்பு பொறுத்தவரை அதன்புனர்ஜூன்மத்தின் முதல்கட்டத்தில் நமது நாடு இருக்கிறது. எதிர்காலம் எப்படியோ?

இங்கு தமிழ் இடதுசாரிகள் பற்றிய ஓர் சிறு குறிப்புப் பொருத்தமானது. இவர்கள் சிங்கள இடதுசாரிகளையும் விடத் தீவிரமாக இன ஜூக்கியத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர். இந்தப்போக்கு ஒரு வகையில் இவர்களுடைய நேரமையையும் வர்க்கப் பார்வையையும் காட்டுகிறது. அதே நேரத்தில் சிறுபான்மையினரின் உரிமைப் போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை இவர்கள் நன்குபுரிந்து செயல்படாத குறைபாடும் இப்போதுபின்நோக்கிப்பார்க்கும்போது நன்றாகத் தெரிகிறது. இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்குள்ளேயும் தமிழ் அங்கத்தவர்கள்,

ஆதரவரளர்கள் தமிழர் உரிமை பற்றிக் குரலெழுப்புவது பல சிங்களத் தோழர்களால் தப்பாக விளங்கப்பட்டது. அவர்களின் சிங்கள இனவாதமும்பாராணமன்ற சந்தர்ப்பவாதமும் இந்தத் தமிழ் இடதுசாரிகளைத் தமிழ் இனவாதிகள் எனப் பட்டம் கூட்டின. பல சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ் இடதுசாரிகள் தமது இன ஐக்கிய முயற்சிகளுக்குச் சிங்கள இடதுசாரிகளின் சமமான ஈடுபாட்டினைப் பெற்றுத்தான் ஏமாற்றமடைந்து உள்ளனர்.

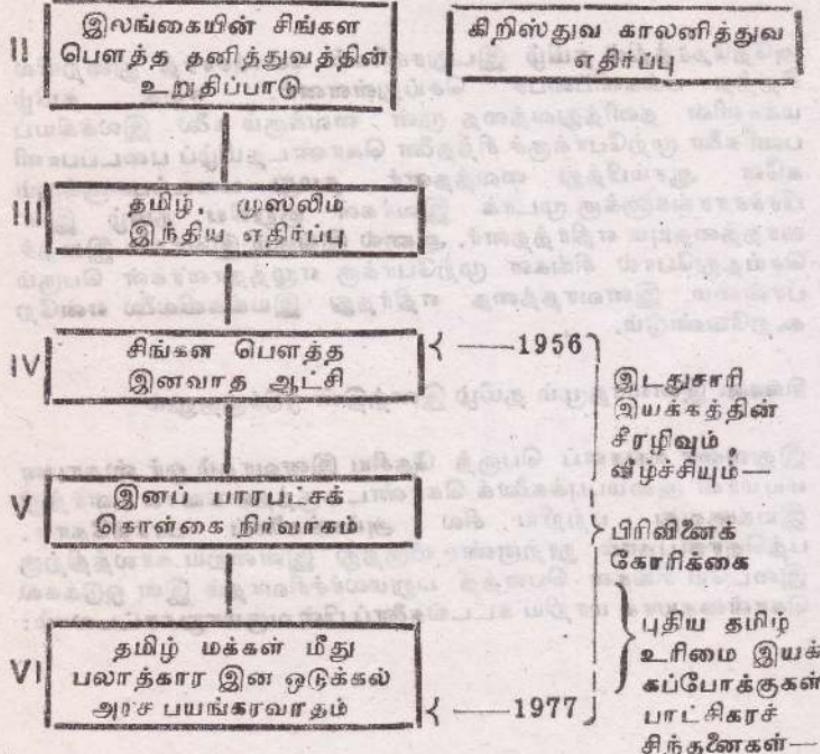
அதேநேரத்தில் தமிழ் இடதுசாரிகள் கலாச்சாரத் துறையில் சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். ஈழத் தமிழ் மக்களின் தனித்துவத்தை முன் வைக்கும் கலீ இலக்கியப் பணிகளை முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்டதமிழப் படைப்பாளி களே ஆரம்பித்து வைத்தனர். தமது படைப்புகளுக்கும் பிரச்சாரங்களுக்கு முடாக இவர்கள் குறுகிய தமிழ் இன வாதத்தையும் எதிர்த்தனர். ஆனால் இங்கும் இவர்கள் இதைச் செய்ததுபோல் சிங்கள முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பெரும் பானமை இனவாதத்தை எதிர்த்து இயங்கவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

சிங்கள இனவாதமும் தமிழ் இனத்தின் ஒடுக்குதலும்

இதுவீரை சிங்களப் பெருந் தேசிய இனவாதம் ஓர் ஸ்தாபன மயமான அமைப்புக்களைக் கொண்ட கருத்தமைவாக வளர்ந்து இயங்குவது பற்றிய சில அட்சங்களைப் பார்த்தோம். பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு விருந்து இன்றைய காலத்திற்கு இடையே சிங்கள பெளத்த மறுமலர்ச்சிவாதம் இன ஒடுக்கல் கொள்கையாக மாறிய கட்டங்களைப் பின்வருமாறுகாட்டலாம்:

ஈழ வரிசை
ஈழங்கப்பீப
கீர்த்திப
ஈழங்கிடி

ஈழங்கிடி சங்கம் கூட்டுப் பார்த்திப்பில் கூட்டி நிறுத்த வரிசை முறையைக் கொண்டிருப்பது, பார்த்திப்பார்த்திப்பாக கூடும் கூடும் கூடும், முறையைக் கூடுமையைக் கூடும் கூடும் கூடும், முறையைக் கூடுமையைக் கூடும்.

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள கட்டங்கள் எல்லாம் ஒன்றே போன்று நெருங்கிய தொடர்புள்ளனவை. சிலவற்றை மட்டுமே தெளிவாகக் காலவரைப்படுத்தலாம். உதாரணமாக சுதந்திரத்துக்குப் பின்பே சிங்கள இனவாதக் கருத்தமைவு ஆனால் கட்சியின் கருத்தமைவாகிறது. இனப்பாரபட்ச நிர்வாகம், சிங்களாவர்

அல்லதோருக்குச் சில விசேஷத் தடைகள் சட்டமுயற்சி தோன்றிய காலத்துடன் ஆரம்பமாகிறது. இன்றீதியான பாரபடசத்திற்கும் இன ஒடுக்கலுக்குமிடையே உள்ள வேறு பாடுகளைச் சற்று விளக்குவது அவசியம்.

1956க்குப் பின் இனப்பாரபடசக் கொள்கைகளில் தொடர்ச்சி இருந்தபோதும் 1977க்குப்பின் சில புதிய பலாத்கார அப்சங்கள் ஸ்தாபனாக்கியோக்கப் படுகின்றன. இந்த அம்சங்கள் 1977க்கு முன்பிருந்தே ஓரளவுதொழிற்பட ஆரம்பித்தபோதும் பின்னர்தான் ஸ்தாபன வடிவம் பெறுகின்றன. இப்போது ஆயுதப்படைகளே தமிழ் மாகாணங்களை உண்மையில் நிர்வகிக்கின்றன. யாழிப்பாணம் ஓர் பிரிகேடியரின் ஆடசிக்கீழே வந்துள்ளது. அவசரகாலச் சட்டப், பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் போன்றவை ஆயுதப் படைகளுக்கு அளவற்ற சுதந்திரத்தை வழங்கியுள்ளன. குறிப்பாக பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபின் தமிழ் மக்கள் மீது ஆயுதப்படைகளின் வன்செயல்கள் அதிகரித்துள்ளன. வழுமையான சமாதானக்காலக் சட்டங்களும் நிர்வாகவிதிகளும் தமிழப்பகுதி களில் பின்பற்றப்படுவதில்லை. ‘பயங்கரவாத எதிர்ப்பு’ என்ற போர்வையில் அரசு இயந்திரத்தின் பயங்கரவாதம் கட்டவிழுத்து விடப்படுகிறது. தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் மனித உரிமை மீறல் சட்டப் பூர்வமாக்கப்பட்டுள்ளது என்றே சொல்லவேண்டும்.

1977க்கு முந்திய தமிழர் எதிர்ப்பு வன்செயல்கள் அதற்குப் பிந்திய வன்செயல்களிலிருந்து வேறுபட்டவை, 1977க்குப் பின் வன்செயல்களை ஆயுதப் படையினரே நேரடியாக ஆரம்பித்து வைக்கின்றனர் ஆயுதப்படையினரும். பொலீசும் நாடு பூராவும் தமிழர்கள் தாங்கப்படுவதற்கு நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் தூண்டுகோலாயிருந்திருக்கின்றனர் ஆயுதப் படைகளின் வன்செயல்கள் தமிழினத்தின் கலாச்சாரப் பொக்கி ஷங்களையும், தலித்துவ சின்னங்களையும் அழிப்பதையும் தொக்காகக் கொண்டுள்ளன. 1981ல் யாழ் நூலகம் ஏரிக்கப்பட்டது. இந்துக் கோவில்கள் தாக்கப்பட்டது. இத்தகைய செயல்களுள் அடங்கும். இன ஒடுக்கல் இனவாதத்தின் உச்சக்கட்டமாகும். இந்தக்கட்டத்தில் சட்டமுயற்சியாக்கப்பட்ட பலாத்காரம், ஒடுக்கப்படும் இனம் மீது தொடர்ச்சியாகப் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. யாழிப்பாணத்திலும், திருக்கோண

மலையிலும் இத்தகைய பலாத்காரம் அன்றூட் வாழ்வின் ஓர் அம்சமாகிவிட்டது. இனப்பாரப்படச் செய்யக்கூடிய மட்டுமே கடைப்பிடிக்கப் பட்டபோது ஆடசி இயந்திரத்தின் நேரடிப் பலாத்காரத்தோடு சம்பந்தப்படாத கருவிகளே பயன்படுத்தப் பட்டன. உதாரணமாக உத்தியோக மொழி அழுலாக்கல், வேலைத்தேர்வு முறைகள், பலகலீக்கழக அனுமதி முறைகள், குடியேற்றத்திட்டங்கள். இன ஒடுக்கல் கட்டத்தில் இந்தக் கருவிகளுடன் அரசு இயந்திரத்தின் முக்கிய அம்சமான— ஆயுதப்படைகள், நிதிபரிபாலனம் ஆகியவை இணைகின்றன. அதுமட்டுமன்றி ஒடுக்கப்படும் மக்களின்எதிர்ப்பைப் பொறுத்து இந்தப் பலாத்கார அம்சமே மேலோங்கியும் நிற்கும். இன்றைய தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் நிலை இதுவே.

இத்தகைய ஸ்தாபனமய மாக்கப்பட்டபலாத்கார இனாடுக்கல் ஆரம்பித்தபின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு வெளியே உள்ள தமிழர் மீதான தாக்குதல்களும் அதிகரித்துள்ளன. வட பகுதி யில் எழுந்த பிரிவினைக் கோஷிமே சிங்கள மக்களை ஆத்திரப் படுத்தித்தென பகுதியில்லாமும் தமிழர்களைத் தாக்கவைக்கிறது என்ற நொண்டி விளாக்கத்தை அரசாங்கம், சுதந்திரக் கட்சியினர், வன்செயல்கள் இடம் பெறும்போது வைக்கத்தவறுவ தில்லை. இதே பேர்முழிகள் தென்பகுதி வாழ் தமிழர்கள் பிரிவினைக்கு எதிர்பானவர்கள் என்பதையும் கூறத் தவறுவ தில்லை. ஆனால் இதைத் தெரிவித்திருந்த இந்தப் பிரபல சிங்கா பெஸ்தத்தலைவர்களால் வன்செயல்களைத் தடுப்பதற்கு மட்டும் ஒருபோதும் முடிவுதில்லை. அவர்கள் அத்தகைய முயற்சிகள் எடுத்ததற்கான ஆதாரமும் இல்லை, ஆடசியாளர்கள் தங்களின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள போலீஸ், ஆயுதப்படைகளின் உதவியுடனும் இத்தகைய வன்செயல்களைத் தடுக்க முடியவில்லை. இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? 1977லிருந்து இன்றைய அரசாங்கத்தின் ஆதாரவளர்களாயிருந்துவந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தாக்கப்படுவதையே ஆனால் கட்சியினரால் தடுக்க முடியவில்லையே இதை எப்படி விளக்குவது?

இதற்கான விளக்கத்திற்கு அதிக தூரம் போக வேண்டிய தில்லை இன்றைய ஆனால் கட்சியே சிங்களப் பெருந் தேசிய இனவாதத்தை அதன் உச்சக்கட்டமான இன ஒடுக்கலுக்கு எடுத்துச்சென்றது. யாழ்ப்பாணத்தமிழர், யலைநாட்டுத்தமிழர்,

மட்டக்களப்புத்தமிழர், கொழும்புத் தமிழர் என்ற பாகுபாட்டுணைப் பயன்படுத்தி. ஆனாகக்கீடு ஒருபுறம் சில அரசியல் வாபங்களைத் தேடிக்கொண்டபோதும்மறுபுறம் அதன் அமைப்புக்குள்ளே தீவிரமாக இயங்கிவரும் இனவாதக் கோஷ்டியின் வேலைகளாலும், ஏற்கனவே ஸ்தாபனமய மாக்கப்பட்டுள்ளதை சுயாதீனத்துடன் இயங்கிவரும் இனவாதத்தினாலும் சகல பிரதேசத்துத் தமிழர்களும் ஒரேமாதிரியான தாக்குதல்களுக்கு ஆவாகிறார்கள். மலைநாட்டுக் கீழ் மாகாணத்து, கொழும்புத் தமிழர்களின் அரசரங்க ஆதாவு ஒருதலைப்பட்டதாகி விட்டது. அரசாங்கம் அவர்களை ஆதரித்தார்கள் முதலாளி வர்கத்துத் தமிழர்கள் இதற்கு விலக்கு என்றபோதும், அவர்களுக்குக்கூட அரசாங்கத்தினால் பாதுகாப்புவழங்கமுடியவில்லை. அரசாங்கத் துக்குள்ளேயிருந்து கிளம்பும் தமிழர் எதிர்ப்புக்கெதிராக அதே அரசாங்கத்தால் பாதுகாப்பு வழங்குவது முடியக்கூடிய காரியமில்லை.

ஆனால் கட்சிக்குள் இயங்கும் தீவிர சிங்கள இனவாதப் பிரிவுக்கு இருக்கும் ஸ்தாபன நிதியான பலம் அதற்குள்ளே இருக்கக்கூடிய இனமான வன்செயல்களை விருப்பாத ஒரு சிலிடம் இல்லை சிறில் மத்திய சிங்கள இனவாதக் கோஷ்டியின் முக்கியத் தலைவர் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. இவர் ய. என். பி. மின் முதிய அங்கத்தவர். ஜெயவர்த்தனாவின் நீண்டகால நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான சபாடி. சேஞ்சு நாயக்காக்களின் பிடியிலிருந்து கட்சியின் தலைமையை ஜெயவர்த்தன கைப்பற்ற நடத்தியுள்ளகட்சிப் போராட்டத்தில் தீறுதிவரை உறுதுணையாக நின்றுமேத்தவர் மத்திய. அப்பொழுது பிரேமதாசா சேஞ்சு நாயக்க கோஷ்டியிலிருந்தார். மத்தியே ஆனாமகட்சியின் தொழிற்சங்கத்தின் தலைவர். அவருடைய கைத்தொழில் அமைச்சின் கீழ்ப் பெருந்தொகையான கூட்டுத்தாபனங்கள் இயங்குகின்றன. இந்த வசதிகளையெல்லாம் அவர் சிங்கள பெளத்த இனவாதப் பிரசாரத்திற்கும் தடவடிக்கைகளுக்கும் பயன்படுத்தி வருகிறார்.

ஆனால் கட்சியின் தீவிர இனவாதப் பிரிவுக்கு நாடிடங்கிலும் தொடர்புண்டு. பெளத்த ஸ்தாபனங்கள் தொழிற்சங்கங்கள் கட்சிக் கிளைகள் போன்றவை இந்தப் பிரிவின் வேலைகளுக்கு மிகவும் வேண்டியவை. இந்தப் பிரிவுக்கும் ஆயுதப்படைகளின்

பல மட்டங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய உறவுண்டு. இன் ஒடுக்கல் ஓர் அரசியல் நடவடிக்கை ஆகும். இதன் நடைமுறை வழமையான பாரானுமன்ற அரசியலுக்கும் அப்பாற்பட்டது. இதன் இயக்கம் இராஜுவ ரீதியானது இன் ஒடுக்கல் ஓர் அரசியல் பலாத்காரம். இலங்கையின் இன் ஒடுக்கவில் ஆளும் கட்சியும் ஆயுதப் படைகளும் இலைந்திருக்கின்றன. இப் பொழுது எதிர்க்கட்சியிலுள்ள சுதந்திரக் கட்சியினரும் இந்த விடயத்தில் ஆளுப் கட்சிக்குத் தாங்களை ந்தவர்கள் இல்லை என்ற வகையில் பாரானுமன்றத்தில் பேசியுள்ளார்கள். ஆகவே இனவாதம் என்பது யு.என்.பி.சு.க. இரண்டிற்குமே பொதுவானது ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப்போல் அது ஸ்தாபன ரீதியான சுயாதீனத்தைப் பெற்றுள்ளது. சிங்கள மக்களின் பொதுஜன அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கி நெறிப் படுத்தும் பத்திரிகைகள், வானிலை எல்லாமே இந்த சுயாதீனத்தைப் பலப்படுத்தும் வகையில் சிங்கள மக்களுக்கு இனவாத ரீதியிலேயே தமிழ்ப் பிரதேச அரசியல் நிலைமைகளைப் பற்றித் தெரிவிக்கின்றன.

சமீபத்திய வன்செயல்களின்போது வானிலையிலும், தொலைக்காட்சியிலும் உரையாற்றிய ஜனத்தெய்யும், மந்திரிமாரும் சிங்கள இனவாதத்தை வெளிப்படையாகவே காட்டினார்கள். சிலரின் பேச்சு சிங்கள மக்கள் தான் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய வர்கள் என்ற வகையிலும் அமைந்தது. இலங்கை ஆப்பின் ஆருவது திருத்தப்பிரேரணையின்போது பேசிய மத்திய சிங்கள வர்கள் பத்து வருடங்களுக்குமேல் பொறுமையாக இருந்து விட்டார்கள், அதற்குமேல் அவர்களால் இருக்கமுடியாது என்ற தோரணையில்பேசினார். தமிழர்களின் வியாபார நிலையங்கள் அழிக்கப்பட்டன. ‘ழூமி புத்திரர்களான’ வியாபாரிகள் வளர வழி செய்யும் என்ற கருத்தும் பரவலாகக் கேட்கிறது. இலங்கை நிதி மந்திரி நொளி டுமெல் இங்கிலாந்தின் Economist என்ற சஞ்சிகைக்கு அளித்த பேட்டியில் நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் உயர்மைய ஸ்தாபனங்கள் இன்றும் தமிழர்கள கைகளிலேயே இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சிங்கள பெளத்தர்களுக்கு உரிய இடம் இன்றும் கிடைக்க வில்லை என அவர் நாக்ககாகத் தெரிவித்தார் எனப் பத்திரிகையரளர் குறிப்பிடுகிறார். மந்திரிமார்களின் பேச்சுக்களைப் பார்த்தால் தமிழர்கள் தாக்கப்படுவதில் நியாயமுண்டு என்ற ஒரு தொனி தெண்படகிறது. அவர்களின் பேச்சு எப்படி

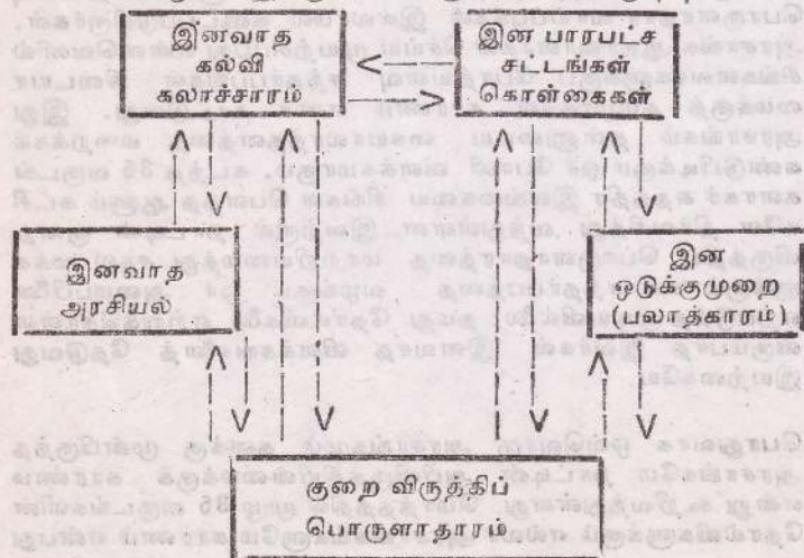
இருந்தாலும் நடைமுறை இன ஒடுக்கல் என்பதை யார்தான் மறுக்கமுடியும்.

சமீபத்தில் அரசாங்கம் புள்ளிவிபரங்கள் சிலவற்றைக் காட்டித் தமிழர்கள் மிகவும் நன்மைபெறும் ஓர் சிறுபான்மை, அவர்கள் நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 12 வீதத்தினர் (மலையகத் தமிழர்களைத் தனித்தது) ஆயினும் பல முக்கிய துறைகளில் அதையும்விட அதிகமான வீதத்தினராய் இருக்கின்றனர் என அதன் பத்திரிகைகள் மற்றும் சாதனங்களின் உதவியுடன் பிரச்சாரம் செய்ய ஆரம்பித்து உள்ளது. உண்மையில் இந்தப்புள்ளிவிபரங்கள் பயனற்றவை. புள்ளி விபரங்கள் கொடுப்பதாயின் அரசாங்கம் முழுமையான விபரங்களைத் தரவேண்டும். அத்துடன் கடந்த 35 வருடாலப் புள்ளிவிபரங்களையும் தரவேண்டும். அப்படித்தான் தந்தாலும் வெறும் புள்ளி விபரங்களால் சமூக அரசியல் போக்குகளை விளக்கிவிட முடியாது. எந்தப் புள்ளிவிபரத்தாலும் இன ஒடுக்குமுறையை மறைக்க முடியாது. இந்தப் புள்ளிவிபரங்கள் சொல்லும் உண்மை இதுதான். தமிழர்கள் கடந்த பல ஆண்டுகளாகத் தகைமை பெற்றிருந்தாலும் புறக்கணிக்கப் படுகிறார்கள். அதேநேரத்தில் சிங்கள மக்களும் போதியளவு பொருளாதார வாய்ப்புக்கள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரசாங்க ஆதரவாளர்கள் செய்ய முயற்சிப்பது என்னவெனில் சிங்கவளர்களுக்குப் போதியளவு சந்தர்ப்பங்கள் கிடையா மைக்குத் தமிழர்களே காரணம் எனக் காட்டுவது. இது அரசாங்கம் தன்னுடைய கையாலாத்தனத்தை மறைக்கக் கண்டுபிடிக்கும் ஓர் போலி வளாக்கமாகும். கடந்த 35 வருடங்களாகச் சுதந்திச் சிலங்கையை சிங்கள பெளத்த ஆளும் கட்சி களே நிர்வகித்து வந்துள்ளன. இவற்றை நாட்டின் குறை விருத்திப் பொருளாதாரத்தை மாற்றியமைத்து சகல மக்களுக்கும் சம சுதந்தரப்பத்தை வழங்கும் ஓர் அமைப்பினை ஏற்படுத்த முடியவில்லை தமது தோல்விகளை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாத இவர்கள் இனவாத விளக்கங்களைத் தேடுவது இயற்கையே.

பொதுவாக ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் தனக்கு முன்பிருந்த அரசாங்கமே நாட்டின் அபிவிருத்தியின்மைக்குக் காரணம் என்று கூறிவந்துள்ளது. மொத்தத்தில் முழு 35 வருடங்களின் தோல்விகளுக்கும் எல்லா அரசாங்கங்களுமே காரணம் என்பது

இதனால் வரும் தவிர்க்கமுடியாத தீர்ப்பு. இந்தப் பொருளாதார ரீதியான தோல்வியின் தொடர்ச்சி மற்ற பக்கம்தான் இனவாதத்தின் வளர்ச்சி. இவை இரண்டுக்குமிடையே இருதலைச் சார்பான தொடர்புண்டு இனவாதம் பாராஞ்சுமன்ற அரசியலினால் அதன் அமைப்பினால் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. இந்த அரசியலின் குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தன்மை ஏற்கெனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு அழுத்திக் கூறுவேண்டியது என்னவெனில் பொருளாதாரக் காரணிகளுக்கும் இனவாதத் திற்குமிடையிலான உறவு ஒழுந்தை வழி உறவுள்ள. பொருளாதாரம் இனவாத அரசியலை நிர்ணயிக்கும் அடிப்படையாக ஆரம்பத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் இனவாதம் உருப்பெற்றதும் அது பொருளாதாரத்தை நிர்ணயிக்கும் உறவையும் பற்றுக்கொள்கிறது இதனால்தான் பொருளாதாரமாற்றம் என்பது இப்போதிருக்கும் பொருளாதாரம் இனவாதம் என்ற உறவின் அடிப்படையை மாற்றும் ஒன்றுக் கூறுவது இருக்க வேண்டும் எனப் புரட்சிவாதிகள் கூறுவார்.

இனவாதத்தின் ஸ்தாபன ரீதியான தாக்கம் இலங்கையின் குறைவிருத்திப் பொருளாதாரத்தைப் பாதிப்பதைப் பின்வரும் வரை படம் மூலம் இலகுவாகக் கருக்கிக் காட்டமுடியும்—

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எல்லா அம்சங்களும் ஒன்றே டென்று பன்முகப்பட்ட தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவை எல்லாவற்றின் தாக்க எதிர்த் தாக்கங்களின் மொத்த விளைவுகள் சமூகத்தின் பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார மட்டங்களில் வெளிப்படுகின்றன. இனவாதம் போகவேண்டுமாயின், பொருளாதார சுபீட்சம் வேண்டுமாயின், இன விடுதலை வேண்டுமாயின் இந்த முழு உறவுகளும் புதிய உறவுகளால் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

தமிழ் மக்களின் இன ஒடுக்குமுறையின் பலாத்காரத்திலும் அந்தியிலும் இந்த முழு அமைப்பின் பலாத்காரமும் அந்தியிலும் மிகவும் பயங்கரமாக வெளிப்படுகின்றன இதுவே தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புகளுக்கும் காரணம். அதே நேரத்தில் ஒரு இனத்தை ஒடுக்கும் பிறிதோர் இனமும் தன் சுதந்திரத்தை இழந்துவிடுகிறது தமிழ் மக்களைக் கொடுமையான முறையில் அடக்கும் ஒரு அரசினால் சிங்கள மக்களையும் அடக்காமல் இருக்க முடியாது. தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை மறுக்கும் ஒர் அரசினால் இறுதியில் சிங்கள மக்களையும் திருப்திப்படுத்த முடியாது. இன்று ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாகிப் போராடும் தமிழர்கள் நாளை போராடும் நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகும் சிங்கள வர்களின் உடனடி நண்பர்கள் என்பதைச் சிங்கள இனவாதம் திரைபோட்டு மறைத்துள்ளது. இதிலிருந்து சிங்கள மக்களை விடுவிப்பது சிங்களப் புரட்சிவாதிகளின் தலையாய கடமை.

அரசியல் நேர்மையும், புரட்சிகரச் சிந்தனையும் கொண்ட சகல சிங்களவர்களும் தமிழ் மக்களின் மத்தியில் உருவாகிவரும் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தை ஆதரிக்காமல் இருக்க முடியாது. வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளால் தமிழ் மக்களிடையே ஜனநாயக உரிமைப் போராட்டம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பினையும், முற் போக்குச் சிந்தனையும் தொடர்ச்சியாக உள்ளவரிப்படுத்தி வருகிறது. இன்றைய அரசின் நடைமுறை, அதன் சர்வதேச உறவுகள் தமிழர்களின் போராட்டத்தை மேலும் மேலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் தன்மை கொண்டதாக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சிங்கள முற்போக்காளர்கள் இதன் ஆகர்ஷணத் தால் பெருந்தேசிய இனவாதத்தை எதிர்த்துப் போராட மேலும் சக்தியைப் பெறுவார்கள். ஒவ்வொரு சிங்கள

சகோதரனின் ஜனநாயக உணர்வினை, மனிதத்துவத்தைப் பரிசீலிக்கும் உரைகல்லாகத் தமிழர் உரிமைப் போராட்டம் அமைந்துள்ளது. சிங்கள மக்கள் பெருந்தொகையில் இந்தப் பரிசீலயில் தேர்வுபெறும் காலம் அவர்களின்னும் தமிழ் மக்களின்னும் விடுதலையின் வருகையைப் பற்றசார்யம்.

குறிப்புகள்

1. Kumari Jayawardena
Aspects of Class and Ethnic Consciousness
In Sri Lanka
Development and Change Vol. 14 (1983) p. 9.
2. அநாகரிக தர்மபாலாவின் சிந்தனைகளை ஆறிய அவருடைய கட்டுரைகள், கடிதங்கள், பேச்சுகள் அடங்கிய பின்வரும் வெளியீட்டினைப் பார்க்கவும்.
Anagarika Dharmapala
Return to Righteousness
Edited by Ananda Guruge
The Government Press, Colombo 1955
3. Kumari Jayawardena op. cit.
4. Anagarika Dharmapala op. cit.
5. Ibid p. 485
6. Ibid p. 485

தர்மபாலா தன் வசதிக்கேற்ப மதுரை மன்னையும் ஆரியனுக்கிவிட்டார். விஜயன் கதை கூறும் மகாவாச நூலில் இந்தத் தகவல் இல்லை. இது தர்மபாலாவின் கண்டுபிடிப்பு. பாண்டியன் ஆரியனுக்கப் படாவிட்டால் அவருடைய ஆரிய சிங்களத் தூய்மைக் கதைக்கு அடிப்படை இல்லை. அத்துடன் பாண்டியன் திராவிடன் எனக் குறிப்பிட்டால் சிங்கள இனத்தின் ஆரம்பமே ஒரு தமிழ்த் தாயின் கர்ப்பத்தில் என்றுகிவிடும். இப்படி ஆகிவிட்டால் சிங்களவரும் தமிழரும் ஒரு குலத்தோர் எனவும். ‘சம உரிமையாளர்’ எனவும் ஆகிவிடும். இதெல்லாம் தர்ம

பாலாவின் நோக்கத்துக்குத் தடைகள். இவற்றை ஒரே அடியில் மாற்றிவிட்டார் அவர்.

7. Ibid p. 479

8. Ibid p. LIX

9. Ibid p. LIX

10. Ibid p. 55

May 8, 1914 எனக் கல்கத்தாவிலிருந்து தேதியிடப் பட்ட கடிதத்தின் மூலம் இலங்கை தேசாதிபதியின் செயலாளரிடம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

*நான் மிகுதியாகத் துன்புறுத்தப் பட்டபோதும் யுத்த நிதிக்கு ஆயிரம் ரூபா கொடுத்ததின் மூலம் எனது பணத்தையெல்லாம் யுத்தப் பத்திரங்களிலும் M. B. சங்கத்தின் பத்திரங்களிலும்—எல்லாமாக 32,000 ரூபா முதலீடு செய்வதன் மூலமும் பிரிட் ஆஃ் அரசாங்கத்துக்கு என் கடமையைச் செய்துள்ளேன்.'

(கல்கத்தாவில் தனிமையில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த போது தன் உடல் திலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு விடுதலை கோரிய கடிதத்திலிருந்து.)

11. Ibid LXVIII

12. University of Ceylon

History of Ceylon. Vol. 3 – From the Beginning of the 19th Century to 1948
Editor K. M. deSilva, Colombo 1973

13. V. K. Jayewardena

The Rise of the Labour Movement in Ceylon
Durham N. C. 1972

14. University of Ceylon...op. cit.

15. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தர்மபாலா கல்கத்தாவில் புத்தமத இயக்க வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். சிங்கள-முஸ்லீம் கல்வரம் பற்றிய செய்தியை அறிந்ததும் இலண்டனில் வசதியும் காலனிகளின் பொறுப்பதிகாரிக்கு June 15, 1916ல் ஒரு கடிதத்தை எழுதினார். இதில் முஸ்லீம்களை கீழ்மைப்படுத்தி, 'பூரிபுத்திரர்களின்' துன்பங்களுக்கு அவர்கள் எவ்விதம் காரணமாகினார்கள் என்று தெரிவித்தார். 'ஜெர்மனியன் பிரிட்டிஷ்காரனுக்கு எப்படியோ முகமதியன் சிங்களவனுக்கு அப்படியே அவன் மதத்தால், இனத்தால், மொழியால் சிங்களவனுக்கு வெளியான்' என்று குறிபிட்ட தர்மபாலா சிங்கள வர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென பலமாக வாதிட்டார்.

பார்க்க Anagarika Dharmapala op cit. p. 541

16. University of Ceylon...op. cit.

17. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நாடற்றவர்களாகக்கப் பட்ட அரசியல் பின்னனி பற்றிய விளக்கத்தை ஏற்குறைய 20 வருடங்களுக்கு முன் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களிலொருவரான நா. சண்முகதாசன் நடத்திய ஒரு அரசியல் வகுப்பில் முதல்முதலாகக் கேட்டேன். இதுபற்றிய அவரது சமீபத்திய பின் வரும் கட்டுரையைப் பார்க்கவும்.

N. Shanmugathasan-The Plight of the Plantation Worker and the Role of Thondaman.
Saturday Review April 30, 1983

இந்தக் கட்டுரையோடு சில விடயங்களில் முரண் படும் பின்வரும் கட்டுரையையும் பார்க்கவும்.

T. Subramaniam, Is Srilanka A Slave-owning Democracy, Saturday Review May 21, 1983

18. Cited in T. Subramaniam above
19. Report of the Kandyan Peasantry Commission
Government Press 1951, p 70
- 20 இந்தக் குழுவின் வெளியீடு .

School Text books and Communal Relation in Sri Lanka (Part 1 Analysis of Text Books).
Council for Communal Harmony, 23/A Milagiriya Avenue Colombo 4.

21. Reggie Siriwardene

School Books, Communalism and National Unity
Saturday Review February 12, 1983 p. 8

22. Ibid p. 8
23. இந்தப் பகுதி இடதுசாரி இயக்கத்தின்வரலாற்றின் சில சந்தர்ப்பங்களை மட்டுமே தொட்டிருக்கிறது.

இடதுசாரி இயக்கமும் தேசிய இனப் பிரச்சனையும் பற்றிய பல கட்டுரைகளை 1982—83ல் Lanka Guardian வெளியிட்டுள்ளது. குறிப்பாகப் பின்வருவோரின் கட்டுரைகளைப் பார்க்கவும் .

Samudran, Gowrie Kanthan Chintaka, Dayan Jayathileka, Shanta de Alwis, V.I.S. Jayapalan

24. ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனாவே இலங்கை அரசியலில் முதலமுதலாக சிங்களம் மட்டும் பற்றிப் பேசியவர் 1943லேயே இவர் இந்தக் கொள்கையை முன் வைத்தவர். ய. என். பி, கட்சிக்குள்ளே நீண்டகாலமாக சிங்கள பொத்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டு இயங்கியவர். இதனாலேயே இவருக்கு, பின்னர் சிரில் மத்தியூ போன்ற இனவாதிகளின் பூரண ஆதாவு கிடைத்தது. இன்று சிறில் மத்தியூ போன்றேர் பேசுவதுபோல 1958ல் ஜே. ஆர். பேசினார். அவரது கட்சிப் பத்திரிகையான சியரட்ட 1958 இனக் கலவரத்தை பரப்புவதில் தீவிரமாக இயங்கியது. பொதுவாக இந்தப் பத்திரிகை 1958க்குப் பின் ச. க. பத்திரிகைகளையும் விட தீவிரமான இனவாதப் போக்கினை எப்போதுமே காட்டி வந்துள்ளது. பண்டார நாயக்க தமிழ் மக்களுக்குப் பாரம்பரியமான பிரதேசங்கள் உண்டு என்பதைக் (வடகிழக்கு மாகாணங்கள்) கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டவர். ஆனால் ஜே. ஆர். இதை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. பாரம்பரிய வாழிடம் என ஒன்று தமிழர்களுக்குக் கிடையாது என்பதே அவருடைய வெளிப்படையான நிலைப் பாடு. இதனால்தான் பண்டார நாயக்கவினால் பிரதேச சுயாட்சியைக் கொள்கையளவில் (1958) ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்தபோதும் ஜே. ஆரினால் அத்தகைய ஒரு கருத்தினை ஏற்க முடியவில்லை. அவர் ஏற்கப்போவதுமில்லை.

പിൻ്ന മുത്തോ

10

இரண்டு விடயங்களை மேலும் அமுத்திக்கூறும் நோக்குடன். இந்தப் பின்னுரையை இணக்க முடிவு செய்துள்ளேன். ஒன்று சிங்கள பெளத்த வாதம்-பெளத்த மதம் பற்றியது. மற்றது 1983ன் இன ஒதுக்கல் பலாத்காரத்துக்கும் இப்போதைய அரசு 1977விருந்து கடைப்பிடித்துவரும் ‘புதிய’ பொருளாதாரக் கொள்கைக்குமிடையே உள்ள உறவு பற்றியது.

1

சில விபரங்கள் புத்தி ஜீவிகள் 1983 திகழ்வுகள் இலங்கையில் புத்த மதம் தோல்வியடைந்துவிட்ட

தெள்பதையே குறிக்கிறது என அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளார்கள். இந்தத் தீர்வு காலம் தாழ்த்தியது என்று கூறுவதையும் விடவரலாற்றுப் பார்வையற்றது என்று கூறுவதே பொருத்த மானது. இத்தகைய கருத்துக்களை முன்பும் பல தடவைகள் கேட்டிருக்கிறோம். இலங்கையில் புத்த மதம் தோல்வி கண்டது ஒன்றும் விதிவிலக்கான காரியம் அல்ல. அதன் தூய போதனைகளின் அடிப்படையில் மட்டும் பார்க்கும்போது எந்த ஒரு மதமும் உலகின் எந்த நாட்டிலும் வெற்றி பெற்ற தாக்க கூறமுடியாது. ஆனால் உண்மையில் இதுவெல்ல இன்றைய இலங்கையைப் பார்க்க வேண்டிய முறை. இலங்கையின் வரலாற்றில் புத்த மதம் என்னும் கருத்தமைவும், ஸ்தாபனமும் எத்தகைய சமூகக் கடமைகளை ஆற்றி வந்திருக்கின்றன என்ற கேள்விதான் முக்கியமானது. இந்த அடிப்படையிலேயே சிங்கள பெளத்தம் எனும் இலங்கைக்கேயுரிய கருத்தமைவின் பரிணுமம், ஆதிக்கம் பற்றி இங்கு நோக்கப்பட்டுள்ளது. புத்த பகவானின் ஐந்து போதனையை பற்றிய விவாதம் இங்கு அர்த்தமற்றது. இங்கு பிரச்சனைக் குரியது. இந்தப் போதனைகளை மட்டுமே உள்ளடக்கிய ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்பற்ற கருத்துருவும் அல்ல. இதுதான் புத்த மதம் என்றால் அதனுடன் வாதாடி நேரத்தை விணைக்க நான் விரும்பவில்லை. இங்கு நாம் சாவாலுக்கழைப்பது சிங்கள பெளத்த மென்ற கருத்தமைவாகும். காலனித்துவ கால சமூக பொருளாதாரத் தோற்றங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கக்கூடிய கவனியாது - அடிப்படையாகக் கொண்டு சிங்கள குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தின் புத்தி ஜீவிகள் வர்க்க உறவுகளைத்திரித்து உருவாக்கிய ஓர் சமூக விளக்கத்தின் முக்கிய உள்ளடக்க

மாய், அதன் நியாயப்பாடாய் விளங்கும் ஒர் கருத்தமைவாகவே சிங்கள பெளத்த வாதத்தை வரலாறு காட்டுகின்றது. இன்று சிங்களவர்—தமிழர் ஜக்கியம் பற்றிப் பெரிதாகப் பேசும் விபரல் ‘கனவான்கள்’ இந்த வரலாற்றுப் பரிமாணம் பற்றிய உணர்வினைக் கொண்டிருப்ப வர்களாகத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு தடவையும் தமிழ் மக்கள்மீது இனவெறி கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டு அதன் ஆட்டமெல்லாம் ஒழ்ந்தபின் இந்த விபரல் புத்தி ஜீவிகள் தம் வசதியான உறை விடங்களிலிருந்து இன் ஜக்கியமெனும் வெள்ளைக் கொடியை ஏந்தியவாறு வெளிவருவார்கள். பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கைகள் விடுவார்கள், அரசாங்கத் தலைவர்களிடம் தூது செல்வார்கள். இரண்டு பக்கத்திலும் தவறுகள் உண்டென்று சொல்லி நடுநிலைமை நியாயம் பேசுவார்கள். சில வாரங்களில் மீண்டும் அமைதியாகிவிடுவார்கள். இவர்களின் நோக்கங்கள் என்ன என்பதைச் சரியாகச் சொல்ல முடியாதபோதும் இவர்கள் சமாதான விருப்பிகள் என்பது உண்மை. ஆனால் இவர்களால் என்ன பயன். ஒவ்வொரு கலவரத்தின் பின்பும் இவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பத்திரிகை வாயிலான பிரபலயம் அடுத்துவரும் கலவரங்களைத் தடுக்கும் சக்தியை மட்டும் பெறவில்லை. தமிழர் விரோத இன வாத வன் செயல்களின் ஸ்தாபன ரீதியான தன்மை, அவற்றை ஏற்படுத்தும் தொடர்ச்சியான அசியல் போக்கு—இவைபற்றி எதுவித அக்கறையும் காட்டாத இந்த விபரல் புத்தி ஜீவிகளின் இன் ஜக்கியப் பேச்சு வெறும் மாஸீப் பொழுது போக்கே

2

1977க்குப் பின் இலங்கையின் பொருளாதாரம் சரா

சரி ஆறு வீதம் வளர்ச்சி பெற்றதென மத்திய வங்கி அறிக்கைகள் காட்டுகின்றன. இந்தவளர்ச்சி வீதம் முன்னெப்போதுமில்லாத வகையில் உயர் வாய் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய ஓர் காலகட்டத் தில் என் வரலாற்றிலேயே அதிபயங்கரமான இன வாத வன்செயல்கள் இடம்பெற வேண்டும்? அரசின் புதிய Open Economy கொள்கைக்கும் இதற்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இதுபற்றி ஆய்வுகள் இனி மேல்தான் இடம்பெற வேண்டும். ஆனால் சில ஆரம்ப நிலையான (Preliminary) கருத்துக்களை முன் வைக்கலாம்.

1956விருத்து உன்நாட்டுச் சிறு கைத் தொழில்கள் அரசு மாண்யங்கள், பாதுகாப்பு போன்றவற்றினால் பயன்படைந்தன. இந்தக் காலத்திய அரசுக் கொள்கைகளின் உதவியுடன் சிறு முதலாளிகளா யிருந்த சில சிங்களவர் பெரு உற்பத்திலீடுபடும் முதலாளிகளானாலுர்கள் என்பது உண்மை. வங்கிகள் தோற்றமும்-உன்நாட்டு முதலாளிகளுக்கு உதவும் குழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தின. அரசு வங்கியின் உதவி ஆளும்கட்சிக்கு நெருங்கிய சிங்கள முதலாளி களுக்குப் பெருமளவில் கிடைத்தது. இது சிறு முதலாளிகள் சிலர் பெரு முதலாளிகளாக வளர உதவியது. 1977ன் பொருளாதாரக் கொள்கை மாண்யங்களை, கட்டுப்பாடுகளை நீக்கியது. தனியார் வங்கிகளை மீண்டும் வரவழைத்தது. குறைந்த ஊதியம் பெற்றேரும், வறியவர்களும் பயன்படைந்த பல நுகர்வு சார்ந்த மாண்யங்களையும் யு. என், பி. அரசு நீக்கியது அல்லது குறைந்தது.

இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கை வெளி நாட்டு மூலதனத்தை வரவழைக்கும் நேர்க்குடன் பல தடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. இவை எல்லா வற்றின் மொத்த விளைவு பெருந் தொகையான மக்களுக்குப் பாதகமாகவே இருந்தது. அரசு பாதுகாப்புக்கள் நீக்கப்பட்டதால் சிறு கைத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். இதுவரை ஆனால் கட்சிகளின் உதவியுடன் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளினால் பணம் சம்பாதிக்கும் வழிகளைப் பெற்றிருந்தவர்களில் பெருந் தொகையினரான சிங்களாஸல் பாதிக்கப்பட்டார்கள். தனியார் துறை வங்கிகளின் உதவியுடனும் 'சுதந்திரப் போட்டி'க் ஷடாகவும் தமிழ், மூஸலீம் முதலாளிகளும் வளர்ச்சி பெறக் கூடிய நிலை உருவாகியது. ஒரு வகையில் பார்த்தால் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை இது வரை விசேட சலுகைகள் பெற்ற சிங்களச் சிறு முதலாளிகளுக்கும், அரசு கூட்டுத்தாபனங்களில் அரசோச்சிய சிங்களவர்களுக்கும் பாதகமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது என்றே கூறவேண்டும். ஆயினும் இந்தக்கொள்கைகளால் பொதுமக்களே, பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இதை விளக்க நமது நாட்டின் பயங்கரமான பணவீக்கமும், இளைஞர் மத்தியிலான வேலையின்மையுமே போது மானது. 1977க்குப் பின் பணவீக்கம் 35—40வீதம் வரை வளர்ந்ததை அரசாங்க 'இரகசிய' அறிக்கை கள் ஏற்றுக்கொண்டன. தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தி யில் வேலையின்மை வீதம் சிங்கள இளைஞர்கள் மத்தியிலிருப்பதையும் விட இரண்டு மடங்குக்கும் மேல் அதிகம் என்பதை சமீபத்திய அரசாங்க அறிக்கைகள் காட்டுகின்றன.

இதுவரையில் இயங்கிவந்த சமூக நலக் கொள்கை

மின் மாற்றமும், கட்டுப்பாடற்ற பொருளாதாரத் தின் வளர்ச்சிப்போக்குமே சமீபத்திய பயங்கரமான வெளிப்பாடுகளுக்குக் காரணம் எனச் சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். இந்தப் பொருளாதாரக் காரணிகள் நிச்சயம் முக்கியமானவை. ஆனால் ஏன் இவற்றினால் ஏற்படும் சமூகப் பிரச்சனைகளும், முரண்பாடுகளும் இன வெறியாக வெளிப்பட வேண்டும் என்ற கேள்வி மீண்டும் எழுதிறது? அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை பெருந்தொகையான சிங்கள மக்களையும், தமிழ் மக்களையும் பாதித் திருக்கும்போது ஏன் சிங்களரின் எழுச்சி அரசாங்க எதிர்ப்பு எழுச்சியாக அமையாது தமிழர் விரோத வன்செயல்களாக அமைய வேண்டும்?

இங்குதான் இனவாதக் கருத்தமைவின் மேலாதிக்கமும், ஆனால் கட்சிக்குள்ளே இயங்கிவரும் சிங்கள பெளத்தினவாதக் கோஷ்டியின்நடவடிக்கைகளும் முக்கியமடைகின்றன. 1977ல் யு.என்.பி. அரசு 1956—77 காலகட்டத்தின் பல பொருளாதாரக் கொள்கைகளை, கட்டுப்பாடுகளை மாற்றியது. அரசதுறையின் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தை குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்தது. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் அது மாற்றவில்லை. அதுதான் சிங்கள பெளத்தவாதத்தின் ‘இயற்கையான’ மேலாதிக்க அந்தஸ்து. அதற்கும் மாருக மத்தியு—காமிளி தில்ஸ் நாயக்க கோஷ்டி சிங்கள பெளத்த வாதக் திற்கு உரமுட்டும் செயல்களில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டது. உண்மையில் நான் முன்பு குறிப்பிட துபோல் இது ஒரு முரண்பாடே. ஒருபுறம் மூலதனத்தின் ‘சுதந்திரமான’ வளர்ச்சிக்கும் குவியலுக்குமான நடவடிக்கைகள் மறுபுறம் அதைப் பாழடிக்கும் அரசியல் கருத்தமைவுக்கேற்ற பொரு

ளாதாரா, சமூக நடவடிக்கைகள். இதைச் சற்று விளக்குவது அவசியம்.

1977ன் ‘சுதந்திர’ப் பொருளாதாரக் கொள்கை ஒருபுறம் அறுல் நடத்தப்படும்போது மறுபுறம் இதுவரை காலமும் சிங்கள இனவாதப் பாராளுமன்ற அரசியலின் முக்கிய கருவிகளாயிருந்த அரசுகூட்டுத்தாபனத் துறையையும் நில அபிவிருத்தி குடியேற்றம் போன்றவற்றையும் முறையே சிறில் மத்தியூவும் காமினி திஸ்ஸ நாயக்கவும் கையாண்டுவருகின்றனர். முன்னெயவர் 1956க்குப் பின் பலம் பெற்றுவிட்ட ‘மரபு’ ரீதியான சிங்கள பொத்த புத்தி ஜீவிகளின் அபிலாவைகளைத் திருப்தியுபடுத்தவும். தொழிலாள வர்க்க விரோத அரசியலுக்கும் இனவாத அனுச்சாரங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் கூவிக குண்டர் பட்டாளத்தை அமைக்கவும் தனது அமைச்சின் நிறுவனங்களைப் பயன்படுத்தினார் என்பது உலகரிந்தது. மின்னெயவர் சிங்களவர்களில் பெருந் தொகையானவர்களாய் விளங்கும் கிராமபுற விவசாயிகளின் ஆதாவைப் பலப்படுத்தத்தனது அமைச்சின் காணி அபிவிருத்தி, குடியேற்ற நடவடிக்கைகளை சிங்கள பொத்த மயப்படுத்தி நடத்தி வருவதும் உலகரிந்ததே.

1983 யூலை—ஆகஸ்ட் வன்செயல்களின் தன்மை களையும், மின்னணியையும் ஆராய்ந்த பலின் அபிப்பிராயப்படி ஆக்குறைந்தது இரண்டு வருடங்களாயினும் இவற்றிற்கான திட்டமிடல் வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அரசு யந்திரத்தின் பலாத்காரக் கருவிகள் (இராணுவம் பொலீஸ்) மட்டுமன்றி அரசு கூட்டுத்தாபனங்களின் வசதி

கனும் (குறிப்பாக அச்சு யந்திரங்கள், வாகனங்கள்) இவற்றிற்குப் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளன எனக் கருதப்படுகிறது. சிங்கள பொத்த இயக்கங்கள், 1977க்குப் பின் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'தனிச்சிங்கள்' Finance Companies ஆனும் கட்சியின் பிரதேச ஸ்தாபனங்கள், வட்டாரக் குழுக்கள் இந்தத்திட்டத் தில் முக்கியப் பங்கு வகித்துள்ளன என்பதற்கும் ஆதாரம் உண்டு இந்தத்திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்த வேண்டிய பிற தேவைகளை இவை பூர்த்தி செய்தன என்றும் பேசப்படுகிறது. ஆனும் கட்சியின் முக்கியஸ்தர்கள், உயர்மட்ட நிர்வாகிகள் பலர் நீண்டகாலமாக இந்தக் கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர். இந்தத் திட்டமிட்ட தாக்குதல், தமிழ் மக்களின் பொருளாதார அடிப்படையை அழிப்பதையே நோக்காகக் கொண்டிருந்தது.

இனவாத வன்செயல்கள் தமிழ் முதலாளிகள், செல்வந்தர்கள், நடுத்தர வர்க்க ஊதியம் பெறுவோர், சிறியகடைக்காரர், தெருவோரத்தில் அன்றன்று பொருள் விற்று அற்ப வருமானம் பெறுவோர், அரசாங்க ஊழியர், தொழிலாளர் சகலர் மீதும் வர்க்க பேதமின்றிக் கட்டவிழுத்து விடப்பட்டன சிங்கள இனவாதம் எனும் கருத்த மைவின் கண்களுக்குத் தமிழர்களின் வர்க்கப் பிரிவுகள் தெரிவதில்லை. தமிழர்களை ஒரு இனமாக ஒதுக்குவதைச் சாதிப்பதன் மூலம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வர்க்க வேறுபாடுகளையும் தாண்டிய ஓர் ஒருமைப்பாட்டினைப் பெருந் தேசிய இனவாதம் ஏற்படுத்தியுள்ளதை ஏற்கனவே அழுத்திக் கூறி யுள்ளேன். இத்தகைய ஜனரஞ்சக வெகுஜன ஆதாவின் உதவியுடன் இலங்கையில் பாசிசம் Fascism தன் வளர்ச்சிக்கான ஆரயப் கட்டத்தை

வெற்றிகரமாகத் தாண்டியுள்ளது. சுலப ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகளையும் ‘தமிழ் ஆபத்து’ ‘இந்திய ஆக்கிரமிப்பு’ என்ற பூச்சாண்டியைக் காட்டி அரசு நியாயப்படுத்தி வருகிறது.

வன்செயல்களின் விளைவாக அரசின் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் பயங்கரமாகப் பின் நோக்கித் தள்ளப்பட்டுள்ளன. மூலதனத்தின் வளர்ச்சி பாதிக் கப்பட்டுள்ளது. வளர்ச்சியை முக்கியப்படுத்திய ஒரு ஆளும் கட்சியே கடந்த ஆறுவருட வளர்ச்சி யையும் பாழடிக்கும் விதத்தில் நடந்துகொண்டது பொருளாதாரவாதக் கண்ணேட்டத்தில் சமூகத் தைப் பார்ப்போருக்குப் புரியாத புதிராகவே இருக்கும். பொருளாதாரமும் அரசியலும் பிரிக்கப் பட்டு மூலதனத்தின் இயக்கத் தேவைகளின் ஆதிக தத்தின் கீழ் ஸ்தாபனரீதியில் தனித்துவம் பெறும் அபிவிருத்தியடைந்த முதலாளித்துவ நிலைமை யுடன் இலங்கை நிலைமையை ஒப்பிடுதல் பெறும் தவருகும். குறைவிருத்தி நாட்டின் அரசின்மீது குட்டிஷூர்ஷிவா அரசியலும் கருத்தமைவும் கொண்டிருக்கும் மேலாதிக்கம் அமைப்பு ரீதியானது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை நடைமுறைக்கு வந்தபோதும் பழைய இனவாத அமைப்புகளின் இயக்கம் பாதிக்கப்படவில்லை. அதற்கு மாறுகப் பல மேற்றப்பட்டன. இதனால் 1977க்குப் பின் இன ஒதுக்கல் பயங்கர வடிவத்தைப் பெறுகிறது. இந்த இன ஒதுக்கல் அரசின் வெளிப்படையான கொள்கையாய் இருந்து வருகிறது. இதுவே சமூகத்தின் வர்க்க முரண்பாடுகளைத் திரித்து அரசுக் கெதிரான போராட்டங்களைச் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வளர்விடாது இனவாதக் குட்டைக்குள் ஆவர்களைச் சிறைவைத்துள்ளது. இங்கு சுட்டிக்

காட்டப் படவேண்டியது என்னவெனில் தமிழ் மக்கள் பகுதியிலிருந்து வளர்ந்துவரும் போராட்டம் அரசுக்கெதிரானதாய், சிங்கள மக்களை எதிர்க்காத ஒன்றூய் உருவெடுத்துள்ளது. ஆனால் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தமிழர் எதிர்ப்பே இன்று அரசு எதிர்ப்பையும் விட மிஞ்சியுள்ளது. இது தற்காலிக மாணதென்றாலும் வருந்தத்தக்கது சிங்களப் பூர்த்தியாளரின் கடமை சிங்கள மக்களைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வளர்ந்துவரும் அரசு எதிர்ப்பு உணர்வினைப் பார்க்கவும், பின்பற்றவும் செய்தலுமாகும்.

இந்தப் பகுதியை விடையில் சுலபமாக எழுதி வேற்றுவது அதை விடையில் கூறுவதற்கு மிகவும் கிழமையாக ஆகிறது. எனவே இந்தப் பகுதியை விடையில் சுலபமாக எழுதி வேற்றுவதற்கு மிகவும் கிழமையாக ஆகிறது. எனவே இந்தப் பகுதியை விடையில் சுலபமாக எழுதி வேற்றுவதற்கு மிகவும் கிழமையாக ஆகிறது.

இந்தக் கட்டுரையை அவசரமாக எழுதியபோது இதற்கு எத்தனைய வரவேற்பு கிடைக்குமோ என்று என்னிய துண்டு. 1983ல் கட்டுரையை எழுதி முடித்ததின் இந்தியா செல்லும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தமிழ் நாட்டில் ஈழத்தைச் சேர்ந்த சில தோழர்கள் என்கையெழுத்துப் பிரதியை வாசித்தார்கள். பின்னர் பங்களூர் சென்றி ருந்தபோது ‘படிகள்’ குழுவினைச் சார்ந்த நண்பர்கள் தமிழ்வன். இராமசாமி ஆகிடீயாரும் ‘பறப்பாடு’ பத்தி ரிகை ஆசிரியர் நண்பர் பாண்டியனும் இதைப்படித்தனர் எல்லோருமே இக்கட்டுரை நூல்வடிவம் பெறுதல் பயனுள்ள விவாதங்களுக்கு வழிவகுக்கலாம் என்றும் ஈழப்பேராளிகளுக்கு உதவலாமென்றும் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தனர். இது எனக்கு நம்பிக்கை தருவதாக இருந்தது.

சமீபத்தில் பங்களூர் சென்றிருந்தபோது மீண்டும் ‘படிகள்’ குழு நண்பர்களையும் காவ்யா பொறுப்பாளர் டாக்டர் சண்முக சுந்தரத்தையும் சுந்தித்து பல விடயங்கள் பற்றி உரையாட முடிந்தது. அப்போது டாக்டர் சண்முக சுந்தரம் இந்த நூலின் முதலாம் பதிப்பு பிரதிகள் முழுவதுமே விற்பனையாகி விட்டதாகவும் மேற்கூறும் பல இடங்களில் இருந்து பிரதிகள் கோரிக் கடிதங்கள் வந்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். இது மகிழ்ச்சிதரும் செய்தியே. இந்த நூல் பரவலாக பல மட்டங்களிலும் வாசிக்கப்பட்டிருப்பது பற்றியும் தமிழ்நாட்டில் அறிய முடிந்தது. தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்களைச் சார்ந்த இளம் தோழர்கள் இல்லை தேசிய இனப் பிரச்சனையிது ஆழ்ந்த ஈடுபாடுள்ள தமிழ்நாட்டவர்கள்பலர் படித்திருக்கிறார்கள். நூல் பற்றிய விமர்சனங்களும் தமிழிலும்

ஆங்கிலத்திலும் ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் வெளி வந்தன. எனக்குத்தெரிய ஆங்கிலத்தில் இந்திய தினசரி யான Indian Expressலும் (18—3—1984, Sunday) தமிழில் இலக்கு. புதுச், அன்னம் விடுதாது, தீபங், கண்ணயாழி போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் நூல் பற்றிய விமர்சனங்களும் குறிப்புக்களும் வெளிவந்தன. பொது வாக இவையெல்லாம் நூலை வரவேற்றும் பாராட்டியும் உள்ளன. இலக்கு விமர்சனம் நூலின் சில குறைபாடுகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தது.

நான் பின்பற்றியிருக்கும் மார்க்ஸிய அனுகுமுறை பத்தி ரிகைகளில் விவாதத்துக்குரிய ஒன்றுக்கப்படவில்லை. இது எனது நூலுக்கு மட்டுமல்ல இதுபோன்ற மற்றை நூல்களுக்கும் ஏற்படும் தூர்அதிஷ்டமாகும். சமூக வினா ஞானப் பிரச்சனைகளைத் தொடர்ந்து விவாதித்து நமது பொதுவான் அறிவியல் மட்டத்தை உயர்த்து மரபானது தமிழில் இன்னும் வளர்ச்சி பெறவில்லை. விவாதங்கள் தனிமனிதர்களைத் தாக்கும் பிரத்தியேக சண்டைகளாகச் சீரிடிந்து விடுகின்றன. அல்லது விவாதங்கள் பிறப்பதே இல்லை. சமூக வினாஞ்சான பிரச்சனைகள் ஆக்க பூர்வமாக விவாதிக்கப்பட அனுகுமுறை மட்டத்தில் சில பொதுமை பாடுகள் வேண்டும். தகவல்கள், தரவுகள் மட்டத்தில் பிழைகள் சுட்டிக்காட்டப்படுவது அவசியம்தான், ஆனால் இது விவாதமாக வரலாற்று நகர்ச்சியின் போக்குகள் அதன் முக்கியமான முரண்பாடுகள். இம்முரண்பாடு களுக்கிடையிலான மாறும் உறவுகள் இவை பற்றிய கிரகிப்புகளின், எனக்கங்களின் மட்டத்தில் விவாதங்கள் இடம் பெறும்போதே சமூக யதார்த்தங்கள் பற்றிய முழுமையான அறிவைப்பெறும் திசையில் முன்னேற முடியும். இங்கே நூறு பூக்கள் மலரவேண்டும். அப்போகேள்விகள் பல எழும் ஆக்கபூர்வமான விவாதத்தை விரும்புவோர் பதில்களைக் காண மீண்டும் சமூகத்திடம் திரும்புகிறார்கள். அனுபவுத்தியான தரவுகளை தேடுகிறார்கள். தூர்அதிஷ்டவசமாக ஈழத்தமிழர் விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும் இலங்கைப் புரட்சி பற்றியும் இந்த விதமான விவாதங்கள் இயக்கங்களிடையே இடம் பெறும் அறிகுறிகள் இதுவரை இல்லை.

எழுத்துவடிவில் இடம் பெறுதபோதும் கில இடதுசாரி நண்பர்கள் மத்தியில் இந்த நூலின் ஒரு அம்சம் பற்றிச்

சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பதை தோழர்கள் சிலர் தெரியப்படுத்தினர். கருத்து வேறுபாடுகளுக்குரிய விடயம் கருத்தமைவு (Ideology) பொருளாதாரம் பற்றிய உறவாகும். சிலரின் அபிப்பிராயத்தில் நான் மேல் கட்டுமானம் (Superstructure) அடித்தளத்தை (base) நிர்ணயிக்கிறது எனக் கூறுகிறேன். இந்த விமர்சனம் ஒழுங்காக விளக்கமாக எனக்குத் தெரியப்படுத்தப்படாத தால் இதன் தன்மைகளை என்னுல் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை கருத்தமைவுக்கும் பொருளாதாரத்துக்குமிடையிலான உறவு—குறிப்பாக இந்த நூலின் விடயமான சிங்கள பேரினவாதம் இலங்கைப் பொருளாதாரம் பற்றிய உறவு—இருவழியானது என்பதை இந்தாலில் அமுத்திக் கூறியுள்ளேன். இனவாதத்தின் பொருளாதார வர்க்க அடிப்படைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தே கருத்தமைவு பொருளாதாரத்தின் மீது காட்டும் ஆதிக்கம் பற்றி விளக்க முற்பட்டுள்ளேன். இதுவே சரியான இயங்கியல் ரீதியான அனுகுமரை என்பது எனது அபிப்பிராயம். இதை ‘இலக்கு’ வில் வந்த விமர்சனம் நன்கு தெளிவாகியுள்ளது மேல் கட்டுமானம் அடித்தளம் என்ற இருமுகரீதியான பகுப்பினையாந்த்தீரை நோக்கில் பயன்படுத்துவோருக்கு இது ஏற்க முடியாததாக இருக்கலாம். அத்தகைய கொச்சைப் படுத்தப்பட்ட மார்க்சிசுத்தை நான் நிராகரிக்கிறேன். தத்துவார்த்த மட்டத்தில் இடம் பெறும் இந்தக் கொச்சைப்படுத்தல் இடதுசாரி அரசியல் மட்டத்தில் சந்தர்ப்பவாதப் போக்குகளை நியாயப்படுத்தவே பொதுவாக எங்கும் உதவியுள்ளது.

இந்த நூல் இலங்கைத் தேசிய இனப்பிரச்சனையின் ஒரு முக்கிய அம்சம் - சிங்கள பெருந்தேசிய இனவாதம் பற்றியது. ஆயினும் இதற்கூடாக நான் காட்ட முற்பட்ட ஒரு முக்கிய விடய மென்ன வெனில் நமது தேசிய இனப்பிரச்சனையானது கடந்த மூன்றுத்தசாப்தங்களிலில் தன்மை ரீதியான மாற்றங்களைக் கண்டுள்ள சிங்கள பேரினவாதம் ஆளும்கட்சியின் கருத்தமைவரகி ஸ்தாபன மயப்படுத்தப்படும் நிலையானது. அது ஒரு எதிர்கட்சி கருத்தமைவாக இருந்த காலத்தையும் விட வேறுபட்டது. அரசு அமைப்பு மட்டத்தில் அரசு கலாச்சார கருவிகளின் மட்டத்தில், அரசின் பொருளாதார, வேலைவு முங்கல், கல்வி ஸ்தாபனங்களின் மட்டத்தில்

சிங்கள பேரனவாதம் கொள்கையாக (Policy) மாற்றம் பெற்றபின் இலங்கையின் தேரிய இனப்பிரச்சனை புதிய நன்மைகளைப் பெறுகிறது. இலங்கையின் இடதுசாரி கட்சிகள் இவற்றைக் காண மறுத்தன சோஷ விசம் வந்தால் எவ்வாம் சரியாகினிடும் என்ற ஒரு வரட்டு வாதத்தை முன்வைத்தன. நாறும் இந்த வாதத்தை ஒருக்காலத்தில் முன்வைத்தவன் என்பதால் இதைப்பற்றி எனக்குப் பூர்வமாக நன்றாகத் தெரியும். 1956 வரை மார்க்கிய வாதகிளின் நிலைப்பாடு கோட்பாட்டு ரீதியில் கொள்கை ரீதியில் நியாயமானதே. ஆகும் வரலாற்றை வழி நடத்தும் சக்தியாக இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கம் அமையவில்லை. அதன் பரந்த முந்போக்கான சமூகப் பார்வைக் கமைய வரலாறு நகரவில்லை. அதன் நகர்ச்சியை நிர்ணயித்த சக்திகளோ வேரூணவை. ஆகவே நாம் இன்று எதிர்நோக்கும் யதார்த்தத்துக்கும் மூப்பது வருடங்களுக்கு முன் நம் இடதுசாரி தலைவர்கள் கொண்டிருந்த கொள்கைரீதியான விளக்கம், தீர்வு ஆகியவற்றுக்குமிடையே பெரிய இடைவெளியைக் காண்கிறோம். நமது கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகள் நமக்குத் தந்திருக்கும் நிகழ்காலத்தை அலசி ஆராய்ந்தே சமூக மாற்றம் பற்றிய கொள்கைகளை யும் போராட்ட திட்டங்களையும் வருக்க வேண்டும்.

இலங்கைதேசிய இனப்பிரச்சனைப்பற்றி மார்க்கியவாதிகள் முன்னர் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடு தத்துவமல்ல. அது தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அன்றைய நிலைமைகளை மனதிற் கொண்டு வருக்கப்பட்ட ஒரு கொள்கை ரீதியான அரசியல் தீர்வு. புரட்சிகரமாக்கிச் சுதந்தின் இன்றைய கடமை அதேதத்துவத்தின் அடிப்படையில் முற்றிலும் மாறிவிட்ட நிலைமைகளை மனதிற் கொண்டு புதிய தொரு நிலைப்பாட்டிற்கு வருதலே. இதுவே மார்க்ஸ், லெனின், ம. ஓ. முதல் வேறுபல பூர்த்திகா சிந்தனையாளர்கள் தலைவர்கள் பின்பற்றிய நடைமுறையாகும். இதற்குபல உதாரணத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதுதான் ஜரிஷ் பிரச்சனைப்பற்றி மார்க்கின் மாற்றிய நிலைப்பாடுகள்.

1867ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2ம் தேதி மார்க்ஸ் எங்கலக்கக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார், ‘பிரிடட்டனிலிருந்து அயர்லாந்து பிரிந்து

போவது முடியாத காரியமென முன்னர் நான் கருதி யிருந்தேன். இப்போ அது (பிரிவினை) தவிர்க்க முடியாதது எனக் கருதுகிறேன்.' மாறிய நிலைமைகளுக்கமைய ஜூரின் பிரச்சனைபற்றி தனது அபிப்பிராயத்தையும் நிலைப் பாட்டையும் மாற்றிக் கொள்ள மார்க்ஸ் தயங்கவில்லை. அதுமட்டுமல்ல அதேகடிதத்தில் ஜூரின் மக்களின் சுயாட்சிக்கு அவசியமான விவசாயிகள் புரட்சிபற்றிய சில ஆரம் பநிலையான கருத்துக்களையும் மார்க்ஸ் முன்வைத்தார். சுதந்திரவெளிநாட்டு வர்த்தகத்தைப் பொதுவாக ஆதாரத்து அவர் அயர்லாந்தின் விடுதலையைப் பொறுத்தவரை அதன் பின்தங்கிய நிலைமைகளுக்கமைய உள் நாட்டு உற்பத்தியை வளர்க்க இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளின் அவசியம் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்.

இங்கு மார்க்கிசைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டது ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்துக்கு எப்படியும் நியாயம் தேடியாக வேண்டும் என்ற தோக்கில் அல்ல. அதற்கான நியாயப்பாட்டிற்கு நாம் அவ்வளவு தூரம் போகத் தேவையில்லை. எனது நோக்கம் மார்க்சின் அனுக்குமுறையையும் அவரின் அபார வரலாற்றுணர்வுத்திறனையும் காட்டுவது மட்டுமே மார்க்சின் தத்துவத்தையும் அவர் குறிப்பிட நிலைமைகள் பற்றிக் கொண்டிருத்த அபிப்பிராயங்களையும் ஒன்றுக்கி எல்லாவற்றையுமே புனிதப்படுத்தி மதிமயமாக்கும் வழக்கத்தை நிரகாரிப்போரால் மட்டுமே மார்க்சியத்தை சமூகத்தை மாற்றும் ஒரு வழிகாட்டியாகப் பயன்படுத்த முடியும்.

இந்த நூலில் கருத்தமைவு-போருளாதாரம் பற்றிய உறவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ள அதே வேளையில் குறைவிருத்தி நிலைமைகளில் இனவயிரண்டுக்குமிடையிலான ஸ்தாபனரீதியான வேறுபடுத்தலின் பூர்த்தி பெருத்தன்மையையும் வளியுறுத்தி உள்ளேன். அதாவது வளர்ச்சி பெற்ற முதலாளித்துவ சமூக அமைப்புக்களில் பொருளாதாரம்-அரசியல்-கருத்தமைவு என்பன ஸ்தாபனரீதியில் தெளிவாக வேறுபடுத்தப் பட்டிருக்கும் நிலைமையைக் காணலாம் ஆனால் நமது குறைவிருத்தி நிலைமைகளில் இவற்றின் பின்னிப் பிணைந்த உறவுகள் பலவிதமான வெளிப்பாடுகளைத் தருகின்றன. பூர்வ்வாபொருளியலின், முகாமையின் லாப வீதம், உற்பத்தித் திறன் போன்றவை நமது சமூகத்தில் இனவாதக கருத்த

மைவின் ஆதிக்கத்தால் பல சந்தர்ப்பங்களில் முதல் முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை. அதேபோன்று பூர்ண்வாஜன நாயகம் பேசும் சம சந்தர்ப்பம், சுயபோட்டி போன்ற வையும் இத்தகைய ஆதிக்கத்தினாலும் பாதிக்கப்படுகின்றன. 1977க்கு பின்வந்த ‘புதிய’ பொருளாதாரக்கொள்கையின் பொருளியல் தீயான வெற்றிக்கு சிங்கள பேரினவாதம்-அதைச் சிங்கள பிரிவினைவாத மென்றும் கூறலாம்-இடையூருக் கிருப்பதைப்பற்றி இந்துவில் கூறப்பட்டுள்ளது. அரசின் பொருளாதாரக்கொள்கை ஆனால் வர்க்கத்துக்குப் பயன்தா அடக்குமுறை அவசியம் ஆனால் அந்தஅடக்குமுறையை நியாயப்படுத்த வேண்டிய விதமான கருத்தமைவும் அவசியம். அத்தகைய கருத்தமைவு ஆதிக்கம்பெற இன்றைய இனவாதக் கருத்தமைவு பல மாற்றங்களைப் பெறவேண்டும். ஆனால் பிற தொரு மட்டத்தில் அதாவது அரசு அதிகாரத்தைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டிய பாராளுமன்ற அரசியலுக்கு இனவாதம் ஆனால் வர்க்கக்கூட்டுக்கு அவசியமாகிறது. இந்த முரண்பாட்டின் சிலவடிவங்களை இன்று நடைபெறும் சமரச முயற்சிகளிலும் காணகிறோம். ஜயவர்த்தனு டில்லி ஒன்றும் கொழும்பில் வேண்டும்பொகப் பேசுகிறார். சிங்கள பெளத்தத்தின் முதலிடம் பாதிக்காத வகையிலே தமிழர் பிரச்சனைதீர்வு வழங்குவது பற்றிபேசுகிறார். இந்த நூல் சிங்கள இனவாதம் பற்றியதால் இதைத் தமிழ் இனவாதிகளும் தமக்குச் சார்பாகப் பயன்படுத்த முடியும் என சில நண்பர்கள் கூறினார். ஆனால் தமிழ் இனவாதிகள் விரும்பாத வகையிலேயே இங்கு சிங்கள இனவாதம் விமர்ச்சிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் தமிழ் இனவாதத்துக்கெதிரான கருத்துக்களும் உரிய இடங்களில் இந்துவிலும் இடப் பெற்றுள்ளன. ஈழத்தமிழர் சுயநின்யாயம் பற்றி விரைவில் வெளிவர இருக்கும் எனது நூலில் தமிழ் இனவாதம் பற்றி ஒளவு ஆராய்ந்துள்ளேன். அந்த நூல் வெளி வந்த பின் இதற்கும் அதற்குமிடையேயுள் பொதுமயமான அனுகுமுறை தெளிவாகும் என நம்புகிறேன்.

இந்த நூல் எழுதப்பட உடனடிக் காரணமாயிருந்த 1983 யூலை இன்னுமிப்பு வன்செயல்கள் பற்றி இப்போதுமக்குத் தெளிவான ஆதாரங்கள் தெரியவந்துள்ளன. இவற்றுக்கு பின்னே ஆனால் கட்சியினரே இருந்தனர் என்பதும் அவர்கள் இரண்டு மூன்று வருடங்களாகத்

திட்டமிட்டு இதைச் செய்தனர் என்பதும் இப்போ சந்தேகமின்றி வெளிப்படை அரசுக்கு வெளியேயுள்ள சில இனவாதக கட்சிகளும் இத்தகைய வன்செயல்களுக்குச் சார்பாக இருந்துள்ளன.

சிங்கள மக்கள் மத்தியில் சில புதிய புரட்சிகாக குழுக்கள் தமிழ்மக்களின் சுயநிரணயத்தை ஆதரித்தும் சிங்கள இனவாதத்தை எதிர்த்தும் செயல்படதொடங்கியுள்ளன. இவர்களின் இந்த முயற்சி பாராட்டப்பட வேண்டியது. இடதுசாரி போக்குள்ள தமிழ் விடுதலை இயக்கங்களுடனும் இக்குழுக்கள் தொடர்புகளை ஏற்படுத்த விணைகின்றன இவர்களின் முயற்சிகள் வெற்றி பெறக் காலம் வேண்டும். இவர்களின் வேலைகள் சிங்களப் பகுதிகளில் புரட்சிகா சக்திகள் மீண்டும் தோன்றி வலுப்பெற உதவுமாயின் அது தமிழினத்தின் உரிமைப் போராட்டத்துக்கு நேரடியாக உதவும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்தப் பதிப்பையும் முதல் பதிப்பையும் வெளியிட உழைத்த படிகள்—காவ்யா நண்பர்களுக்கு என் நன்றி. இந்த நூல் பற்றிய விமர்சனங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தந்தவர்களுக்கும் நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

இரண்டாம்பதிப்பினை முதல்பதிப்பின் குறைபாடுகளை நீக்கி மேலும் விரிவாக்கி வெளியிடவே விரும்பினேன் ஆனால் இன்றைய நிலையில் அதற்கான நேரத்தை ஒடுக்குவது கடின மாகிவிட்டது. ஆகவே இந்த நூல் அதன் குறைபாடுகளுடனே வெளிவருகிறது. அச்சுப் பிழைகளை முடிந்தவரை திருத்தி யுள்ளேன். (புதிய அச்சுப்பிழைகள் இருக்காது என்று நம்புகிறேன் !)

ஒஸ்லோ

சுமுத்துர் ஸ்

நோர்வே

இலங்கையின் மார்க்கிசியவாதியான சுமுத்திரவின் ‘இலங்கை தேசிய இனப் பிரச்சனை’ சிங்களப் பெருந்தேசிய இனவாதம் எந்த அளவுக்குத் தமிழ் இளைஞர்களைத்தனித் தமிழ்மூர் கோரத்தன்னிலிட்டது என்று நம்மை ஒரு முடிவிற்கு வரவைக்கிறது. என்றாலும் நூலின் நோக்கம் சிங்களப் பெருந் தேசிய இனவாதத்தை. அதன் அடிப்படைகளை—மேலாதிக்கத்தை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் அலசி ஆராய்வது. நூலின் இறுதியில் அவர் கூறுவது தமிழ்மக்கள் பகுதியில் வளர்ந்து வரும் போராட்டம் சிங்கள மக்களுக்கெதிராய் அல்லாமல் அரசுக் கெதிராள தாய், நடக்கிறது. ஆனால் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தமிழர் எதிர்ப்பே தலைதாக்கி நிற்கிறது. இவர் தனது நூலின் நோக்கமாக வலியுறுத்துவது சிங்களப் புரட்சியாளர் சிங்களர் மத்தியில் அரசுக் கெதிராக உள்ள அதி ருப்தியை வளர்ப்பதைக் கட்டமையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகும்.

சில ஆங்கிலச் சொற்களுக்குப் புதிய தமிழாக்கங்களைத் தருகிறார். அவற்றில் சில:—Ideology—கருத்தமைவு; Chauvinism—இனவாதம்; Nation—தேசியஇனம்; Ethnic group—இனம்; Sons of the Soil—ழுமிபுத்திரர்கள்; Constitution—ஆஸ்பு.

இந்துவாசியர் தன் நூல் முழுமையும் பெளத்தத்தை சிங்கள பெளத்தமன்றே எச்சரிக்கையுடன் குறிப்பிடுவது பாராட்டிற்குரியது. பெளத்த பிக்கு 'அந்காரிகதர்மபாலா' 1902 அளவிலேயே இனவாதப் பிரச்சாரம் என்ற அநாகிகத்தைத் தொடர்க்கின்றார். சிங்களரின் உயர் இரத்தத்தை நிருபிக்க சில கதைகளைப் பயன்படுத்தினார். வட இந்திய

இளவரசன் விஜயன் ஒரு ஆரியன். 2446 ஆண்டுகள் முன்னம் இலங்கை வந்தான் ஆரியமன்னனுள் மதுரைப் பாண்டியன் மகளை மணந்தான். அவன் சகாக்கள் 699 பேருக்கும் தன்குலக் கண்ணியரை மணம் புரிந்துகொள்ள அனுப்பி வைத்தான் அந்தப் பாண்டியன். சிங்களர் ஆரிய இரத்தம் கொண்ட உயர் இனம் இது ஒரு கதை. புத்த பகவானே நேரில் வந்து ஆசீர்வதித்து விட்டும் போன ஒரே பெளத்தநாடு சிங்கன் பெளத்தரின் இந்த நாடாம். அந்த சிங்கள் புத்தவெற்றியாளரின் நோக்கில் பாண்டியன் கூட ஆரிய அரசன் ! ‘சிங்கள பெளத்தயா’ எனும் பெயரில் இதழ் நடத்தியவர் இந்த வெற்றியர். இவருக்குச் சிங்களர் தவிர மற்ற எல்லா இனத்தவரும் அந்தியரே.

முசாத் எனும் இல்லேவிய அமைப்பின் உதவிபெறுவதை இல்லாமிய நாடுகள் எதிர்த்ததன் விளைவு இல்வாண்டு ஆகஸ்டு 23ல் மன்னரில் முஸ்லீம் கடைகள் கொண்டத்தப் பட்டன. இதை இலங்கை அமைச்சர் முகமதுவே ஒப்புக் கொண்டார். இது முதல் நிகழ்ச்சியல்ல. இலங்கையில், இரு சமூகங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட முதல் கலவராமே சிங்களர்-முஸ்லீம் மோதலாகும். இது நிகழ்ந்தது 1916ல். இதை தேசியவாத அடிப்படையில் சிலவர்க்க ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புவாதிகளும் இடதுசாரிகளும் மறை முகமாக நியாயப்படுத்தியது வேதனைக்குரியதாகும்.

இன்றைய ஜெவர்த்தனுவின் ஆட்சி நீடிக்கும் மட்டும் தமிழர்களுக்கு நீதி கிடைக்காது என்பதை நூல் நெடு கிழும் படாம் பிடித்துக் காட்டுகிறார், ஆசிரியர். சிங்கள மக்களின் இயற்கையான ‘விருப்பினை’ நிறைவுசெய்யவே பிரிவினைத் தடைச் சட்டம் தாம் கொண்டந்தாகக் கூறும் ஜெவர்த்தனு தமிழருக்கும் இயற்கையான ‘விருப்ப பொன்று’ இருக்க வேண்டும் என்று என் சிந்திக்க மற்ற தார் என்று கேட்கிறார்.

‘இனவாதம் ஒரு கற்பனை உலகில் அமைந்தபோவிவாதம் அல்ல. அதுபுற நிலையில் வேருஞ்றி உள்ளது. அதற்கு வார்க்க நோக்கங்கள் உண்டு. இதுபுற உலகைத்திரித்து வழி நடத்தும் சக்தி கொண்டது. அதற்குப் பொருளா தாரக் காரணங்கள் உண்டு. ஸ்தாபன மயமானால் பொருளாதாரத்தை ஆட்டிப்படைக்க வல்லது’ --இந்தப்

பார்வை ஆசிரியரின் தீர்க்கமான நோக்கைப் புலப்படுத் துகிறது.

இந்த அடிப்படையில் பிரிட்டஷ் ஆட்சித்தொடக்கத்திற்கு முன்னிருந்து இலங்கையின் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம் கிறித்துவர் நிலையை ஆராய்கிறார்.

கலாசாரத்துறையில் சிங்களநாவலின் தந்தை பியதாச சிரி சேன தன் 'சிங்கள ஜாதிய' இதழில் மேல் நாட்டுக் கலாச்சார எதிர்ப்பு எனும் பெயரில் பொத்தமல்லாத எதையும் ஏன் மார்க்ஸிசத்தையும் எதிர்த்தே பிரசாரம் செய்தார்.

பிரிட்டஷ் ஆட்சியில்மக்கள் கண்டிச்சிங்களர், கீழ்நாட்டுக் சிங்களர், தமிழர், முஸ்லீம், பறங்கியர் எனப் பிரிந்திருந்ததை ஆட்சியாளர் விரும்பினர். இலங்கை சுதந் திரம் பெறுகிறபோது தமிழர்களின் சுதந்திரம் பறி போயிற்று. ஆம்—1947ல் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர் பாரானுமன்றத்திற்கு 14பேரை அனுப்பினர். 1948ல் சுதந்திரம் பெற்றவுடன் இவர்கள் நாடற்றவர் ஆயினர். ஒரு அற்ப சட்டத்தின் மூலம்.

1945ல் ஊன்றப்பட்ட இனவெறிவிலை 1948ல் இரத்தம் சிந்தாமலே வளர்ந்து பலன் கொடுத்தது. இனவெறி யளர்களுக்கு இதை எதிர்த்தேதமிழ்க் காங்கிரஸ்டன் ஒத்துப் போகுமுடியாமல், செல்வா முதலியோர் வெளியேறினர்.

1956ல் இடது சாரிகளால் தமிழ்ப் பகுதிகளில் ஒரே ஒரு இடமேபாரானுமன்றத் - தேர்தலில் பெற முடிந்தது. 1956ஜூனில் 'சிங்களம்மட்டும்' சட்டம் நிறைவேறியது. விவசாயக் குடியேற்றத்திட்டம் எனும் பெயரில் தமிழர் பகுதிகளில் சிங்களர் குடியேற்றப்பட்டனர்.

கலாசாரம் ஒற்றைக்கலாசாரமாகவேபாடதூல்களில் புகுத் தப்பட்டது. தீபாவளியைப்பற்றியசிங்களப் பாடத்தில் 'தீபாவளி இந்தியாவிலிருந்துவந்த தமிழர்களின் சந்ததி யினரான இலங்கையில் வாழும் மக்களால் கொண்டாடப்படுவது' எனக்குறிப்பிடப்படுகிறது. இப்படிச்சிங்கள் விரிடம் தமிழர் குடியேறியவர்கள் என்பதைப் பிஞ்ச வதி வேயேந்துச் கலந்துகொட்டுகின்றனர். இலங்கை ஒவிபரப்பு

கூட்டுத்தாபனம் நந்தாமாவினியின் ‘இது எங்கள் சிங்களநாடு’ எனும் பாடலை நானும்விடாது ஒவி பரப்புகிறது சிங்கள நாடகங்களில் தமிழர் கோமாளிகளாசச் சித்தரிக் கப்படுகின்றனர்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள்ளேயே ‘சிங்களம் மட்டும்’ சட்டத்தை எதிர்த்து வாக்களிப்பது ராஜைதந்திரமற்ற செயல் என்றெண்ணுமேவார் 1956ல் இருந்தனர். ஆனால் கட்சியின் மத்திய குழுவில் பெரும்பான்மை இச்சட்டத்தை எதிர்ப்பது தம் கடமை என்று கருதியது. எதிர்த்துப்பேர் சியவர் தாக்கப்பட்டனர். ஆக 1956காலகட்டத்திலிருந்தே இது சாரி கட்சிகளுக்குள்ளும் வகுப்புவாத உணர்வுகள் தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டன சுருங்கச் சொன்னால். தேசியவாதம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு எனும் பெயரில் பல சிங்கள இனவாதிகள் இது சாரி இயக்கத்திற்குள் இயங்கினர்.

1958 கலவரத்திற்கும் 1977கலவரத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு பின்னதில் ஆயுதப்படையினரே நேரடியாக ஈடுபட்டனர். இவர்களின் வன்செயல் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். தமிழின கலாசாரக் கருவுலங்கள், சின்னங்களை, நூல்கங்கள் ஆலயங்களை அழிப்பதாக அமைந்தது.

1981ல் யாழ் நூலகம் கொளுத்தப்பட்டது. தமிழிடையில் பலபிரிவுகள் நிலைமையை மோசமாக்கிவந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தமிழர், மலைநாட்டுத் தமிழர், மட்டக்களப்புத்தமிழர், கொழுப் புத்தமிழர் என்று பாகுபாடுகள்.

நேர்மையான சிங்களச் சிந்தனைவாதிகளை நோக்கி ஆசிரியர், எச்சரிக்கிறார்—: ‘ஒரு இனத்தை ஒடுக்கும் பிறதோர் இனரும் தன் சுதந்திரத்தை இழந்து விடுகிறது... அடக்கும் ஒரு அரசினால் சிங்கள மக்களையும் அடக்காமல் இருக்க முடியாது’

1977-க்குப் பின் பண்ணீக்கம் 35-40 சதவீதம் பெருகியுள்ளது. வேலையின்மை பெருகியுள்ளது. 35-வருடங்களாக சுதந்திர இலங்கையை சிங்கள பொத்த ஆளும் கட்சிகளே நிர்வகித்து வருகின்றன. இருந்தும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் வீழ்ச்சி. தமது தோல்விகளை விலக்க முடியாத அரசு இனவாதத் தீயை முட்டிக் குளிர்காய்ந்து

கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஆசிரியர் அழகாகவே நிரல் படச்செய்திகளைத் தொகுத்துச் சொல்லி விளக்குகிறார். ஒரு மார்க்சியவாதி என்பதோடு பல்வேறு கோணங்களிலும் பிரச்சனையை அனுகிட உணர்ச்சிவசப் படாத நீதிபூர் வமான நோக்கில் எழுதியுள்ளார். இலங்கையின் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு ஒரு நல்ல வழி காட்டி இந்நால்.

அன்னம் விடுதாது

திசம்பு 1984

—ASOKA MIDLAND
4881 Indian Literature 1981
Sarita Academy

உறுப்புகள்

நான் கூக்கி நாடுவின்புக் காலத்தில் பூமிக்கு கூடுமொழி கூறியிருக்கிற காலத்திலே இருந்து வருமாறு பழங்குடியினர் முறையில் கூறி வருகிறார்கள் என்பது பொருள் முறை முன்று நாட்டியது. நாட்டின்குடியிலே நிறுதி நாட்டியது. நாட்டின்குடியில் நிறுதி நாட்டியது.

நாட்டின்குடி நாடுவிலே —

புமாநாத்

1981 நூல்

Ethnic Problems of Sri Lanka

Kaavya Published a book called ILANKAI DESIYA INAP-P-PIRACHANAI (Ethnic Problems of Sri Lankan Tamil) who had watched the developments in his land over the years and his book gives his analysis and the direction in which the solution to the Problem lies.

—ASOKA MIDRAN

Indian Literature, 1984

Sahitya Academy

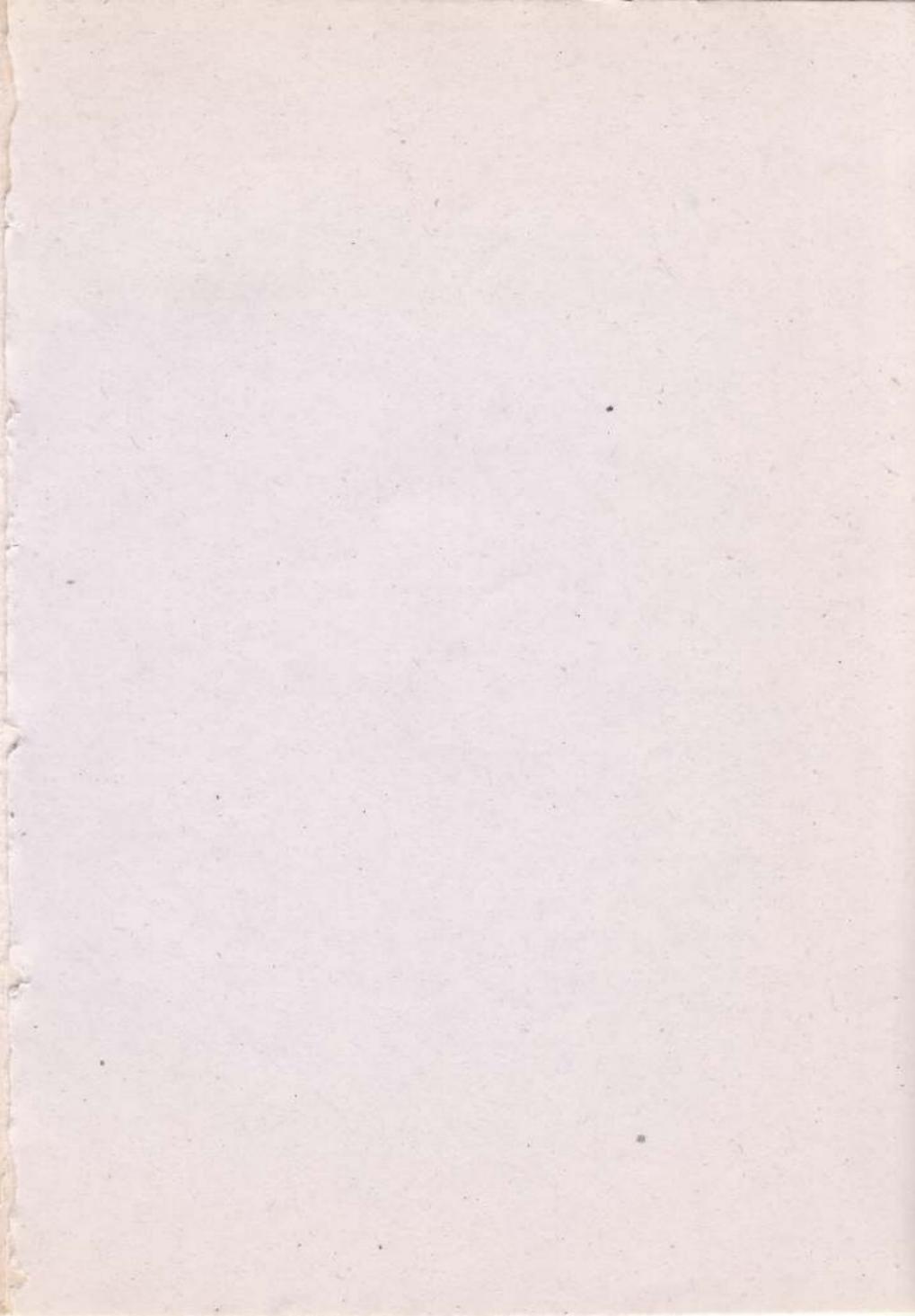
மதிப்புரை

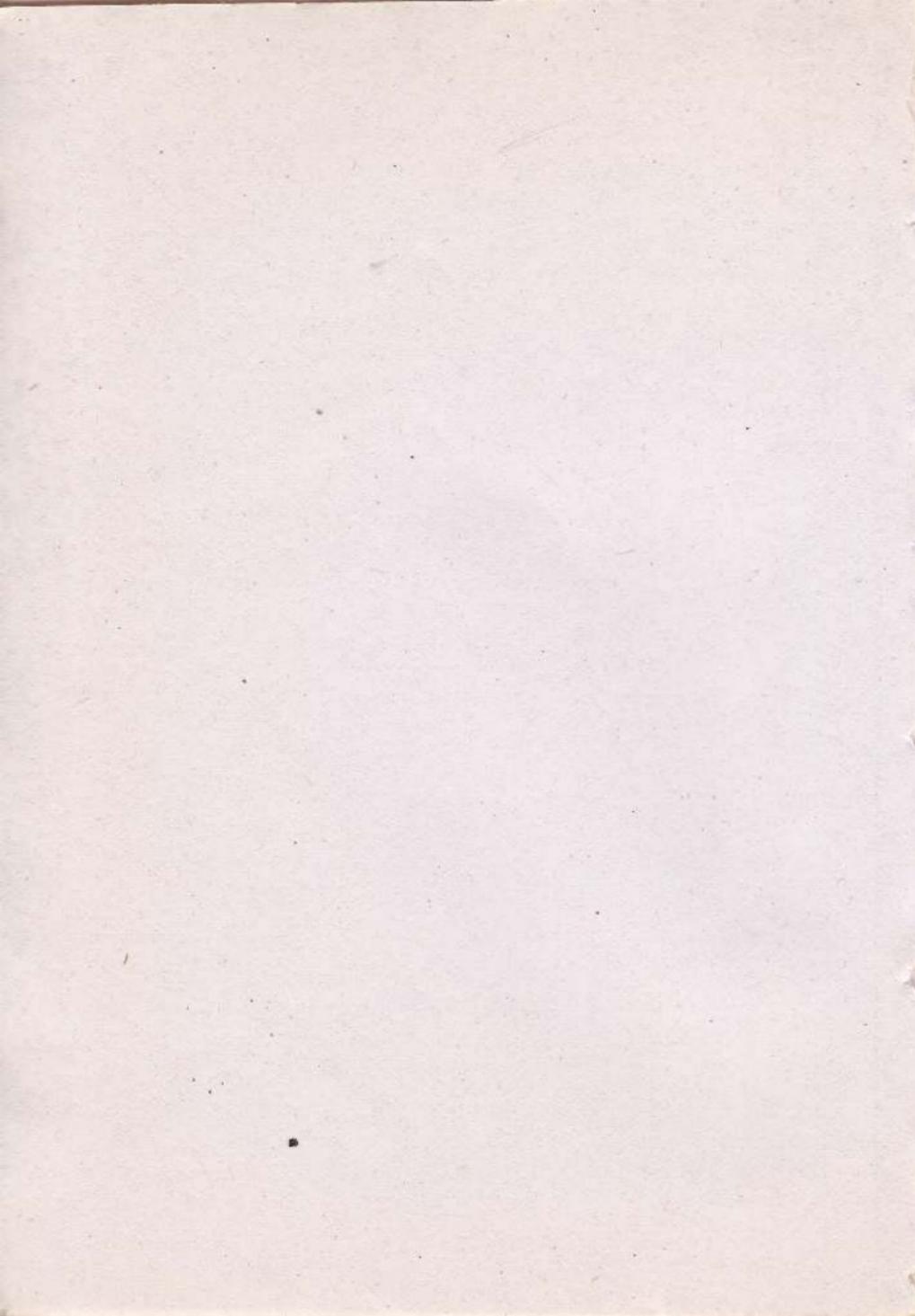
இலங்கைத் தமிழர் நிலைமை மேன்மேலும் சிக்கலும் அபாயமும் நிறைந்ததாக மாறி வருகையில் இப்பிரச்சனையை அறிவுப் பூர்வமாக விளக்கிக்கூறும் இரு சிறு நூல்கள் வெளி வந்திருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று ‘இலங்கை தேசிய இனப்பிரச்சனை’.

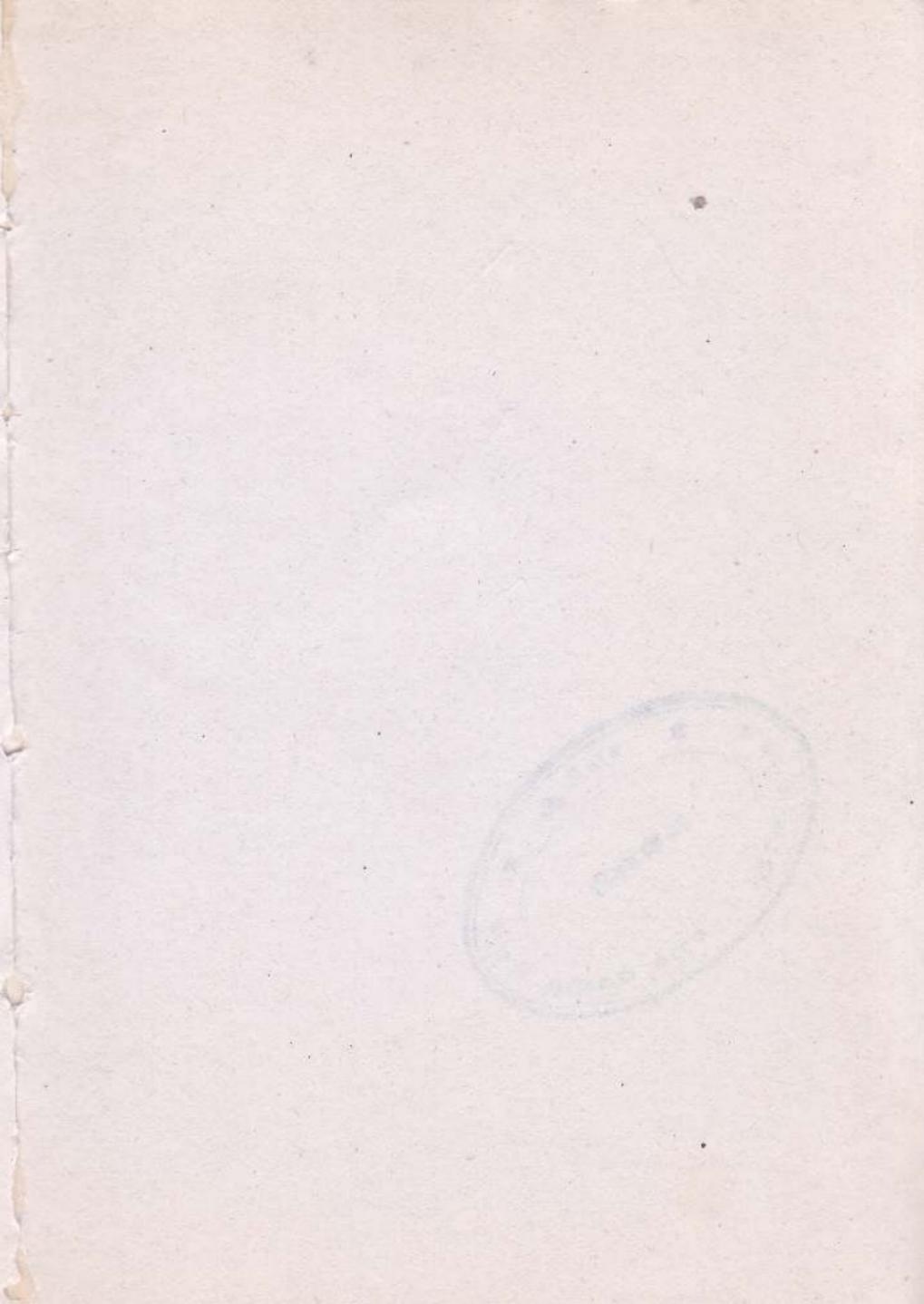
— அசோக மித்திரன்

கணியாழி

ஏப்ரல் 1984

०० சமுத்திரன் ००

இவர் மாணவப் பிராயத்தி
விருந்தே இருபது வருடங்
களுக்கு மேலாக இடதுசாரி
அரசியலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்.
கடந்த சில வருடங்களாக ஒரு
கட்சியையும் சாராது இருந்து
வந்துள்ளார். 1977க்குப் பின்
தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் போராட்ட
த்தில் அதிக ஈடுபாடு கொண்
டுள்ள இவர், தமிழர் விடுதலைக்
கூட்டணியை விமர்சித்து வந்துள்ளார்
வெகுஜனப் பங்குபற்றலை
ஊக்குவிக்குங் பரந்த தமிழ்மக்கள்
விடுதலை இயக்கத்தின்தேவையை
வலியுறுத்திவரும் சமுத்திரன்.
இந்தக் கட்டுரைத் தொடரில்
தமிழ் தேசிய வாதம், தமிழ்
மக்கள் விடுதலைப் போராட்டமும்
இலங்கைப் புரட்சியும் போன்ற
தலைப்புகளில் ஏழுதிக் கொண்டு
ஏற்கிறோம்.

